

NİSAN - MAYIS - HAZİRAN 2015 SAYI: 153

www.onder.org

TOHUM

FİKRE, SANATA, RUHA

**DİYANET İŞLERİ BAŞKANI
MEHMET GÖRMEZ:**

**ÖMRÜMÜZÜN HER ANININ
EMANETÇİSİYİZ**

YUSUF KAPLAN

**NEBEVİ DİL VE ÖNCÜ
TEFEKKÜR YOLCULUĞU**

SİBEL ERASLAN

RAHMET PEYGAMBERİ

SADIK YALSIZUÇANLAR

ALEMİN NURU

**ALEMLER SANA EMANET
EL EMİN
HZ. MUHAMMET (SAV)**

Albaraka Uluslararası Hat Yarışması Sonuçlandı*

Hat yarışmamıza katılarak hat sanatının yaşatılmasına destek veren tüm sanatçılarımıza teşekkür eder, dereceye giren yarışmacılarımızı tebrik ederiz.

*Ödül töreni ilerleyen tarihlerde duyurulacaktır.

Daha fazla bilgi için: www.albarakahat.com

Celî Sülüs Kategorisi

Birinci	Yılmaz Turan	Türkiye
İkinci	Menaf Nam	Türkiye
Üçüncü	Abdurrahman Depeler	Türkiye
Üçüncü	Ahmed Fares Rizq	Mısır
Teşvik	Farhad Yaseen Nader	Irak
	Mithat Topaç	Türkiye
	Ömer Faruk Özoğul	Türkiye
	Şahryaşa Bin Sirajuddin	Endonezya

Sülüs Kategorisi

Birinci	Ahmed Fares Rizq	Mısır
İkinci	Abdulrazak Karakash	Suriye
Üçüncü	Juma Hamaher	Suriye
Teşvik	Abduh Muhammed Hasan Al Jamal	Mısır
	Abdul Baki Bin Abu Bakar	Malezya
	Hakan Arslan	Türkiye
	Mahfood Thannon Alubaydi	Irak
	Mahmud Muhammed Abdusselam Delil	Mısır
	Muhammed Cabir Seyyid Ebu'l Ula	Mısır
	Ramil Abuzarov	Rusya

Sülüs Nesih Kategorisi

Birinci	Ahmed Fares Rizq	Mısır
İkinci	Juma Hamaher	Irak
Üçüncü	Ihab Thabet	Filistin
Üçüncü	Muhammed Cabir Seyyid Ebu'l Ula	Mısır
Üçüncü	Mhamed Safar Batı	Cezayir
Teşvik	Abdurrahman Al Abdi	Suriye
	Benbou Abdullah Muhammed Bil Kasım	Cezayir
	Mahfood Thannon Al Ubaydi	Irak
	Osman Çiçek	Türkiye
	Riad Al Abdullah	Suriye

Celî Talik Kategorisi

Birinci	Mustafa Parıldar	Türkiye
İkinci	Haniife Yiğit Alpaydın	Türkiye
Üçüncü	Fatih Özkafa	Türkiye
Üçüncü	Mithat Topaç	Türkiye

Celî Dîvanî Kategorisi

Birinci	Seyit Ahmet Depeler	Türkiye
İkinci	Mahmud Abdullatif Dushu	Suriye
Üçüncü	Mohammed Ahmad Shalabi	Filistin
Teşvik	Aytekin Arslan	Türkiye
	Hadi Salih	Irak
	Hüseyin Ali Shaqule	Suriye
	Mohammad Adeeb Ali	B.A.E.
	Muntasir Al Hamdan	Ürdün

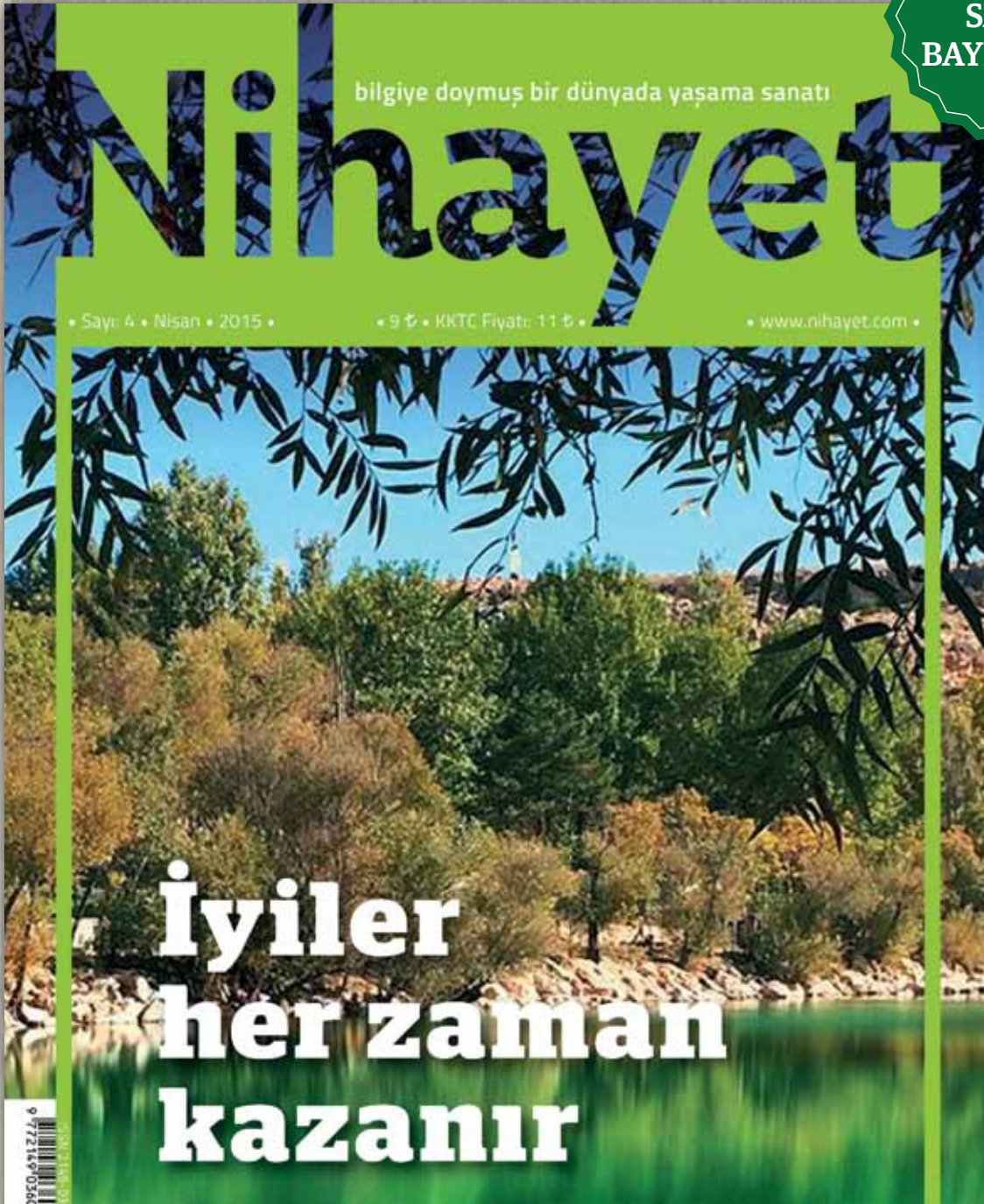
Albaraka Özel Ödülü

Jüri, Albaraka Özel Ödülüne layık eser bulunamamıştır.

İyiler her zaman kazanır!

İnsanı ve hayatı sıradanlıktan uzak bir bakışla ele alan,
düşünce ufkumuzu popüler kültürün ötesine geçiren,
şehrin koşuşturmacasına ara vererek,
kendimizi yeniden keşfettirecek iyi bir dergi var:
NİHAYET!

**NİSAN
SAYISI
BAYİLERDE!**

- /NihayetDergi
- /NihayetDergi
- /nihayetdergi
- nihayet.com

8 Diyanet İşleri Başkanı
Dr Mehmet Gömez

42 Mecidi: O'nun Hikayesi
Gerçekten Şiir Gibi

56 Mustafa Cihat /
Güvensizliğin Anatomisi

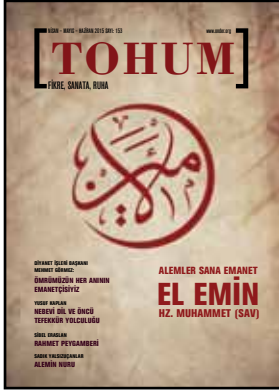

62 İskender Pala ile
Bülbülün Kırk Şarkısı

İÇİNDEKİLER

- 4 **Hüseyin Korkut / İnsanlık O'na Muhtaç**
- 6 Taha Kılınc / Gönüllerin Kavşak Noktasında
Hz Peygamber
- 12 **Sadık Yalsızuçanlar / Alemin Nuru**
- 14 Mona İslam / İbnül Arabi'de Peygamber Tasavvuru
- 16 **Yusuf Kaplan / Nebevi Dil ve Öncü Tefekkür Yolculuğu**
- 22 Charlie Hebdo Saldırısıyla Gelen
Peygamberimi Seviyorum Dalgası
- 26 **Sanal Alemden Asr-ı Saadete Açılan Kapı**
- 29 Senai Demirci / Güvenilir Muhammed
- 30 **Sibel Eraslan / Rahmet Peygamberi**
- 32 Emin miyiz?
- 36 **Bir Gece**
- 38 Recep Koçak / El Emin Çıkıp Gelse Bizden Razı Olur mu?
- 44 **Peygamber Kıssalarını Tuvaliyle Anlatıyor**
- 46 Sultan Abdülhamit'in İzinde Bir Fotoğraf Sanatçısı
- 48 **Sultanlardan Gönüller Sultanına Şiirler**
- 51 Ayşe Reşad / Emanette Emin Miyiz?
- 52 **Söyleşi / Ali Emre**
- 54 Batılıların Dilinden Efendimiz
- 58 **Mehmet Paksu / El Emin'in Hayatından Kesitler**
- 60 Fatih Duman / Ey Yetim Kalmış Sevgili!
- 64 **Söyleşi: Bekir Emiroğlu**
- 66 Osman Turhan'ın Çizgileriyle El Emin

[TOHUM]

NİSAN – MAYIS – HAZİRAN
2015 SAYI: 153

ÖNDER ADINA İMTİYAZ SAHİBİ:
Dr. Hüseyin Korkut

YAYIN DANIŞMANI
İsmihan Şimşek

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Nuriye Çakmak

YAYIN KURULU
Mustafa Canbey, Halit Bekiroğlu,
Sabri Otağ, Raif Nas, Ersin Çelik

ABEMEDYA

Yayın Koordinatörü
İsmail Şaşmaz
ismail.sasmaz@abemedy.com

Görsel Yönetmen
Ersan Topuz

Kuştepe Mah. Tomurcuk Sok.
İzmen Sitesi A-1 Blok D:50
Şişli İstanbul
Tel: 212 273 27 50
Fax: 212 273 27 51
Web: www.abemedy.com

Rahman ve Rahim olanın adıyla

Hamdolsun, alemlere rahmet olarak gönderdiği elçisine ümmet olmayı nasip eden Rabbimize,

Salat olsun, hayatımızı izinden gitmeye adadığımız Efendimize,

Selam olsun, ehl-i beytine, ashabına ve O'nun yolundan giden tüm müminlere..

Kutlu bir doğumdur Muhammedü'l Emin'in doğumu. Kainatın beklediği bu müjde, bu bahar, O'nun bedenen aramızdan ayrılmasıyla gölgelenmemiş, asırlar boyunca tazeliğinden hiçbir şey yitirmemiştir. O'nun doğumu kadar sevinilmiş bir doğum olmamıştır zira en sevgilinin kalplerde bıraktığı o kutlu iz, ümmet-i Muhammed için canlarından aziz olmuştur.

Yüz yıllar geçmiş, zaman hızla akmış, ahir zaman ümmeti vakit olarak O'nun çok gerisine düşmüştür. Ancak o nurla aydınlananlar, zamanlar ve mekanlar üstü bir bağ kurmuş, Allahın elçisinin hakikatinin her vesileyle yeniden dünyalarına doğmasını sağlamak, ümmetinden olmanın şiarı olmuştur.

Bizler de 52 yıldır bir uyanışın emektarı olma yolunda ilerleyen Tohum'un Nisan ayına denk gelen 153. sayısını kutlu bir doğuma adanmak istedik. Ve onun dünyalarımıza her dem yeniden doğmasını umduğumuz üstün örnekliğinden belki de en çok ihtiyacımız olan 'El Emin' sıfatını ana konumuz olarak belirledik. O, getirdiği hakikate düşman kesilenlerin dahi yalanlayamadığı, kendileri canına kast ettikleri halde elinden ve dilinden emin oldukları bir insandı. Çocukluğunda da emindi, gençliğinde de.. Evliliğinde, ticaretinde ve risaletle taçlanan hayatının her deminde.

Peki ya asli vazifesi O'nun örnekliğini hayatında yaşamak olan bizler, bizler El Emin'e ümmet olduğumuzu söylemekle, O'nun ne kadar güvenilir olduğunu ilan etmekle yeterince emin olduğumuzu söyleyebiliyor muyuz? Şüphesiz yürümemiz gereken yollar, aşmamız gereken engeller, düzeltmemiz gereken birçok eksikliğimiz var. Ama ümitliyiz.

Elinizde tuttuğunuz bu özel sayımızla hem O'nu emin kılan hakikatleri hem onun gibi emin olamayışımızın nedenlerini hem de neler yapılması gerektiğini ortaya koymak istedik. Bu yolculuğumuzda Dr. Hüseyin Korkut, Sibel Eraslan, Yusuf Kaplan, Taha Kılınc, Sadık Yalsızuçanlar, Mona İslam, Senai Demirci, Ayşe Reşad, Mustafa Cihat, Mehmet Paksu, Fatih Duman ve Recep Koçak gibi kıymetli kalemler ufuk açıcı yazılarıyla bizlere eşlik etti.

Diyanet İşleri Başkanımız Mehmet Görmez, şair Ali Emre ve ilahiyatçı Bekir Emiroğlu söyleşileriyle bizlere katılırken, Ahmet Taşgetiren, Mevlana İdris, Rasim Özdenören, Hasan Aycın, Talha Uğurluel ve Hümeyra Şahin ile 'Emin miyiz' sorusunun cevabını aradık.

Kitap sayfamızı İskender Pala'nın son kitabı Bülbülün Kırk Şarkısı süslerken, Gülcan Tezcan bizler için Mecid Mecidi'nin son filmini kaleme aldı. Ayrıca Charlie Hebdo saldırısı sonrası efendimizin yeniden keşfi, peygamber mucizelerini tuvale yansıtan Hülya Yazıcı, Haremeyn'i yüz bin kez fotoğraflayan sanatçı Orhan Durgut ve sonpeygamber.info sitesinin serüveni de haber dosyaları olarak sizlerle olacak.

Muhammedü'l Emin'in izinden hakkıyla gidenlerden olmak ve emanette emin kalmak duasıyla..

Vesselam

Nuriye Çakmak

İNSANLIK O'NA (S.A.S) MUHTAÇ!

İnsanlık güvenilir olmanın ne anlama geldiğini peygamberlerden öğrendi. Onlar geldikleri topluma ilahi mesajı tebliğ etmeden önce kendilerinin güvenilir olduğunu belirttiler. Kur'an-ı Kerim'de Hz. Nuh, Hz. Hûd, Hz. Sâlih, Hz. Lût, Hz. Şuayb ve Hz. Mûsâ gibi peygamberlerin kıssasını okuduğumuzda, onların kavimlerine "Ben size Allah'ın gönderdiği güvenilir bir elçiyim." diye seslendiklerini öğrendik. Güvenilir olmayanın sözüne de itibar edilmez, ona değer verilmez ve kim olursa olsun her insan muhatabına önce güvenmek isterdi ki ondan alacağı bilgiye kulak versin.

Dr. Hüseyin KORKUT
ÖNDER GENEL BAŞKANI

Âlemlere rahmet olarak gönderilen, güzel ahlakı tamamlamak için gönderildiğini söyleyen ve Kur'an-ı Kerim'de üsve-i hasene (en güzel örnek) olarak nitelenen Peygamber Efendimiz (s.a.s)'in de en belirgin karakter özelliklerinden biri hiç şüphesiz El Emin, yani güvenilir olmasıydı. Kendisine risalet görevi verilme-

den önce dahi Muhammed-ül Emin olarak anıldı Peygamberimiz. Dürüstlük ve güvenilirlik O'nun en bariz vasfıydı. Dost

düşman herkes buna şahitlik ederdi. Herkesin herkese şüphe ile baktığı ve kimsenin kimseye güvenmediği bir karanlık çağda insanların en kıymetli eşyalarını ve paralarını teslim edecekleri en güvenilir adres olmuştu Peygamberimiz. Öyle ki Hicret gecesi kendisini öldürmeye gelenler olduğu halde O, emanetleri sahiplerine iade etmeyi düşünecek kadar emniyet insanıydı. Ebu Süfyan'ın Bizans kralı Heraklyüs'e verdiği cevapta O'nun hiç yalan söylemediği ve herkese de verdikleri sözde durmayı ve emanete riâyet etmeyi emrettiği itirafında bulunması, kendisine düşman olanların bile bu hakkı teslim etmek mecburiyetinde kaldıklarının ispatıydı. Muhammed-ül Emin olan Resûlullah Efendimiz emanet konusunda öylesine titiz davranırdı ki insanlığa yaptığı son çağırısı olan Vedâ Hutbesinde bu hassasiyetini paylaşmış ve "Kimin yanında bir emanet

varsa, onu hemen sahibine versin." diye sıkı sıkı tembihlemişti.

O'nun nezdinde emanet, sadece malla ve canla sınırlı değildi. Arkadaşına verilen sözün emanet olduğunu, evlilik hayatıyla ilgili özel durumların da bir sır, bir emanet olduğunu hatırlatmış, eşlerden birinin bu sırrı bir başkasına anlatmasının emanete ihanet olduğunu belirtmişti.

Emanete hiyânetin ancak münafıklara has bir karakter özelliği olduğunu belirten O'ydu, bu kötü huydan Allah'a sığınmak gerektiğini öğreten de.

Gerçek Müslümanı tarif ederken; dilinden ve elinden diğer Müslümanların emin olduğu yani zarar görmediği kimsedir, demiş; gerçek Mü'minin ise insanların canları ve malları konusunda kendisine güvenilen kimse olduğunu söylemişti. Mü'min; güven verme bakımından Müslümandan daha ileri seviyedeydi, yani güven şemsiyesi o kadar genişti ki Müslüman olmayanların bile Mü'min'e güvenmesi, mal ve can korkusu taşımadan yanında huzur duyması gerekirdi. Acaba ile yaklaşamazdı Mü'min'e; "Acaba malıma bir zarar verir mi? Acaba canıma kasteder mi? Acaba benim aleyhime olacak işlere girişir mi?" Sorularını sorduran kaygı duyulan bir Mü'min profili hem Müslümanlara hem de İslam'a zarar verirdi. Başka bir ifadeyle eğer bir kişiye güvenilmiyorsa, onun imanının da olmayacağını; sözünde durmuyorsa, dininin de bulunmayacağını belirtmek yanlış olmazdı. Verdiği sözde durmayan, emanete riâyet etmeyen kişi, gerçek bir Müslüman sayılmamış ve bu özellikler, Müslüman kişiliğinin en önemli vasıfları kabul edilmişti. Kur'an-ı Kerim de emanetlere riâyet eden ve verdikleri sözü yerine getirenlerin kurtuluşa ereceklerini müjdelemişti.

Üzülerek belirtmeliz ki, bu çağda Müslüman; korkulan, kaygı duyulan ve İslamofobi propagandası için malzeme veren bir insan haline gelmiştir. Eğer bizler ticaretinde, alışverişinde, sosyal ilişkilerinde, hizmetinde ve mücadelesinde emniyetten uzak bir tavır ve davranış içinde yanlış temsillerle İslam'a zarar verir hale gelmişsek başımızı ellerimiz arasında alıp düşünmeli ve şu soruyu yöneltmeliyiz kendimize: "Bu halimizle biz, Peygamberimize layık bir ümmet olabilir miyiz ve biz bu ahlakî zaaflarımızla adalet, emniyet ve dürüstlükten yoksun halimizle kendi medeniyetimizi yeniden inşa edebilir miyiz?"

"EFENDİMİZ GERÇEK MÜ'MİN'İN İNSANLARIN CANLARI VE MALLARI KONUSUNDA KENDİSİNE GÜVENİLEN KİMSE OLDUĞUNU SÖYLEMİŞTİ. MÜ'MİN; GÜVEN VERME BAKIMINDAN MÜSLÜMANDAN DAHA İLERİ SEVİYEDEYDİ, YANI GÜVEN ŞEMSİYESİ O KADAR GENİŞTİ Kİ, MÜSLÜMAN OLMAYANLARIN BİLE MÜ'MİN'E GÜVENMESİ, MAL VE CAN KORKUSU TAŞIMADAN YANINDA HUZUR DUYMASI GEREKİRDİ. ACABA İLE YAKLAŞILAMAZDI MÜ'MİN BİRİSİNE."

Bizler, El Mü'min olan (güvenilen ve güven kaynağı olan) Allah Tealâ'nın, güvenilir elçisi Cibril-i Emin ile Rasûlü Muhammedü-l Emin (s.a.s)'e gönderdiği, içinde hiçbir şüphe bulunmayan Allah Sözüne gönülden bağlanmaya ve onu yaşamaya mecburuz.

Bizler, Peygamberimizden 14 asır sonra yaşayan ve O'nu görmeden iman eden kardeşleri olarak O'na ne kadar da muhtacız!

Yoksulluk, açlık, işgal ve katliamlar yüzünden ölümü bekleyen masum insanların O'na ihtiyacı var. Yetimler, köleler O'nun rahmet ikliminde hayat bulmuş ve himayesinde korunmuşken; şimdilerde zihinlerine ve yüreklerine şeffaf zincirler geçirilerek köleleştirilen ve yalnızlığa terk edilen insanların O'na ihtiyacı var. Namusları kirletilen iffetli kadınların, O'nu sevdiği ve getirdiği mesaja gönülden bağlı oldukları için hakları ellerinden alınan kızların, yurtları işgal edilerek zindana atılan ve türlü işkencelere maruz kalan mazlumların ve paramparça edilen ümmetin O'na ihtiyacı var. Hayatta kalmak için bir pirinç tanesine bile muhtaç, açlıktan yaprak ve ot yiyen Afrikalı çocukların O'na ihtiyacı var. Gayrı kılıç sesleri değil, bomba sesleri bölüyor uykuları, bir değil binlerce insan ölüyor bir hamlede. Çocuklar savaş meydanlarından merhamet, kadınlar kan göllerinden kırmızı güller bekliyorlar. O'nun savaşta bile merhamet sunan yüreğine ihtiyacımız var. Güçlünün söz sahibi olduğu bir dünyada, O'nun sözünün gücüne ihtiyacımız var.

Öncelikle, sayıları bir milyonu bulan İmam Hatip neslinin bu mesajı içselleştirerek hayatının nirengi noktası yapabilmesi için hepimize büyük sorumluluklar düşmektedir. Ki bu nesil etrafına halka halka bu örnekliği yayabilsin.

Bizler O'nun sevgisine, şefkatine, cömertliğine, gayretine, davetine en fazla da ahlakına, şahsiyetine, adaletine, sıdkına ve emanetine her zamankinden daha çok muhtacız.

GÖNÜLLERİN KAVŞAK NOKTASINDA HZ. PEYGAMBER

Şimdiye kadar kaleme alınmış İslâm tarihi ve siyer kaynaklarında en üstünkörü ele alınan meselelerden biri de, Hz. Peygamber'in kalbî hayatıdır. Bu yazıdaki "Kalbî hayat" vurgusu, tasavvufî eserlerde teorik ve afaki şekliyle dile getirilen birtakım "kişisel tecrübeler"den ve tekrarlanması mümkün olmayan "kutlu pratikler"lerden değil, aksine, hayatın ta kendisine taalluk eden, hepimizin başına gelen ve gelebilecek olan, birçoğumuzun baş etmekte zorlandığı bir meseleyi kastediyor.

Taha KILINÇ

Efendimizin kalbî hayatını daha yakından anlamak ve konuyu daha da somutlaştırmak adına, birkaç soruyu dile getirmek faydalı olacaktır. Mesela, çevresindeki herkesin kalbinin odak noktasında yer alan Hz. Peygamber, bütün bu trafiği kimseyi kırmadan nasıl yönetiyordu? Herkes kendisinden ilgi, sevgi ve yakınlık beklerken; o, hem insanlara beklediklerini verip, hem de Rabbine nasıl yönelebiliyordu? Hz. Peygamber'in eşlerine duyduğu sevginin adı, bugünkü tanımıyla "aşk" mıydı, yoksa başka bir gönül kıvamı var mıydı? Hz. Peygamber'in "dostluk" tanımı neydi? Hz. Peygamber, sevdiğini kıskanır mıydı?

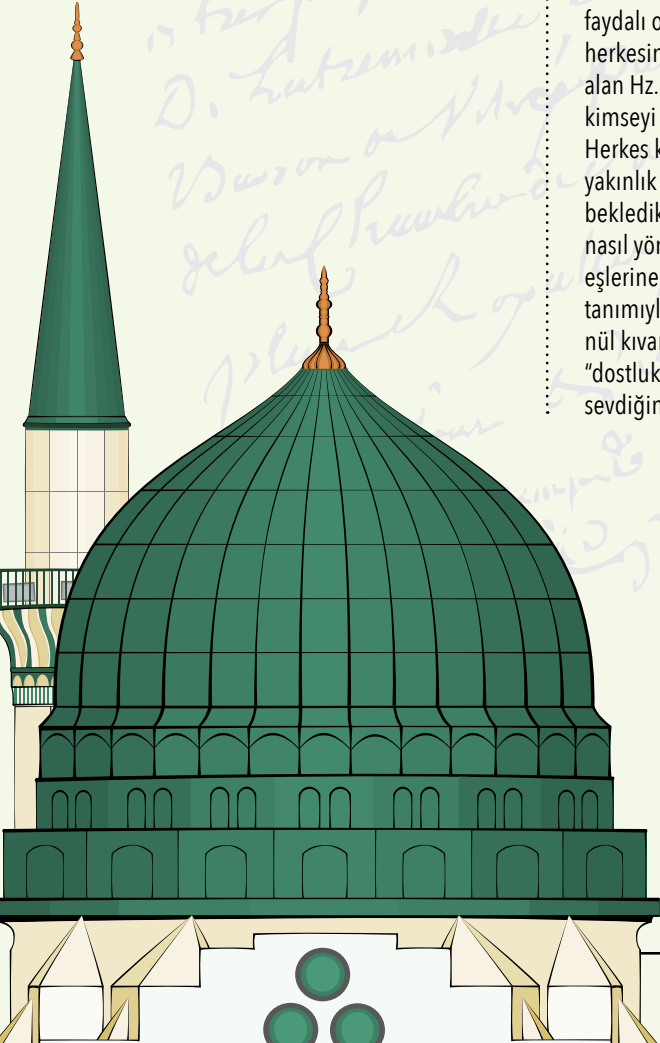
Bu mütevazı deneme, bu sorulara (ve benzerlerine) bir cevap aramaya çalışacak. Yazarının tek umudu ise, daha yetkin ve ilim erbabı bir kalemin, bu konuya ciddi şekilde eğilmesi ve ortaya dört başı mamur bir "gönül rehberi"nin çıkması. Öyle ya, Hz. Peygamber sadece savaş meydanlarında değil, gönüllerimizin yangınlarında da biricik rehberimizdir.

İlk büyük dönüm noktası

Hız. Peygamber'in kalbî eğitim serüveninde ilk (ve belki de en büyük) dönüm noktasını, sevgili eşi Hatice'nin kaybı teşkil eder. Ömrünün sonuna kadar hiç unutamadığı, her kurban bayramında onun hayattaki yakınlarına etten hisse yolladığı, adı anılınca bile heyecanını gizleyemediği eşinin vefatıyla, Hz. Peygamber kendi ayakları üzerinde durmaya, artık -muhabbet ve yakınlık anlamında- kimseye yaslanmaya başlar. Hatice, onun sığınağı iken, ondan sonra hayatına giren eşlerine o sığınak olur. Adeta, Hatice'nin sevgisiyle kıvama gelen gönül, "etkilenmek" makamından "etkilemek" makamına geçmiş gibidir.

Sevdirilen üç şey: Kalbin üç boyutu

"Bana dünyanızdan 3 şey sevdirildi" diyen Hz. Peygamber, bunları kadın, güzel koku ve namaz olarak sıralar. Namaz için de "gözümün nuru" ifadesini kullanmayı ihmal etmeyerek. "Sevdirildi" dediğine göre, bunun direkt şekilde Allah'ın müdahalesiyle gerçekleşmiş bir durum olduğunu

düşünmemiz gerekiyor. Hz. Peygamber'in gönlünün Allah'a doğru giden serüveninde "kadın", insanın kendi kendisiyle yüzleşmesini ve fitratla ilişkisini düzene koymasını; "güzel koku", çevresiyle ilişkilerini düzenlemesini; "namaz" da Allah'la irtibatın kuvvetli tutulmasını sembolize ediyor olmalı. Bu yönüyle, sevdirilen üç şey, aslında insanın aynı anda hem kendi fitratıyla, hem çevresiyle, hem de rabbiyle barışık olması anlamına geliyor.

Kalpteki sapaşğlam kulp

İslam tarihi ve Siyer kaynaklarımız, Hz. Âişe'nin, Hz. Hatice başta olmak üzere Hz. Peygamber'in bütün eşlerini ölesiye kışkırdığını yazıyor. İlginçtir: Hz. Peygamber, bu kışkırtıcı önelem için herhangi bir müdahalede bulunmak yerine, eşinin bununla kendisinin baş etmesini istemiştir. Dahası, Hz. Âişe'nin Hz. Hatice'den daha hayırlı olduğunu ima ettiği bir gün, Hz. Peygamber ona tepki göstererek, "Allah bana Hatice'den daha hayırlısını vermemiştir" demiştir. Bu ifadenin, kışkırtıcı bir eşte nasıl bir reaksiyona neden olacağı ortadayken, Hz. Peygamber'in, gönül almak için bile olsa geri adım atmaması ilginçtir. Hz. Âişe'nin sevgisi, Hz. Peygamber'in kalbinde -bizzat kendi ifadesiyle- "sapaşğlam bir kulp" gibiydi. Ancak bu, onun, sonrasında yeni evlilikler yapmasını, diğer eşlerine kıymet vermesini engellememiştir. Hz. Hatice ile uzun evliliği boyunca, Allah'ın Elçisi tek eşli olarak kalmıştı. Tarihe "İfk Olayı" olarak geçen iftira hadisesinde, Hz. Peygamber'in, "Âişe yapmaz; bunlar ne biçim laflar!" deyip eşine kefil olmak yerine, ashab ile meseleyi istişare etmeye başlaması da dikkat çekicidir. Malum olduğu üzere, Hz. Âişe bu tavra çok içerlemiş, Nûr suresinde suçsuzluğunu beyan eden ayetler nâzil olduğunda, Hz. Peygamber'e teşekkür etmesi tekliflerini reddetmiştir.

Dost seçeydi onu seçerdi, ama seçmedi

Siyer tarihinin en çarpıcı olaylarından birinde, Hz. Ebûbekir'le Hz. Ömer arasında bir tartışma yaşanır. Hz. Ebûbekir'in Ömer'e kırıldığı fark eden Hz. Peygamber oldukça sinirlenir ve orada Hz. Ebûbekir'in kıymetini ifade eden sözler sarf eder. Konuşmanın bitişi ise hiç beklenmedik şekildedir: "Eğer dünya ehlienden bir dost edinecek olsaydım, bu Ebûbekir olurdu!" Demek ki edinmedi.

HZ. PEYGAMBER'İN GÖNÜL DÜNYASINDA, ONA YAKIN OLANLARIN NEREDEYSE HEPSİNDE BULUNAN ORTAK ÖZELLİK, YILLARDIR BİRLİKTE YÜRÜMÜŞ OLMALARIDIR. HZ. PEYGAMBER, SONRADAN MÜSLÜMAN OLAN BAZI SAHABİLERE BAZI GÖREVLER VE SORUMLULUKLAR VERMİŞ, HATTA ÇEVRESİNDE YER ALMALARINA DA GÖZ YUMMUŞ; ANCAK ONLARIN HİÇBİRİNİ KALBİNİN SINIRLARINDAN İÇERİ SOKMAMIŞTIR.

Peki, o zaman, Hz. Peygamber'e en yakın insan olarak düşündüğümüz Hz. Ebûbekir'le arasındaki ilişkinin adı neydi? Muhtemelen, buna "kardeşlik" demek daha uygun düşer. Ebûbekir'in kendisini, her şeyiyle ve tamamen teslim ettiği, Allah'ın Elçisi'nin de sevgi ve şefkatıyla onu eğittiği bir kardeşlik...

Öncelik hep ilk ve dar halkada

Hz. Peygamber'in gönül dünyasında, ona yakın olanların neredeyse hepsinde bulunan ortak özellik, yıllardır birlikte yürümüş olmalarıdır. Hz. Peygamber, sonradan Müslüman olan bazı sahabilere bazı görevler ve sorumluluklar vermiş, hatta çevresinde yer almalarına da göz yummuş; ancak onların hiçbirini kalbinin sınırlarından içeri sokmamıştır. Bunun en çarpıcı misali, Amr Bin As'tır: Amr, Müslüman olduktan sonra komutanlık yaptığı bir seferde kazanılan başarının ardından Hz. Peygamber'e en çok kimi sevdiğini sormuştur. Soruyu sorarken, kendi ismini duymayı istediği de elbette çok bellidir. Hz. Peygamber, Âişe'yle başladığı listeyi Ebûbekir'le devam ettirmiş, ardından birkaç isim daha saymıştır. Amr'ın bizzat kendi dilinden bize nakledilen rivayet, şu cümleyle biter: "En son benim ismimi söyleyeceğinden korkarak sustum!"

Herkeste başka bir emanet var

Etrafındaki herkesin gözünün çevrildiği ve gönlünün yoneldiği Hz. Peygamber'in, bütün bu trafiği idare ederken kullandığı yöntem, herkese "kendisini özel hissetmesini sağlayacak bir emanet" vermektir. Kimisine özel bir iltifat, kimisine hususi bir görev, kimisine bir işaret, bir ayrıcalık, bir müjde, bir dua... Öyle ki, İslâm tarihi, hadis ve siyer kitapları, bu sayede "kendisini özel hissedeni" isimlerle dolup taşmaktadır. Hz. Peygamber bunu, insanları idare etmek amacıyla değil, insan kalbini çok iyi tanıyan bir "gönül doktoru" sıfatıyla yapmıştır. Onun lütuflarına mazhar olan insanların da bu yöntemle, birbirleri arasındaki muhtemel kırgınlık ve kışkırtıcılarının önü alınmıştır.

Yüce Dost'a doğru...

Üst üste yaptığı evlilikler, etrafında yer alan kalabalık 'öğrenci' topluluğu, çocukları başta olmak üzere yakınlarıyla ilişkileri, çok sevmeye başladığı kim varsa onları art arda yitirisi... Bütün bunlar, onun kalbinin insanlardan ve insanı sarıp-sarmalayan fani bağlardan tamamen azad olması; gönlünü tümüyle Allah'a teslim etmesi; çevresindeki insanları severken ve onlar tarafından sevilirken "Mü'minlerin Allah'a sevgileri ise, her şeyden fazladır" (Bakara.165) ölçüsünden hiç şaşmaması; hayatını hep Âlemlerin Rabbi'nin iştiyakıyla geçirmeyi öğrenmesi ve öğrendiği bu muazzam hakikati doymamacasına ve kanmamacasına yaşaması içindi. Böyle bir ömrün sonu, elbette çok özlenen o Yüce Dost'a kavuşmak olacaktı. Tıpkı son nefesini verirken söylediği gibi... Rabbimizden, bizim gönüllerimize de Efendimiz'in gönül kıvamından hisseler bağışlamasını niyâz ederiz.

ÖMRÜMÜZÜN HER ANININ EMANETÇİSİYİZ

Diyanet İşler Başkanlığı ve Türkiye Diyanet Vakfı tarafından 1989 yılından bu yana her yıl farklı gündemlerle, düzenlenen çeşitli etkinliklerle, rahmet peygamberi Hz. Muhammed'in mesajını daha çok kişiye ulaştırmayı hedefleyen ve efendimizin miladi takvime göre doğduğu günü temsil edilen 20 Nisan'ın kapsayan hafta içinde idrak edilen Kutlu Doğum geleneği 25. yılına girdi.

Diyanet İşleri Başkanı Dr. Mehmet Görmez, bu haftayı ve içerisinde gerçekleştirilen çalışmalarını, "Bir gölgelik hükmünde olan dünya hayatlarında imtihanlarla geçecek kısacık ömürleri süresince hep yollarını aydınlatacak Kerim Kitab'ın 'sırac-ı münir' diye adlandırdığı ışık saçan kandilin yanmaya başlayışını yeniden hissedecekleri bir hafta" olarak tanımlıyor. Bu yılın teması "Dünya Bize Biz Birbirimize Emanetiz" sloganıyla hayata geçti. Bizler de Kutlu Doğum özel sayımız için sayın Görmez'e El Emin ve emanet şuuru üzerine sorular yönelttik.

.....
Nuriye Çakmak
.....

Efendimizin "El Emin" sıfatı anıldığında herkesin aklına O'nun örnek hayatından farklı hatıralar geliyor. Siz, O'nun eminliğini nasıl tarif ediyorsunuz?

Öncelikle Rasül-ü Ekrem (sas)'i; adalet, merhamet, muhabbet ve hikmet peygamberini tazim ile yâd ediyorum. Salat ü selam, tahiyat ü ikram, her türlü ihtiram ona, âline, ashabına ve etbaini olsun. Onunla gelen vahyin ışığı gönüllerimizi bir kez daha aydınlatırken, bu ışığın bütün insanlığın muhtaç olduğu manevi huzura dönüşmesini; vatanımız, milletimiz, gönül coğrafyamız ve topyekün yeryüzü ahalisi için kutlu doğum haftasının barış, bereket ve selamete vesile olmasını Yüce Rabbimizden niyaz ediyorum. Hira'da ilk vahyin geldiğinde Hz. Hatice validemizle bunu paylaştığını hatırlayabiliriz. Hz. Hatice validemizin bunun neticesinde söylediği o sözler aslında Peygamber Efendimiz (sas)'in hayatını da bizlere özetliyor. Hz. Hatice "Hüzünlenme! Allah seni asla mahcup etmeyecektir. Çünkü sen akrabalarına hep iyi davranırsın, sen yetime, fakire,

miskine yardımcı olursun. Yolda kalmış kimseyi alır varacağı yere götürürsün. Zorluklara rağmen sen hakkın yanında yer alırsın. Zayıf kalmış insanlara yardımcı olursun" diyor.

"Emin" olmak, karşısındakine güven vermek insanlık değerlerinin en başında gelir. Kardeşin kardeşe, anne-babanın evladına, çocuğun ana-babaya, komşunun komşuya, toplumların diğer toplumlara karşı güven duygusu, toplumsal hayatımızın en temel vasfı olmalıdır. Dünyanın bir eman yurdu, bütün şehirlerin güvenlik beldesi ve yeryüzünün esenlik diyarı olması için "Muhammedü'l Emin" olan o kutlu insanın özelliklerine ve örneğine bugün dünya Müslümanlığının ve insanlığın her şeyden çok ihtiyacı vardır.

Efendimizin emin oluşunun, düşmanları tarafından bile güvenilen kişi olarak görülmesinin altında hangi değerler yatıyordu?

Kur'an-ı Kerim'de "Size öyle bir peygamber gelmiştir ki, sıkıntıya uğramanız ona ağır gelir. O size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatli ve merhametlidir." (Tevbe 9/128) buyrulur. Peygamber Efendimiz (sas)'in adalete ve merhamete dayalı kuşatıcılığı birlikte yaşadığı ashâbına olduğu kadar, gelecek ümmetini de kapsar. Onun hayatı bizim için insanfın, vicdanın, affın, sabrın, hoşgörünün ve şefkatin örneğidir.

Rasül-ü Ekrem (sas), ırk, dil, renk, yaş, cinsiyet ve sosyal statü farkı gözetmeksizin "insana" yani "yeryüzünün şerefli halifesine" sorumluluklarını ve taşıdığı emaneti öğretmiştir. İnsanlık, bir olan Allah'a ubudiyeti, bu bilinçle hayatı kavramayı, kâinata hikmetle bakmayı, bütün mahlûkata şefkatle davranmayı, hakkın ve hakikatin yolunda olmayı, adaletten ayrılmamayı, fazileti, erdemi her türlü dünyevi hırsın önünde tutmayı ondan öğrenmiştir. Müminler bütün zamanlarda hem emin olma hem de emaneti taşıma bilincini onun örneğiyle kavramışlardır. Bu emanet, fitne çıkarmak ve bozgunculuk yapmak yerine bilgi, hikmet ve marifetle yeryüzünü imar ve inşa etmektir. Bu bilince erenler zulüm, baskı ve zorbalık yerine adaletle, şefkat ve merhametle

İNSANLIK, BİR OLAN ALLAH'A UBUDİYETİ, BU BİLİNÇLE HAYATI KAVRAMAYI, KÂİNATA HİKMETLE BAKMAYI, BÜTÜN MAHLÛKATA ŞEFKATLE DAVRANMAYI, HAKKIN VE HAKİKATİN YOLUNDA OLMAYI, ADALET-TEN AYRILMAMAYI, FAZİLETİ, ERDEMİ HER TÜRLÜ DÜNYEVİ HIRSIN ÖNÜNDE TUTMAYI ONDAN ÖĞRENİMİŞTİR.

davranırlar. Hiçbir zaman zulmün ve zalimin yanında değil her zaman mazlumun ve mağdurun yanında olurlar.

Emanet bilinci Efendimiz (sas)'in hayatında nasıl bir yer tutuyordu?

Toplumu ayakta tutan temel dinamiklerden birisidir emanet duygusu. Kur'an'ın peygamberleri güvenilir elçiler olarak sunması, hatta bu niteliklerini bizzat onların dili ile yansıtmaları oldukça anlamlıdır. "Ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim." (Şuarâ 26/125) ayet-i kerimesi Kur'an'da birçok peygamberin dilinden defalarca zikredilir. Bu vurgu, peygamberlik görevinde "el-emin" olmanın ne kadar önemli olduğuna işaret eder. Hz. Muhammed (s.a.s.) daha peygamber olmadan önce, içinde yaşadığı putperest cahiliye toplumu tarafından bile "Güvenilir Muhammed" diye anılıyor, dürüst kişiliği ile saygı görüyordu. Rasulüallah (sas) bu yönü ile toplumun içine düştüğü bütün çürümüşlüklerle, kötülüklerle ve acımasızlıklara rağmen yine de erdemli olunabileceğini ortaya koymuştur.

Efendimizin hayatından yola çıkarak emin olma, emanet bilincine sahip olma ve hak konusunda dikkatli olma gibi zorunlulukları hayatımıza nasıl işleyebiliriz?

O'nun örneği sadece şekle dayalı sünnetlerin yaşatılması değildir. O'nun örneği ahlaki vasıflarının tüm özelliklerini alabilmek ve bunları hikmetine uygun yaşayabilmektir. Sünneti sadece bedenimizi örtmek için giydiğimiz libasta arama ve yaşatma yerine, benliğimizi her türlü kötülüklerden koruyacak olan iyi davranışlarda arama ve yaşatmamız gerekir. Onun kurduğu medeniyette ikiye bölünmüş,

aldatmaya ve aldanmaya yer yoktur. Onun kurduğu medeniyette insan onurluydu. Medine’de gayri Müslimlerle imzaladığı ilk anayasa sayılabilecek Medine Vesikası’nı hatırlayalım. Rasül-ü Ekrem (sas) Mekke’nin fethinde Mekkelilere “Bugün, ben sizlere kendisini kuyuya atan kardeşlerine Hz. Yusuf’un söylediğini söylüyorum.

قَالَ يُسُوفُ عِمْ قِيْ جُؤَافَةَ لَمْ دُوْ رَمَ لِيْهِ

“Size bugün hiçbir başa kakma, ayıplama yok! Allah sizi affetsin! Şüphesiz O, merhametlilerin en merhametlisidir.” (Yûsuf, 12/92) “Bugün size yüksek sesle azarlama ve kınama bile yapılmayacaktır” diyerek, emin ve güvende olduklarını onlara kınama dahi olmayacağını belirtmesiyle bir ahlak anlayışı ortaya koyduğunu hatırlayalım. Mekke’nin bu anlayışla fethedilmiş, gönüller bu ahlak anlayışıyla kazanılmıştır. Aslında emanet kelimesi bize iki temel anlam çağırıştırıyor: Güvenmek ve güvenilir olmak. Birincisi ihtiyaçtır, diğeri ise bir erdem. Güvenme ihtiyacını her zaman taşıyoruz da, güvenilir olmak için aynı şeyi söyleyebilir miyiz? Kendimizi yoklayalım, biraz ince düşünelim; emanet

GÜVENEN KİŞİ
KENDİ İÇİNDE TAŞI-
DIĞI OLUMLU YAPILI
GÜVENDİĞİ KİMSEYE
DE YANSITIR. BİRİNE
GÜVENDİĞİNİZİ
BELLİ EDİN; ONA, BU
YOLDA BÜYÜK BİR
ENERJİ AŞILAMIŞ
OLACAKSINIZ.
MUHAMMED İKBAL,
“GÜVEN BÜYÜK BİR
GÜÇTÜR” DİYOR.
İNSAN HER ŞEYDEN
ÖNCE KENDİNE
KARŞI EMİN OLMAK
DURUMUNDADIR.

duygusunu göz ardı ettiğimiz, bize güvenenleri yanıltığımız “irili ufaklı” nice ‘olay’la karşılarız. Toplumun esas güvendir. Aslında emanet duygusu insanın yapısında vardır. O sebeple her normal insan kendisine güvenilmesini ve başkalarına da güvenebilmeyi ister. Bu iki yönlü talebin gerçekleşmesi halinde toplumsal hayat sağlam bir desteğe kavuşmuş olur. Bireylerin birbirlerini kabullenmeleri böyle bir düzlemde mümkün olur.

Sevgili Peygamberimiz (sas); “Emanet kaybedildiğinde kıyameti bekle” buyurmuştu. Emaneti kaybetmeme bilincini yeniden kazanmak için neler yapılmalı?

“İman” ve “emanet” kelimelerinin aynı kökten gelmekte oluşu bile emanetin din nazarında ne kadar önemli bir yeri olduğunun işaretidir. “Ey iman edenler! Allah ve peygamberlerine hainlik etmeyin. Bile bile aranızdaki emanetlere de hainlik etmeyin.” (Enfal, 27-28) ayetleri de bunu açıkça ortaya koyuyor. İşte bunun içindir ki emanet duygusunu yitirmek diğer bir ifade ile emanete hıyanetlik, münafıklığın temel göstergeleri arasında sayılmıştır. (Buhari, İman, 24) Emanette ilke şudur; “Sana emanet bırakanın emanetini geri ver. Sana ihanet edene ihanet etme.” (Ebû Dâvud, Buyû’, 81)

Şüphesiz Peygamberimiz (sas) bizim için en büyük örnektir, ümmetin bu konuda O’nu yeterince takip ettiğini düşünüyor musunuz?

Güvenen kişi kendi içinde taşıdığı olumlu yapıyı

güvendiği kimseye de yansır. Birine güvendiğinizi belli edin; ona, bu yolda büyük bir enerji aşılamış olacaksınız. Muhammed İktbal, "Güven büyük bir güçtür" diyor. İnsan her şeyden önce kendine karşı emin olmak durumundadır. Dünyaya gelirken beraberimizde getirdiğimiz ve çok kere bilincinde olmadığımız nice nimetler var; beden, sağlık, gençlik ve maddi imkânlar gibi.. Bunların her biri insana bırakılmış birer ilahî emanettir. Ömrümüzün her anının emanetçisiyiz. Allah'ın Rasulü (sas), uzun bir ömür yaşadığı halde ebedi mutluluğu kazanmayı başaramayan kimsenin mazeretlerinin geçersiz olacağı uyarısında bulunur. (Buhârî, Rikâk 4) Bu emanetlerden doğan sorumluluğun hesabı Allah'a verilir. Kıyamet gününde insan, ömrünü nerede tükettiğinden, gençliğini nerede eskittiğinden, malını nereden kazanıp nerede harcadığından, bildiklerini ne kadar uyguladığından hesaba çekilmedikçe mahşer yerinden ayrılamayacaktır. (Tirmizi, Kıyamet, 1) Müminler bütün zamanlarda hem emin olma hem de emaneti taşıma bilincini, ahlakı Kuran olan Sevgili Peygamberimiz (sas)'in örneğiyle kavramışlardır. Müminler bütün Peygamberlerin ve peygamberimizin davasının sadece ve sadece iman, ahlak, adalet ve merhamet davası olduğunu kabul ederler ve bu değerleri kendilerine dava yaparlar. Durum böyle olduğunda da bütün problemler de kendiliğinden ortadan kalkacaktır.

Her yıl başta Diyanet İşleri Başkanlığının yer aldığı kutlu doğum temalı programlar, çalışmalar düzenleniyor. Sizin için bu çalışmaların amacı ve etkisi nedir?

Körelmeye yüz tutmuş hassasiyetler, ubudiyeti unutmuş zihinler, hırs, tamah, kibir ve güç tutkusuyla kararmış kalpler, belleğini yitirmiş, medeniyetinin değerlerini heba etmiş toplumlar onun doğuşunu yeniden idrak ederek, Peygamber Efendimiz (sas)'in örneği ve rehberliğiyle yeni bir dirilmeye muhtaçtır. Diyanet İşleri Başkanlığı da çeyrek asır önce "Hz. Peygamber'i Anmaktan-Anlamaya" şiarıyla başlattığı Kutlu Doğum Haftası geleneğini, 25 yıldır sürdürüyor. Milletın kalbinde, yüreğinde var olan Peygamber sevgisini barışa, hakka, adalete dönüştürmek ve toplumsal barışı,

"EMİN" OLMAK VE KARŞISINDAKİNE GÜVEN VERMEK İNSANLIK DEĞERLERİNİN EN BAŞINDA GELİR. KARDEŞİN KARDEŞE, EBEVEYNİN EVLADINA, ÇOCUĞUN ANA-BABAYA, KOMŞUNUN KOMŞUYA, TOPLUMLARIN DİĞER TOPLUMLARA KARŞI GÜVEN DUYGUSU, TOPLUMSAL HAYATIMIZIN EN TEMEL VASFI OLMALIDIR. DÜNYANIN BİR EMAN YURDU, BÜTÜN ŞEHİRLERİN GÜVENLİK BELDESİ VE YERYÜZÜNÜN ESENLİK DİYARI OLMASI İÇİN "MUHAMMEDÜ'L EMİN" OLAN O KUTLU İNSANIN ÖZELLİKLERİNE VE ÖRNEKLİĞİNE BUGÜN DÜNYA MÜSLÜMANLIĞININ VE İNSANLIĞIN HER ŞEYDEN ÇOK İHTİYACI VARDIR.

yeryüzünün eksik kalan rahmeti yeryüzüne yaymak için çaba sarf ediliyor.

Diyanet İşleri Başkanlığı olarak Kutlu Doğum haftalarında bireysel ve sosyal hayat açısından önem arz eden temaları gündeme getirmeye çalışıyoruz. Özeldə toplumu, genelde ise tüm insanlığı Hazreti Peygamber'in çağlar üstü örneğiyle, rahmet yüklü mesajlarıyla buluşturmak için gayret gösteriyoruz. Diyanet İşleri Başkanlığı, Kutlu Doğum Haftası'nı Hz. Peygamberi anmaktan anlamaya dönüştürerek, genç nesillerin Hz. Peygamberin hayatını öğrenmesi için bir fırsat olarak görüyor.

Bize düşen Rahmet Peygamberi (sas)'nin temsilcileri olmak. Bizi öldürmeye gelen bizde hayat bulmalıdır. Kutlu Doğum Haftasında peygamberimizi öğrenmeye, öğretmeye ve tanıtmaya çalışıyoruz. Bu hafta vesilesiyle kadını, erkeğimizi, gencimizi, çocuğumuz Sevgili Peygamberimiz (sas)'i anlatan bir siyer kitabını bir kez daha okumalı. Onun çocukluğunu, gençliğini, aile hayatını, hicretlerini, Medine'de yeryüzünün en bedevi toplumundan en medeni toplumunu nasıl inşa ettiğini, veda hutbesini tekrar tekrar okumalı.

Âlemin Nuru

'Anam babam sana feda olsun' diye başlar ona seslenen cümleler; O, varlığın sütunu, arzın halifesi ve insanlığın gözbebeğidir. Kutlu doğumunu bir kez daha idrak ettiğimiz Allah'ın Seçkin Elçisi'nin nuru, hiç şüphesiz Allah'ın en-Nur ism-i şerifinden gelir. Onun nuru, varlığın bidayetine kadar uzanır.

Sadık YALSIZUÇANLAR

Dünyanın en çok naat yazılan dili Türkçedir. Bu aziz toprakların sakinlerinin, 'alemlere rahmet olarak gönderilen' Efendimiz'in yer yatağında doğmasına bile gönlü razı değildir. Bu sırdandır ki, tüm zamanların en güzel mevlidini yazmış olan Süleyman Çelebi, 'Hem hava üzre döşendi bir döşek/Adı Sündüs döşeyen anı melek' der.

Varolan her şeyde Allah'ın Sevgilisi'nin nurundan bir sır, bir hakikat vardır. Bu hikmetten dolayıdır ki, yaratılmış olan her şey, davet ümmeti'dir. O'nun evrensel rahmet ve hidayet çağrısına 'evet' diyen ve inanan herkes ise, 'icabet ümmeti'dir. O, bütün kitapların annesi (ümm)dir, bütün semavi öğretilerin toplamı ve aktarıcısıdır, kitabın, ilahi sözün ve bildirimini kendisinde kemale erdiği en büyük nebi ve resuldür, velayetin ve nübüvvetin arşıdır.

Efendimiz başlangıçta bir nurdu ve nur suretinde tecessüm etmişti. Süleyman

Çelebi, alemlerin rahmet elçisinin doğumunu, 'merhaba'larla selamlar ve Türkçemizin en samimi, en lirik karşılaması bu mısralardır. Efendimiz, kendisinde Allah ism-i camii'nin kemaliyle tecelli ettiği en büyük delildir. Kainatın anahtarı, onun ruhuna/nuruna dercedilmiştir.

Kutlu doğumunu bir kez daha idrak ettiğimiz Allah'ın Seçkin Elçisi'nin nuru, hiç şüphesiz Allah'ın en-Nur ism-i şerifinden gelir. Heidegger'in varlık mertebelerinde söz ettiği göklülerin en şerefli'sidir O. Onun nuru, varlığın bidayetine kadar uzanır.

Efendimiz, kamil ve kadim insan'dır. Kadim insandır, insanın ebedi çocukluk hakikatinin sırrıdır, masum ve korunmuştur, saftır ve biatı her dem tazedir. Kamil insandır, insanlığın manevi yetkinlik düzeylerinin doruğu O'nun hayatındadır. En güzel insan, en sevgili eş, en hayırlı baba ve dede, en başarılı komutan ve 'diplomat', en mahir ev reisi, en halim ve selim yoldaş, en enis arkadaş, en müşfik yarendir.

'Anam babam sana feda olsun' diye başlar ona seslenen cümleler. 'Bir elime güneşi diğerine ayı verseniz yine de davamdan dönmem' diyecek kadar muazzam bir iman ve yakın sadece O'ndadır.

O'nun sohbeti nurani bir ikisidir ve yanında kalanın ruhu ve zihni nurlanır, ilahi Hakikat'e açık ve hazır hale gelir. Bütün ârifler, Efendimiz'in risalet ve velayetinin birer tecellisinden ibarettir. O, varlığın sütunu, arzın halifesi ve insanlığın gözbe-

beğidir. Nuru yaratılmıştır, ardından O'na has güzelim bir çehre ve beden yaratılmış, sonrasında Hz. Hüdayi'nin beyanı üzre, başına hidayet tacı konmuştur. Boynuna tevazu, gözüne haya, alınına yakın, ağzına sabır, diline doğruluk, yanaklarına muhabbet, göğsüne nasihat, kalbine vera, içine zühd, dizlerine korku, adımlarına istikamet yerleştirilmiştir.

Allah, Efendimiz'in kalbine merhamet doldurmuş, O'nu şefkatle terbiye etmiş, Rububiyetiyle tesviye etmiştir, ikramla yüceltmış, risalet ödeviyle seçkin kılmıştır. Allah, Habibi'ni Kendisi için seçmiş, Mustafa kılmış, başına iman tacını ilâştirmiş, sırtına hidayet hırkasını giydirmiştir. O'nu ezelden Sevgili diye isimlendirmiştir. Allah'ın 'Habibim' diye seslendiği tek nebi O'dur.

O, kıyamete değin yeniden yeniden ışıldar, doğar ve biz o kutlu doğumu her yıl yeniden kutlar, O'nun getirdiği nurun haleleri arasına girebilmek, ondan feyizlenmek için ateşe koşan kelebekler gibi atılır, yanmak isteriz.

O, ay'dır, bir adı da kamer'dir, hilal halindeyken halka gizlenir sadece Rabbiyle halvet olur, dolunaya dönüşür halka bakan yüzü açılır. O, nebiler ve veliler göğünün güneşidir.

O'nun taşıdığı İlahi Haber, her okuyanın kalbine yeniden yeniden sefer eder. Bu haber, göklerden inmiştir, kaderin üstündeki kadedir, getiren de Süleyman Çelebi'nin beyanı üzre, 'gök yatağında doğmuştur, tekrar arşın sırlarına doğru yücelmiştir. Allah'ın ilk yarattığı şey nurdur ve kalemdir... Bu iki haber, şu hadislerle birlikte okunmalıdır: 'Adem su ile balçık arasındayken, ben peygamber idim.'

Efendimiz, nurunun her şeyden 'önce' ve bedeninin 'sonra' yaratılması bakımından, başla sonu birleştiren, cem makamında bir kişilik olarak sıfatlanır.

'Sen olmasaydın kainatı yaratmazdım' kudsi haberi de bu kozmik tasviri tamamlar.

O, dünyanın ve varlığın gözbebeğidir.

Kainat ağacının meyvesidir.

Ağaçtan amaç, meyvedir, var olandan gaye de, O'dur.

'Rahman sureti'nde yaratılan insan'ı ve insanlığı Efendimiz temsil eder.

O, ilk insanlıktır, insanın kadim halidir.

Onun hali, ebedi çocukluğa benzer.

Çocuğun biatı tazedir, O'nun kokusu tüter üzerinde.. Efendimiz yağmur'a benzer, şair bu yüzden O'nu yağmur'la anlatır.

Bir gün yağmur yağarken altında bir süre islanır, soranlara, 'onun biatı tazedir' der.

O'NUN TAŞIDIĞI İLAHİ HABER, HER OKUYANIN KALBİNE YENİDEN YENİDEN SEFER EDER. BU HABER, GÖKLERDEN İNMIŞTIR, KADERİN ÜSTÜNDEKİ KADERDİR, GETİREN DE SÜLEYMAN ÇELEBİ'NİN BEYANI ÜZRE, 'GÖK YATAĞINDA DOĞMUŞTUR, TEKRAR ARŞIN SIRLARINA DOĞRU YÜCELMIŞTİR. ALLAH'IN İLK YARATTIĞI ŞEY NURDUR VE KALEMDİR... BU İKİ HABER, ŞU HADİSLE BİRLİKTE OKUNMALIDIR: 'ADEM SU İLE BALÇIK ARASINDAYKEN, BEN PEYGAMBER İDİM.'

O'nun bağlılığı her dem tazedir.

'Ben günde yetmiş defa istiğfar ederim' buyurmuştur. Bu, O'nun, Allah'a seyrinde, günde yetmiş ayrı manevi yetkinlik düzeyine uğramasındandır, yüceldiği her manevi mekanetten sonra, bir önceki geri olduğundan istiğfar eder... Yoksa ismet sıfatıyla nitelenmiştir, masumdur, korunmuştur.

O, yine şairin ifadesiyle, 'seçilmiş inci'dir.

Beşerdir evet ama bizim gibi değildir. Elmas da taştır, kömür de, taş da... Ama elmas ile kömür arasında köken ismi benzerliği dışında en küçük bir ortaklık yoktur.

O yetimdir, O'nun sahibi O'dur, mürebbii, Rabbi'dir, O'nu O terbiye etmiştir.

Kendi öğretisi için seçmiştir o yetimi... İnsanlığa kılavuz, var olana temsilci, kainata gözbebeği kılmıştır.

Söz, O'nunla güzelleşir Molla Cami'nin dediği gibi.

O'ndan söz eden, O'nu söyleyen bu konuşmalar, O'nun nur'u ve hakikati çevresinde oluştu ve gelişti.

O'na ilişkin söylenmiş güzelim şiir ve yazılarla zenginleşti. O'na dair sözlerin en güzelini söyleyen Şeyh Galib'e sözünü bırakıyorum :

'Sultân-ı rüsûl, şâh-ı mümeccedsin efendim

Bî-çârelere devlet-i sermedsin efendim

Dîvân-ı İlâhîde ser-âmedsin efendim

Menşûr-ı le'amrûke mü'eyyedsin efendim'

Sen Ahmed ü Mahmûd u Muhammed'sin efendim

Hakdan bize sultân-ı mü'eyyedsin efendim'

İBNÜL ARABİ'DE PEYGAMBER TASAVVURU

Son peygamber olan efendimiz Hazreti Muhammed'in yolundan gidenler, asırlardır onun hem suretini hem manasını hem davasını kendilerine has dilleriyle nesiller boyu aktardılar. Şeyh-i Ekber olarak anılan İbnül Arabi, kendine has üslubu ve eşsiz teşbihleriyle ondan daha kamil kimsenin olmadığı Hz. Peygamberi anlatıyor.

Mona İSLAM

"Bilmelisin ki, alemde insan-ı kamilin yeri, nefs-i natıkanın insandaki yeriyle birdir" *

İbnül Arabi

H z. Peygamberin(sav) müminin hayatında aziz bir yeri olduğu muhakkaktır. Bundandır ki elden

geldiğince sünnet-i seniyeye riayet eder, çokça salavat getirmeye gayret eder, siyer-i nebiyi okur, çocuklarımıza da öğretmeye çalışırız. Efendimiz'e benzemeye çalışmanın ehemmiyetini Allah'ı sevme iddiamızın ona uymaksızın sahih olmayacağını biliriz.

"De ki [ey Peygamber]: "Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tâbi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı affetsin; zira Allah çok affedicidir, rahmet kaynağıdır." (Ali İmran,31)

Medeniyetimiz naatlarla, mevlidlerle, çeşit çeşit salavatlarla, Hz. Peygamber'in hırkasına, saçına, ayak izine hürmetle, onun doğumunu, miracını, ehli beytini, eşyasını, yaşadığı yeri, hatırasının her zerresini senayla, hürmetle, muhafazayla örülmüştür.

Mukallidimizden muhakkikimize hepimiz ona edilen en ufak bir hakarete, eziyete ateş püskürürüz.

ASIL OLAN KİM?

Ama onun gerçekten bizim hayatımızda yeri nedir? Ya da o mu bizim hayatımızda bir yerdedir? Yani asıl olan biziz de o bizim peygamberimiz midir? Şeyh-i Ekber bu konudaki anlayışımızı ters yüz ediyor. Yukarıda zikrettiğimiz sözle bize hakikatte kimin asıl kimin fer olduğunu haber veriyor.

"Bilmelisin ki, alemde insan-ı kamilin yeri, nefs-i natıkanın insandaki yeriyle birdir. Sözünü ettiğimiz kamil ondan daha kamil kimsenin olmadığı Hz. Muhammed'dir. Alemin varlık sebebi olan bu kemal derecesinden aşağıdaki insanların o kamilin mertebesi karşısındaki durumları, ruhani güçlerin insandaki yeridir. Kast edilen diğer peygamberlerdir. Allah'ın selamı

onların üzerine olsun. Kemal bakımından bu insanlardan aşağıdakilerin derecesi ise insandaki duysal güçler gibidir. Bunlar varislerdir. Allah kendilerinden razı olsun. Şeklen insan suretindeki kimseler, hayvanlar arasındadır. Onlar ise, insanda gelişme ve hissetme özelliğine sahip hayvani ruh konumundadır.”(Fütuhat-ı Mekkiye, cilt 12, sf 70)

Bu teşbihte önümüze tek bir insan koyuluyor. İnsana ait düşünen nefis, onun en yüce yanı Efendimiz'e benzetilmiş. İnsana ait akıl, hayal, sezgi, vehim gibi iç duyular, başka bir deyişle latifeler ise diğer peygamberlere misal olmuş. Nasıl ki nefis-i natıka tüm diğer latifeleri kontrol, sevk ve idare ediyorsa Efendimiz'in de enbiya-i kiramin üstünde öyle bir yeri olduğu söylenmiş. Muhakkikler, arifler, veliler, salihler, müminler ise varisler yerinde sayılmış. Hz. Peygamberin nübüvvet mirası ona yakınlık derecesine göre tüm ümmete pay edilmiş ve varisler ortaya çıkmış. Varisler ise dış duylara benzetilmiş. Görme, işitme, koklama, tat alma, dokunma gibi. Bir de nefsi hayvaniden söz edilmiş ki o da potansiyel itibarıyla gelişmeye açık ama henüz potansiyelini gerçekleştirmemiş insanların misali olmuş. Bilinen o ki tüm insanlık ümmet-i davettir. Müminler ümmetin davete icabet eden kısmıdır.

BÜTÜN 'O' PARÇA BİZİ

İnsanlık aleminin ontolojisinde her şey yerli yerinde sayılmış, hiç bir şey dışarıda bırakılmamış. Tüm insanlık, Adem'den kıyamete o vücutta ali veya süfli bir yer bulmuş. Efendimiz'in mübarek vücudunda hepimizin yeri var. Bu da onun bizim hayatımızda değil, bizim onun hayatında yerimiz olduğu anlamına geliyor ki bu ayrıntı mühim, bize aslın kim fer'in kim olduğunu haber veriyor. Bu konuda yanılıya düşmemeliyiz, Bütün o, parça biziz. Aşkar ki parça bütünü özlediği gibi bütün de parçayı özler.

“Bilmelisin ki, günümüzde alem, Hz. Muhammed'in ruh-beden, suret-mana olarak kendisiyle zuhur ettiği kuşatıcılık ve toplayıcılıktan yoksun olduğu için, ölü değilse de uykudadır. Onun ruhunun -ki Hz. Muhammed'dir- alem karşısındaki yeri, uykuda insan ruhunun kendisinde bulunduğu mahal gibidir. Hz. Muhammed'in ruhu diriliş vaktine kadar orada bulunur. Diriliş gününde durum uyuyan uyanmasına benzer.”

“Kıyamet olunca alem, Hz. Peygamberin

İNSANLIK ALEMİNİN
ONTOLOJİSİNDE HER
ŞEY YERLİ YERİNDE
SAYILMIŞ, HIÇ BİR
ŞEY DIŞARIDA
BIRAKILMAMIŞ.
TÜM İNSANLIK,
ADEM'DEN KIYA-
METE O VÜCUTTA
ALİ VEYA SÜFLİ
BİR YER BULMUŞ.
EFENDİMİZİN MÜ-
BAREK VÜCUDUNDA
HEPİMİZİN YERİ
VAR. BU DA ONUN
BİZİM HAYATIMIZDA
DEĞİL, BİZİM ONUN
HAYATINDA YERİMİZ
OLDUĞU ANLAMINA
GELİYOR.

mükemmel yaratılışının zuhuruyla tam olarak canlanır ve güçleri yerine gelir. Alemin insanlık mertebelerinden ateş ehlinin durumu-ki onlar orayı hak edenlerdir-insanda büyüyen kısımların yerini alır. Bu nedenle onlar ölüm veya dirilikle nitelenmezler.”(Fütuhat-ı Mekkiye, cilt 12, sf 70-71) Bu sözler insana “İnsanlar uykudadırlar ölünce uyanırlar” hadis-i şerifini hatırlatıyor. Bir de nebevi öğüdü: Ölmeden ölüünüz. Yukarıdaki teşbihle birlikte okunduğunda anlaşılıyor ki uyanmak, yahut ölmeden ölmek Hz. Peygamberle yakınlığımızı idrak etmekle mümkün, onun mevcudiyetini ne denli hissederseniz o kadar çabuk uyanmamız mümkün.

ONA YAKLAŞMAK SÜFLİDEN ALİYE YÖNELMEKTİR

Hz. Peygamberin insanlık içindeki hali uyuyan birinin ruhunun, ya da düşünen nefsinin durumuna benzetiliyor. Uykuda insanın bilinci örtülür, bilinç dışı devreye girer, çeşitli suretler görür yahut derin bir uykudadır. Bazen, nadir olarak uyku halinde bile insana bir bilinç eşlik eder. Bir derece rüyalarımızda ne yapmamız gerektiğini neyin bize men edildiğini hatırlayabiliriz. Yahut uykuda beliren bir kötü hayale bir dua yollarız. Bunu yapabilmemiz de uykuda bile bilincin kısmen bize eşlik etmesindedir. Bilinç ise bu teşbihe göre Hz. Peygamber'i işaret eder.

Öyleyse bizim için düşünen nefisle bağlantı kurmanın, günlük dilde aklımızı başımıza almanın yegane yolu, Hz. Peygamber'e dair bilgiye, sezise, hissiyata, zikre, anmaya, muhabbete sahip olmaktır. Ona yaklaşmak, süfli den aliye yönelmek, vücudun zahirinden batınına geçmektir. Her anısta, her sünnete riayette aslında dünya uykusundan uyanma, gerçek varlığımızın farkına varma çabasına girdiğimizin farkına varmalıyız. İbnül Arabi bize Hz. Peygamber'le böyle bir bağlantı tesis etmemizi öğütüyor. Allah ondan da görmemizi, işitememizi, hissetmemizi, tatmamızı, o mübarek kokuyu almamızı sağlayan tüm evliyaullah hazeratından da razı olsun.

NEBEVÎ DİL VE ÖNCÜ TEFEKKÜR YOLCULUĞU: ALİM'İN TEVARÜS'Ü, ARIF'İN TEMELLÜK'Ü VE HAKÎM'İN TEMESSÜL'Ü

Semantik intihar'la sonuçlanan çağ körleşmesi sorunuyla malul bir dünyada yaşıyoruz: Batı uygarlığı, başka medeniyetlere hayat hakkı tanımadığı, Toynbee'nin değişimiyle, insanlık tarihindeki 26 medeniyetten 16'sını fiilen tarihten sildiği, 9'unu da fosilleştirdiği ve sonuçta farklı medeniyetlerin yürüyüşünü sona erdirdiği için insanlığın kendine özgü idrak kapıları kapandı: O yüzden, çağımızda tek bir zeitgeist (zamanın ruhu) algısı, seküler-Batılı zeitgeist hükümfemâ: Seküler Batılı zeitgeist, bütün insanlığın tek idrak biçimi olarak işliyor artık. Bu nedenle, bu idrak biçimi, bütün diğer medeniyetlerin, dinlerin, felsefelerin idrak biçimlerini ve yürüyüşlerini durdurdu ve dondurdu.

Yusuf KAPLAN

Çağ körleşmesi biçiminde ortaya çıkan semantik intihar, anlamın anlamını yitirmesi, farklı dünyaların ve anlamların kendilerini ifade edememesi, hayatın ve hakikatin anlamsızlaşması, dolayısıyla insanın ve insanlığın/ın bitmesidir:

Tek bir idrak biçimine mahkûm edilen insanlığın, varlığından ve varlığını sürdürdürebildiğinden söz etmek mümkün mü? Nietzsche'nin "çöl büyüyor" dediği bu noktaya bizi "kim/ler" getirdi, nasıl sürüklendik?

Bu yazıda, bütün insanlığın sürgününü uzatan, eşliğine sürüklendiği yokoluş yolculuğunun kurucu aktörlerini, hem bu aktörleri vareden hem de bu aktörlerin

varettikleri dünyanın bizi bu sürece, bu çıkmaz sokağın eşliğine nasıl getirip bıraktıklarını ve bu yokoluş sürecinden herkese ve bütün medeniyetlere, felsefelere, düşüncelere hayat hakkı tanıyabilecek Batı uygarlığı gibi yok edici değil, kuşatıcı ve kucaklayıcı, dışlayıcı değil varedici ve herkese "neyse o olarak" hayat hakkı tanıyıcı bir medeniyet fikrinin, hakikat medeniyeti tasavvurunun nasıl ve kimler tarafından geliştirilebileceğini derin nefes alarak irdelemeye ve göstermeye çalışacağım.

Önce çağ körleşmesi sorunu olarak adlandırdığımız bu sürece nasıl geldiğimizi, bu sürecin izini sürerek ve kazısını yaparak tartışmamız gerekiyor.

ÇAĞ KÖRLEŞMESİ: ÇAĞ'A MAHKÛMİYET VE KENDİ'NDEN MAHRUMİYET

Çağ körleşmesi iki düzlemde tezahür ediyor: Birincisi, bütün küre sathında hükümfermâ kılınan hâkim çağ, tek duyma, bilme, düşünme, varolma ve yaşama biçimini bütün dünyaya hâkim kıldığı için, insanı ve insanlığı sadece kendisine, kendi ağlarına ve bağlarına, kendi bağlamlarına ve dünyasına kapatıyor; başka çağların ve çağrılarının önünü tikiyor. Bu durum, tam anlamıyla çağ'a mahkûmiyet hâli üretiyor. İkincisi de, başka çağrılarının, yani başka medeniyetlerin, dinlerin ve felsefelerin çocuklarının kendi çağrılarını ilişkilerini koparıyor, sakatlıyor ve bitiriyor, kendi çağlarını kurma vasatlarını ve vasıtalarını da iptal ediyor. Bu durum ise, kendi'nden mahrumiyet hâl-i pür melâli üretiyor.

Çağa mahkûmiyet ve kendi'nden mahrumiyet, dünyanın, çölleşme, ufuksuzlaşma, evsizleşme, yersiz-yurtsuzlaşma ve ruhsuzlaşma mekânına dönüşmesine yol açıyor.

Bu durum, insanlığın yalnızca hakikati yitirmesine yol açmıyor. İnsanlığın daha büyük bir varoluşsal felâketle ve helâketle karşı karşıya kalmasına da yol açıyor: İnsanlık, tarihinde ilk defa yalnızca hakikatin yitirilmesi sorununu yaşamıyor; aynı zamanda, hakikatin yitirildiği hakikatinin de yitirilmesi gibi bir yokoluş serüveninin, mecrasını da yitirme macerasının anaforunda ama yaşanan dekadans, ayartıcı yollarla, estetize yöntemlerle gerçekleştirilen bir dekadansla dans hâline dönüştüğü için, insanlık, neye maruz kaldığından, nereye doğru savrulduğundan, ne tür bir metafizik felâketin eşiğine fırlatıldığından bîhaber oraya buraya sürüklenip duruyor. Medyatik evrenin ortasında, yalnızca hızın, hazın ve ertelenemez arzuların hükümfermâ olduğu, hükmünü icra ettiği "pornografik" dünyasında, sadece âni yaşıyor insan. Medyatik varoluşun pornografik evreni, insana, daha önce yaşamadığı bir duyarsızlaşma, bir kendi içine ve kendi üstüne kapanma, fetişlerine tapınma, kendinden, dünyadan ve Tanrı'dan habersiz yaşama, kısacası ürpertici bir nihilizm biçimi sunuyor: Hızın, hazın ve arzuların kutsandığı, medya, spor, müzik, film, teknolojik "oyuncaklar" üzerinden üretilen din-dışı kutsallıklarla sürdürülen yeni-paganizm biçiminin insanı, hayatı ve hakikati yok eden pençesinde kıvrıyor insan ama insanlık nasıl bir estetize yokoluş ve ayartıcı savrulmuş biçiminin ortasında bulunduğunu bilemiyor, göremiyor ve kavrayamıyor. Tam anlamıyla metamorfoz yiyor. Esfel-i sâfilin'in, kötülüğü emreden nefsin en ayartıcı dünyasından, insanaltı bir varlığa dönüşüyor ve sürgit düşüyor insan.

ÇAĞ'A MAHKÛMİYET
VE KENDİ'NDEN
MAHRUMİYET, DÜNYANIN,
ÇÖLLEŞME,
UFUKSUZLAŞMA,
EVSİZLEŞME,
YERSİZ-YURTSUZLAŞMA VE RUHSUZLAŞMA MEKÂNINA DÖNÜŞMESİNE YOL AÇIYOR.

YOL NE, YOLCULUK NEREYE DÜŞER?

İnsan, yol fikrini yitirdi, merak duygusunu, hayret duyma yetisini bitirdiği için belki de. Bir yokoluş ve yok ediş biçimine dönüşen medyatik "varoluş"un pornografik simülasyon evreni, insanı asimilasyonun, kendine, hakikate, dünyaya ve tarihe yabancılaşmanın eşiğine fırlatıyor; insanı ân'a hapsediyor ve insanın soru sorma, merak etme, geçmiş ve gelecek spektrumunda yolculuk yapabilme imkânlarını iptal ediyor. İnsana, yeniden ahsen-i takvîm hâssalarını, husûsiyetlerini ve hassasiyetlerini kazandıracak, insanın önce yeniden kendi içine, iç dünyasına, iç dünyasının derinliklerine, enfûs'e yolculuk yaptırarak ruhunu tahkim edecek, hayata ve dünyaya derin bir ruh üflemesine imkân tanıyabilecek bir iç yolculuğa çıkması, kendisiyle, ben'yle yüzleşmesi, zaafalarını ve imkânlarını keşfetmesi, zaaflarını törpülemesi, imkânlarını gergef gibi örmesi, kendini keşfetmesi, hakikati keşfetmesi, kısacası, kendi olması, kendine gelmesi gerekiyor. Ardından da enfûs'ten devşirdiği tohumları toprağa düşürebilmek için, yeni filizler yeşertilemek için, dışına, dış dünyaya, âfâk'a da açılabilmesi, başka dünyalara da uzanabilmesi gerekiyor insanın.

Bunun için de insanın, hem enfûs'te, hem de âfâk'ta, hem içine doğru, hem de dışına doğru çift yönlü, çok katmanlı bir biliş, oluş ve varoluş yolculuğuna çıkması gerekiyor. Ancak içinde yaşadığımız çağ körleşmesi, insanı, çağın ağlarına ve bağlarına hapsedtiği, tek bir zeitgeist'a kapattığı için insanın bu tür bir çift yönlü ve çok katmanlı biliş, oluş ve varoluş yolculuğuna çıkması çok zor.

NEBEVÎ DİL VE NEBEVÎ YOLCULUK

Çağ körleşmesinin, insanı tek bir zeitgeist'a kapatması, insanın hayret etme, soru sorma, başka kültürler ve medeniyetler arasında imajinatif yolculuklar yapma çabasının yegâne aracı veya zemin'i mesafe fikrinin yok olmasıyla sonuçlanıyor. Böylelikle farklı medeniyetlerin mensupları, kendi medeniyetleriyle kendi medeniyetlerinin diliyle, bilme, olma ve varolma biçimleriyle ilişki kurma imkânlarını yitiriyorlar.

Bir yandan, belki de tarihte ilk kez bütün insanlığın birikimine ulaşabilecek durumdayız; ama öte yandan da, yine tarihte ilk kez mevcut Batı uygarlığının dışındaki medeniyetlere "neyse o olarak" ulaşma imkânlarından yoksun hâldeyiz. İnsanlığın belki de tanık olabileceği en büyük varoluşsal paradokslardan biri bu.

Tek bir zeitgeist'ın her şeye ve her yere hâkim olması, bütün diğer zeitgeist'ları hüküm-süzleştirilmesi ya da devre dışı bırakması, farklı medeniyetlerin çocuklarının, kendi medeniyetlerini anlarken, yorumlarken ve geliştirme çabası içine girerken bile hâkim Batı uygarlığı'nın zeitgeist'ı, dolayısıyla ürettiği anlama, kavrama ve yorumlama dili ve biçimleri ile yola çıkmasına yol açıyor: Bu, Batı uygarlığı'nın dışındaki medeniyetlerin çocuklarının, kendi medeniyetleriyle kendilerinin "neyse o olarak" irtibat ve iletişim kurmalarının da iptal edilmesi sonucunu doğuruyor.

Böylelikle farklı medeniyetlerin kendileri olarak varolabilmeleri, kendilerini kendi dilleleriyle ifade edebilmeleri, kendi zeitgeist'larıyla varedabilmeleri imkânsızlaşıyor. Dolayısıyla farklı medeniyetlerin insanlığa katkıda bulunabilmeleri gibi bir imkândan söz etmek bile muhal hâle geliyor.

İnsanlığın başına gelebilecek bundan büyük

ŞİMDİ İNSANLIĞIN
ALGI KAPILARI TEK
BİR UYGARLIĞIN
ZEİTGEİST'INA KA-
PATILMIŞ DURUMDA.
HIÇBİR MEDENİYET
KENDİ ÇAĞRISINI
KENDİ DİLİYLE İFADE
EDEMEYECEK BİR
ÇAĞ KÖRLEŞMESİ-
LE MALLUL. TEK BİR
ZEİTGEİST'A, TEK
BİR ZAMAN'A, TEK
BİR MEKÂN'A, TEK
BİR DİL'E VE TEK
BİR ÇAĞ'A MAHKÛM
OLMAK, İNSANLIĞIN
BAŞINA GELEBİ-
LECEK EN BÜYÜK
FELÂKETTİR.

felâket olamaz herhalde. Olmadı da tarihte. Çünkü modernlikten önceki zamanlarda, farklı medeniyetler aynı zaman dilimi içinde kendi zeitgeist'larıyla irtibatlarını sürdürebiliyor, böylelikle hem farklı medeniyetlerle temas kurabiliyor, alışveriş yapabiliyor, hem de kendilerini geliştirme imkânlarını ve insanlığa kendi katkılarını sunma vasat'larını ve vasıtalarını canlı tutabiliyor ve yenileyebiliyordu. Başka bir deyişle, kendi çağrılarını, kendi çağlarını kurabiliyor ve hem başka çağrılara, hem de başka çağlara açılabilirlerdi.

Şimdi insanlığın algı kapıları tek bir uygarlığın zeitgeist'ına kapatılmış durumda. Hiçbir medeniyet kendi çağrısını kendi diliyle ifade edemeyecek bir çağ körleşmesiyle malul. Tek bir zeitgeist'a, tek bir zaman'a, tek bir mekân'a, tek bir dil'e ve tek bir çağ'a mahkûm olmak, insanlığın başına gelebilecek en büyük felâkettir. Bu felâketi katmerlendiren, daha da anlaşılabilir hâle getiren şey, hiçbir medeniyetin çocuklarının, böylesi bir kapatılma durumu, hem çağ'a mahkûmiyet, hem de kendi'nden mahrumiyet olarak tezahür eden bir çağ körleşmesi ve semantik intihar felâketiyle karşı karşıya olduğunu bihakkın idrak edememiş olmaları.

Bu çağ'a mahkûmiyet ve kendi'nden mahrumiyet çifte sorununu aşabilmenin yolu, çağın ağlarından ve bağlarından, kavramlarından ve bağlamlarından kurtulabilmek, bunun için de, bütün zamanları seferber edebilecek, bütün zamanları kendi çocuğumuz kılabilecek ve bizim de bütün zamanların çocuğu olmamızı sağlayabilecek bir ümmîleşme yolculuğuna çıkabilmekle mümkün.

Böylesine zorlu bir yolculuğu gerçekleştirebilmek için, iki dili eşzamanlı ve ardışık olarak harekete geçirmemiz gerekiyor: Nebevî dil ve beşerî dil. Beşerî dil, ilâhî Söz'ün yoğunlaştığı, ete kemiğe büründürdüğü Nebevî dil'le doğrudan irtibat ve iletişime geçebilirse, çağın ağlarını ve bağlarını aşabilmek, kendi çağrımızın vasat'ına ve vasıtalarına ulaşabilmek, medeniyet yolculuğunun üç temel aşamasını oluşturan ilim / biliş, irfan / oluş ve hikmet / varoluş yolculuklarını harekete ve hayata geçirmek, dolayısıyla çağ'a rağmen çağ açacak ve çağ açacak çok katmanlı taze bir medeniyet yürüyüşüne çıkabilmek mümkün olabilir.

Bunun yolu, hakikatin şifrelediği Sünnet-i seniyye'nin şifrelerini çözecek bir yolculuğa çıkmaktan; bu yolculuğa çıkacak öncü kuşakları, önaçıcı şahsiyet tipolojilerini belirginleştirip harekete geçirmekten; dolayısıyla genel anlamda ilim ve düşünce birikimimizle doğrudan temasa geçebilecek, bu birikimin dili ve idrak biçimleri üzerinden imajinatif bir ilim ve düşünce dili geliştirilebilmesinden ve insanlığa yeniden katkı verebilecek bir kıvama getirilebilmesinden geçiyor. Bu, topyekûn, kucaklayıcı, küre ölçekli, bütün insanlığın ve varlığın sorunlarını anlama ve anlamlandırma kaygısı güden, nebevî dil ekseninde yeni bir medeniyet fikrinin geliştirilmesiyle mümkün olabilecek zorlu bir "iş" ve mesuliyet.

ENTELEKTÜEL/İZM VE AKADEMİ/ZM KISKACI

Önce şu: Bizim esaslı bir medeniyet fikrimiz yok hâlâ. İnsanlar, "medeniyet"ten sözediyorlar sık sık; ama "hepimiz"in zihnindeki "medeniyet" fikri, modernliğin çocuğu sivilizasyon / uygarlık algısı yalnızca. O hâlde, neyin "kavga"sını veriyoruz acaba? Sivilizasyon anlamında "medeniyet", modern entelektüelin icadı; yaygınlaştırılması ve daha çok da meşrulaştırılması

ise, akademisyenin marifeti. İki figür de, hem hak'tan nasipsiz, hem de "halk"tan: O yüzden, bu iki figürün, bizi fırlattığı yer, "izm" çukuru: Entelektüalizm ve akademizm kıskacı.

Entelektüel/izm ve akademi/zm, dünyayı, eşyayı ve insanı anlama sürecinde bir işe yarıyor elbette; ama çok sınırlı bir yere kadar. Ne ki, varoluş ve hareket alanlarının sınırlılığı ve sınırlayıcılığı nedeniyle, her tür entelektüel çaba, entelektüalizmle; her tür akademik çaba da akademizmle sonuçlanmaya mahkûm: Bunu göremiyoruz işte!

Bu nedenle, -ister İslâmcı olsun, ister seküler-entelektüel, modern'in dışına çıkamaz: Sadece çağının çocuğudur. Entelektüel'den hem çağının çocuğu olmasını, hem de çağ aşacak bir yolculuğa çıkmasını beklemek, olmayacak duaya âmin demektir: Zira entelektüelin, uzun soluklu ve çağ aşacak yolculuklara çıkabilecek ne derin nefesi, ne derûnî bakışı, ne de selim bir zevk idraki vardır.

Doğru: Entelektüel, soru sorar, sorgular: Ama kendi hakkında derinlikli sorular sormayı, kendini sorgulamayı unuttur. Kendini unutan birinin bize bir şey hatırlatabilmesi ne mümkün!

Entelektüelin yegâne sermayesi, "ben"idir çünkü: Hırsları, ihtirasları, dolayısıyla ben'i / ego'su, entelektüeli teslim alır, yutar. Entelektüelin sorduğu sorular, esas itibarıyla, yanıltır; o yüzden, kısa devre yapar: Aslı değil, arızı olan'la ilişkilidir çünkü. Arızı olan'ı / parça'yı aslı olan / bütün katına yükseltme yanlığı ve yanılışı, entelektüelin sürgit yanlığı ve yanılışı sorular sormasına yol açar. Bu da, entelektüeli yorar ve duygusal yapar.

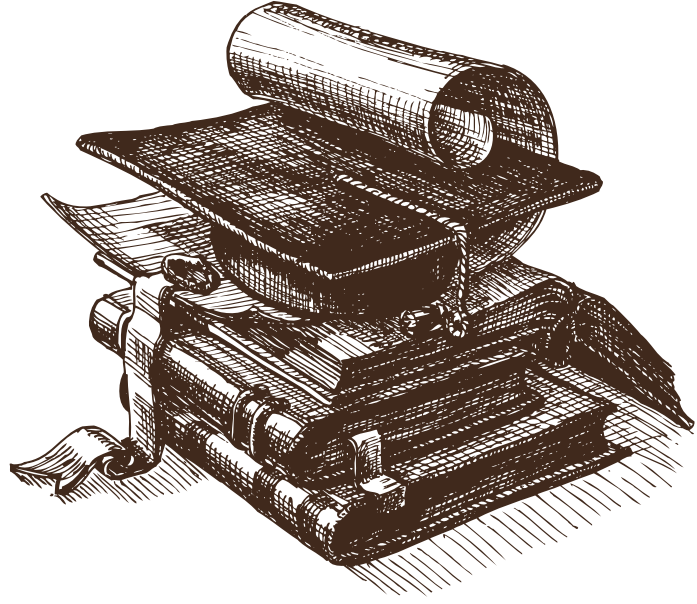
***

Akademisyen, durmuş-oturmuş biri gibidir. Ama sadece "gibi"dir. Akademisyen, "gibi"leri oynar yalnızca. Görünüşte, metni ve zihni, duygudan ve tarafgirlikten uzaktır: Oysa bu, gerçekte, entelektüel'in duygusundan, duygusallığından daha derin bir tuzaktır: Çünkü akademisyen'in metninde de, zihninde de yalnızca tuzu kuru, kupkuru bir akılcılık hükümfermâdır.

Yine, görünüşte, akademisyen'e göre, "ak" ve "kara" yoktur: Ama gerçekte, akademisyen, anlamadığı, aslâ anlayamayacağı, "derûnî yapılar"ı, "gri alanlar" olarak görür ve gösterir; böylelikle "gri alanlar"ın hükümranlığını ilan ederek, hakikati karartır; derûnî dünyalardan gelebilecek ışığı da söndürür. Sonuçta, hâkim zihniyeti ve zihin yapılarını, durumları ve durumsalıkları aklamakla sonuçlanır bütün uğraşı.

***

Akademik terbiye, önemlidir elbette;

AKADEMİK TERBİYE,
ÖNEMLİDİR ELBETTE;
AMA AKADEMİZM,
ENTELEKTÜALİZM'DEN
DAHA TEHLİKELİDİR:
ENTELEKTÜEL'İN
ZAAFLARI AÇIK-
TIR, "ORTADA"DIR;
AKADEMİSYEN'İN
ZAAFLARI İSE
ÖRTÜKTÜR, ŞİFRE-
LENMİŞTİR: AKLIN
DIŞINDA, DAHA DERÛNÎ
DÜŞÜNME MELE-
KELERİNİ DEVREYE
GİRDİRMEYE KALKIŞ-
TIĞINIZDA, "AKADE-
MİZME İHANET"LE
SUÇLANMANIZ VE
"AFOROZ" EDİLMENİZ
"DOĞAL"DIR.

ama akademizm, entelektüalizm'den daha tehlikelidir: Entelektüel'in zaafı açıktır, "ortada"dır; akademisyen'in zaafı ise örtüktür, şifrelenmiştir: Aklın dışında, daha derûnî düşünme melekelerini devreye girdirmeye kalkıştığımızda, "akademizme ihanet"le suçlanmanız ve "aforoz" edilmeniz "doğal"dır. Akademizmi ancak akademizmin silahıyla vurabilirsiniz: Akılcılık. Buysa, sizin, kendinizi kendi ellerinizle vürmanız, demektir: Zira "akıl, düşünmeyi mümkün kılan değil, öldüren bir şeydir" (Heidegger).

***

Entelektüel, -Kant'ın hayalinin aksine- modernliğin henüz ergenlik çağına ulaş/a/mamış çocuğuydu: Deli-kanlı çocuğu: O yüzden, duygusallıkla sonuçlanan yolculuğu, entelektüeli yedi-bitirdi. Kant'ın hayalini de hayaletle çevirdi: Tek yönü vardı entelektüelin: Önü: O yüzden, arkasına bakmadan yürüdü ve düştü entelektüel önüne, yere, sereserpe, "kan-revan" içinde!

Akademisyen de modernliğin çocuğu: Ama entelektüel gibi hırslı çocuğu değil, "uslu" çocuğu: Kavgacı değil b/uzlaşmacı. O yüzden, her değişen zamanda ve zeminde suyun "yüzey"ine çıkmasını iyi biliyor: "Suyu bulandırmak", insanların ve düzenin rahatını kaçırmak gibi bir derdi yok: Derdi olmadığı için, keyfine bakıyor sadece; insanlığın derdine dermân olabilecek bir yerde duramıyor; hep kaçıyor; kaçak güreşiyor: Tarihselliğe sığınıyor: Ayrıntıların ayartıcı dehlizlerine... Ve kayboluyor neticede. Entelektüel, cehlini göremeyecek kadar canitez, aceleci, bencil. Akademisyense, tahsilli câhil: "Tahsildâr" biri: Tek kaygısı, "arsayı ve parsayı kapmak". Duygusu da, yön duygusu da yok akademisyenin. Ruhu var mı peki? İşi var sadece: Tek işi: "Düzen"e işlerlik kazandırmak, düzeneklerini cilâlamak ve çalıştırmak.

Bu iki figür var önümüzde, güya önümüzü açacak. Ama biri yaralı; diğeri "paralı": Epistemolojik körleşme, ontolojik yokoluş. Dolayısıyla, kendileri tedaviye muhtaç, bize nasıl "bakacak", yol açacak?

***

Bu entelektüel akademisyen karşılaştırmasından sonra, bir de entelektüelle mütefekkir karşılaştırması yapmamızda fayda var.

MÜTEFEKKİR NE/REDE, ENTELEKTÜEL NEREYE DÜŞER?

Entelektüel, çağ adamıdır, çağının adamı. Çağının vicdanı. Çağırısı, çağıyla sınırlıdır ama. Çünkü entelektüel, çağının ağları ve bağları, bağlamaları ve kavramları içinden konuşur yalnızca; çağının ağları ve bağlamaları içinde/n konuşlanır. Çağırısı, çağının sınırlarını aşamaz zira.

Mütefekkir, bir çağın adamı değil, bütün çağların adamıdır; bütün çağların vicdanı. Mütefekkirin duyurgaları bütün çağlara ve bütün çağlara açıktır. O yüzden mütefekkir bütün çağlara konuşur, bütün çağlarla konuşur ve bütün çağlar ona konuşur ve onunla konuşur. Çağırısı, çağ açacak ve çağ açacak yılmaz bir küheylan, dinmez bir çağlayandır çünkü.

***

Entelektüel, aklıyla yürür; mütefekkirse kalbiyle, "akleden kalbiyle".

Entelektüel yalnızca satır'lardakini görür, görebilir; mütefekkirse sadır'lardakini de görür ve gösterir görebilen gözlerle, kalplere, akıllara, vicdanlara.

***

Entelektüelin aleti, akıldır; mütefekkirinkiyse, akleden kalp. Entelektüel, aklar, aklamaclık yapar. Çağının aklayıcısıdır: Çağına bakar yalnızca, çağına tapar çünkü.

Mütefekkirse, kalbeder; önce kendini; sonra dışarısını. Kalp, kendi'nden dışa açıldığı andan itibaren inkılap başlar, her şey aslına inkılab eder. Mütefekkir, bütün çağlara bakar, bütün çağlar da ona akar.

Entelektüel akılı, bir satır gibi kullanır. Akıl (ratio) ölçmek biçmek demektir çünkü.

Mütefekkir ise, kalbinin ritimlerine kulak verir ve sabırla dinler kalbinin dinginliğinden gelen engin sesi, seslerin sesini, o yüce sesi ve nefesi.

Entelektüelin zihni, hem işgal altındadır, hem de başka zihinleri işgal tasanında. Mütefekkirin kalbi, fütûhât sevdasında: Fütûhât, yani açılış, yani çiçekleniş, yani meyveye duruş, yani varlığı hak şiarı ve hakikat şuuruyla şiiire durduruş.

BİZ FARKI KAY-
BETTİK: FARKIMIZI.
FARK, BİZİ ÇÜNKÜ.
ORTAYA FARK KOY-
CAK, FARKLI ŞEYLER
KOYACAK BİZİ.
AMA BİZ YOKUZ.
YOKUZ, ÇÜNKÜ BİZ,
BİZ DEĞİLİZ. BİZDE
DEĞİLİZ. BURADA
DEĞİLİZ BİZ. ORADA,
BİLEMEDİĞİMİZ
BAŞKA, BAMBAS-
KA YERLERDEYİZ;
BURADAYKEN BİLE.

***

Entelektüel, formların çocuğudur ve formlarla ilgilenir. Mütefekkir, normların çocuğudur ve normlarla ilgilenir.

Formlar, arzîdir; normlar aslî. Formlar, son kertede arıza üretir yalnızca; hele de hakikat, form'a indirgenmişse, form'un eline düşmüşse... Normlar ise asaletin kaynağıdır, özgünlüğün ve öz-ü-gürlüğün.

Formlar, normları şekillendirdiği zaman, ruh çekilir oradan, her şey ruhsuzlaşır. Normlar, formları şekillendirdiği zaman ruh üfler formlar herkese.

***

Entelektüel, bilgi'nin peşinde koşturur; o yüzden kendisi perişan olur, bizi de perişan eder. Mütefekkir, bilgeliğin izini sürer; kendisi kemal bulur, bize de kemal sürecinde "yol" olur.

***

Sorunumuz: entelektüel bolluğu, mütefekkir yokluğu.

Entelektüelle mütefekkirin farkının farkında olsaydık, bugün neden burada olmadığımızın da, bugün'ün neden burada olmadığını da farkında olabilirdik. Ve yarının nasıl burada olabileceğinin fark edilmesini sağlayabilecek bir fark ortaya koyabilirdik.

Biz farkı kaybettik: Farkımızı. Fark, biziz çünkü. Ortaya fark koyacak, farklı şeyler koyacak biziz.

Ama biz yokuz. Yokuz, çünkü biz, biz değiliz. Bizde değiliz. Burada değiliz biz. Orada, bilemediğimiz başka, bambaşka yerlerdeyiz; buradayken bile.

Buradayken bile burada değiliz. Buradayız ama burada değiliz. Burada değiliz ama buradayız. Biz bizden gideli, burayı terk edeli, buradan gideli çok oldu... Artık kendimize gelme / tefekkür edebilme vakti geldi demektir, öyleyse...

***

Tam bu noktada izi sürülmesi gereken yakıcı, hayatî soru şu: Nasıl tefekkür edeceğiz; tefekkürün bileşenleri neler?

Kısaca ve özetle bu sorunun cevabını şöyle verebiliriz: Kendi temel kaynaklarımıza, temel-koyucu ve temelleri-koruyucu asil ve asil kaynaklarımıza, medeniyetimizi vareden, medeniyetimize yeniden hayat ve hayatıyet kazandıracak bilis, oluş ve varoluş vasat'ımız / habitus'umuza ve bu vasat'ın hem ifadesi, hem de ifade edicisi vasat'larımızın bize ruh üfleyecek, bizi donduran kısımımızı bahara çevirerek içimizi ve dışımızı ısıtacak ve ısıtacak bilis, oluş ve varoluş zeminimize kavuşarak... Bu zemini, Aşimet noktasını bulacak, bizi kanatlandırıcı, bütün insanlığa ve varlığa ruf üfleyici taze, taptaze bir yolculuğa çıkaracak öncü ve önağacı zihin, gönül ve ruh erleri, hakikatin ölümsüz ve doyumsuz suyundan önce kendileri doyusuya tadacak, sonra da herkese tattıracak yaratıcı ruh'la ve kurucu iradeyle donanan, kaynaklarımıza metamorfoz yemeden, çarpık, oryantalist ve turist bakışıyla değil, neyse o olarak bakacak, bizi muhkem ve sarsılmaz bir düzliğe çıkaracak, insanlığın ve varlığın sorunlarını kendi sorunları belleyen, yüreği yangın yerine dönen, sarsılmaz ve savrulmaz, esen fırtınaların önünde dalgakıranlar gibi mücadele ve mücadele edecek, destansı bir dalga-kırma ve dalga-kurma yolculuğu gerçekleştirecek, dalgakıranlar gibi önağacak çağımızda mütefekkir karşılık gelen âlim, ârif ve hakîm şahsiyetlerinden oluşan asil öncü kuşaklar yetiştirerek...

(Yazının bir sonraki bölümü Tohum Dergisinin 154. Sayısında sizlerle olacak.)

ÖNDER

www.onder.org.tr

facebook.com/onderiho

twitter.com/ONDERihl

youtube.com/user/onderimamhatip

CHARLIE HEBDO OLAYIYLA GELEN 'PEYGAMBERİMİ SEVİYORUM' DALGASI

Geçtiğimiz Ocak ayında Fransa'da düzenlenen ve aralarında Müslüman bir polisin de bulunduğu 12 kişinin ölümüyle sonuçlanan Charlie Hebdo baskının ardından bir yandan İslamofobi artışa geçerken bir yandan da bu vesile ile İslam'ın terör dini değil barış dini olduğuna dair çalışmalar ortaya koyuldu. Dünyanın dört bir yanında düzenlenen 'Peygamber'e saygı' yürüyüşleri ile Müslümanların barış Peygamberi olan Hz.Muhammed (s.a.v)'e olan sevgisi ve ona karşı yapılan saygısızlıklardan duydukları rahatsızlık ilan edilmiş oldu.

.....
Kübra TÜRK
.....

7 Ocak 2015'te Fransa'nın başkenti Paris'te Müslümanların kutsalına hakaret etmeyi şiar edinmiş mizah(!) dergisi Charlie Hebdo'ya düzenlenen saldırı, İslam ülkeleri başta olmak üzere tüm dünyanın tepkisini topladı. Cezayir asıllı iki Fransız tarafından düzenlenen saldırı sonucu, aralarında bir Müslüman

polisin de bulunduğu 12 kişi hayatını kaybetti. Saldırının ardından, tıpkı 11 Eylül olayları sonrasında olduğu gibi İslamofobi yükselişe geçti. Saldırının olumsuz yankıları şüphesiz saymakla bitmez. Ancak saldırının sonuçlarından biri de düzenlenen 'Peygambere saygı' yürüyüşleri oldu. İslam dünyasının 'ifade özgürlüğü' kisvesi altında

Efendimize yapılan bu çirkin saldırıya tepkisiz kalmaması ve Onu dünyaya daha iyi tanıtmak amacıyla yeni yollar araması Müslümanların, Peygamberimiz Hz. Muhammed'e olan sevgi ve saygısını bir kez daha gösterdi. Başta ülkemiz olmak üzere dünyanın dört bir yanında ortaya çıkan "Peygamberimi Seviyorum" görüntüleri ise şöyle;

“Iloveyprophet” yani “Peygamberimi seviyorum” kampanyasına destek veren binlerce Müslüman, dünyanın farklı yerlerinden çektikleri fotoğrafları ‘I love my prophet’ notuyla paylaştı. Kampanyaya desteğin bu denli fazla olması, Müslümanlar için yeni bir umut kaynağı oluştururken, İslam dünyasını, bu söylemlerin sadece sözde kalmaması fiili hayatta da sevgisinden bu kadar fazla söz edilen Eşref-i Mahlukat, Peygamber Efendimizin örnek alınması ümidi kapladı.

TÜRKİYE

Elazığ'dan Sakarya'ya, Malatya'dan Bolu'ya, Siirt'ten Diyarbakır'a, İstanbul'dan Ankara ve Bursa'ya Türkiye'nin hemen her şehrinde düzenlenen 'Peygambere destek' mitinglerine yüzbinlerce insan katıldı. Yürüyüşlerin tek bir ortak amacı vardı; alemlere rahmet olarak gönderilen bir Peygambere olan bağlılık ve sadakati göstermek.

HAZRETİ MUHAMMED'İ TASVİR EDEN KARİKATÜRLERİ YAYIMLAYAN CHARLIE HEBDO DERGİSİ İLE İSLAM'A YÖNELİK SALDIRILARI PROTESTO İÇİN DIYARBAKIR'DA “PEYGAMBERE SAYGI” MİTINGİ DÜZENLENDİ.

AFGANİSTAN

Afganistan'ın birçok kentinde olduğu gibi, başkent Kabil'de de 'Peygamberimi seviyorum' başlığıyla gösteri düzenlendi. On binlerce Müslümanın katıldığı gösterilerde, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'in Müslümanlar için önemine vurgu yapılarak, hakaret içeriklerine son verilmesi istendi.

ÇEÇENİSTAN

Rusya'nın hakimiyeti altındaki Çeçenistan'da da dev bir miting ile Peygamber Efendimize olan bağlılık dünyaya haykırıldı.

ELLERİNDE “BİZ HAZRETİ MUHAMMED'İ SEVİYORUZ”, “ELLERİNİZİ PEYGAMBERİMİZDEN ÇEKİN”, “BİZ KARİKATÜRLERİN YAYINLANMASINA KARŞIYIZ” YAZILI DÖVİZLER TAŞIYAN KATILIMCILAR, “EY ALLAH'IN RESULU BİZ SENİ SEVİYORUZ” DEDİ, SALAVAT VE TEKBİRLER GETİRDİ.

HİNDİSTAN

Hindistan'da yaşayan Müslümanlar da Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'e olan saygı ve bağlılıklarını dile getirmek için Keşmir'de toplanarak, gösteri düzenledi.

İRAN

İran'ın başkenti Tahran'da da Hz. Peygamber'e saygı gösterileri düzenlendi. "Allah'u Ekber!", "Lailahe illallah ve Lebbeik Ya Muhammed" gibi cümlelerle Peygamber Efendimize bağlılıklarını gösteren İran halkı, batılı ülkelerin İslam düşmanlığını körüklemelerinin onların inanç sorunlarından kaynaklandığı düşünüyor.

İRAN'DA DÜZENLENEN 'PEYGAMBERE SAYGI MİTINGLERİ' KAPSAMINDA TOPLANAN GÖSTERİCİLER, “LEBBEYK YA RASULALLAH” ŞEKLİNDE PANKARTLAR AÇARAK, SLOGAN ATTILAR.

I LOVE MY PROPHET

PEYGAMBER EFENDİMİZ HZ. MUHAMMED'E YAPILAN SAYGISIZLIK SONRASI ÇIĞ GİBİ BÜYÜYEN PROTESTOLARIN YANI SIRA, SOSYAL MEDYA ÜZERİNDEN BAŞLATILAN KAMPANYALAR DÜNYANIN DÖRT BİR YANINA YAYILDI.

PAKİSTAN

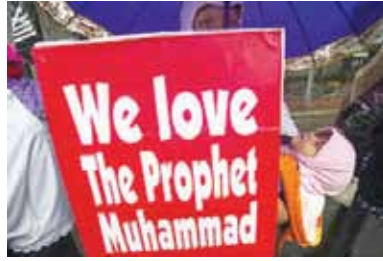
Peygamber Efendimize yapılan saygısızlık, Pakistan halkını da ayağa kaldırdı. Karaçi, Lahor ve İslamabad'da düzenlenen gösterilere binlerce Müslüman akın etti.

PAKİSTAN'DAKİ CEMAAT-İ İSLAMİ TEŞKİLATININ ORGANİZE ETTİĞİ GÖSTERİLERE ON BİNLERCE MÜSLÜMAN KATILDI.

MALEZYA

İslam dünyasının önemli ülkelerinden Malezya'da da Peygamber Efendimize destek yürüyüşleri düzenlendi. 7'den 70'e binlerce Malezyalının katıldığı gösterilerde, "Biz Muhammediz, Peygamberimizi seviyoruz" ifadeleri sıkça duyuldu.

MALEZYA'DA DÜZENLENEN GÖSTERİLERDE, ANNESİNİN KUÇAĞINDA UYUYA KALAN BİR BEBEK, VE ANNESİNİN TAŞIDIĞI "PEYGAMBERİMİZİ SEVİYORUZ" İFADESİ.

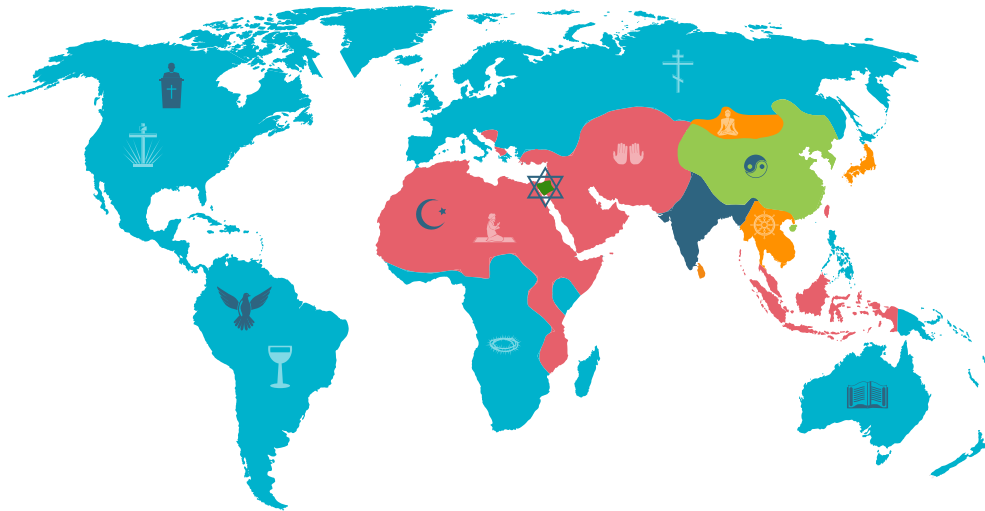
MALEZYA'NIN FARKLI BÖLGELERİNDE DÜZENLENEN MİTINGLERE, BİNLERCE ÖĞRENCİ KATILDI. ÖĞRENCİLER, PEYGAMBERİMİZE HAKARET EDEN CHARLIE HEBDO'YA DA TEPKİ GÖSTEREREK, "SİZ CHARLIE'SİNİZ, BİZ MUHAMMED" ŞEKLİNDE PANKARTLAR TAŞIDI.

ENDONEZYA

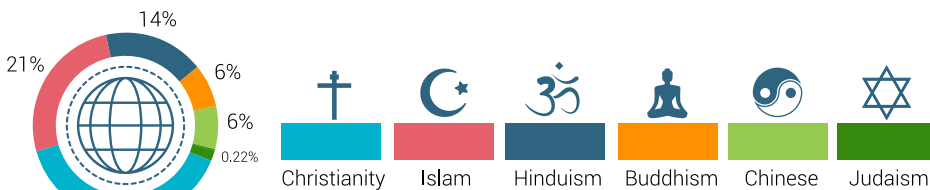
Dünyanın en fazla Müslüman nüfusuna sahip ülkesi olan Endonezya'da, Peygamberine yapılan haksızlığa sessiz kalmadı ve sokaklara döküldü. Ülkenin çeşitli yerlerinde düzenlenen gösterilerde, "Peygamberimi seviyorum" sözleri yankılandı.

ENDONEZYA'NIN SURABAYA KENTİNDE TOPLANAN MÜSLÜMANLAR, "PEYGAMBERİMİZE HAKARETE SESSİZ KALAMAYIZ" PANKARTLARI TAŞINDI.

1.5 MİLYARLIK İSLAM DÜNYASI

ÖNDER İMAM HATİP LİSELİLER YETENEK YARIŞMALARI

BİRİNCİ
3.000 TL

İKİNCİ
2.000 TL

ÜÇÜNCÜ
1.000 TL

MERHAMET TEMALİ
KISA FİLM-FOTOĞRAF
KARAKALEM
YARIŞMASI

EL-EMİN: DOĞRU VE GÜVENİLİR OLMA TEMALİ
ŞİİR-KOMPOZİSYON
YARIŞMASI

SON BAŞVURU TARİHİ
15.05.2015

Ayrıntılı bilgi için
www.onder.org.tr

SANAL ALEMEN ASR-I SAADETE AÇILAN KAPI: SONPEYGAMBER.INFO

İnternet, günümüz şartlarında insanların bilgi kaynakları sıralamasında birinci sırayı almış durumda. Bunun olumlu ve olumsuz sonuçları tartışılarsun, bu ortamda alanı, içeriği, tasarımı ve arkasındaki entelektüel birikimiyle sağlam ve etkili bir kaynak olmaya aday diğerlerinden farklı bir sayfa olarak yayın yapan Sonpeygamber.info sitesi, göz dolduran çalışmalara imza atıyor.

.....
Şule TOYRAN
.....

Avrupa'da yaşanan karikatür krizi üzerine 'Önyargısız İslam' sloganıyla yola çıkarak, Hz. Peygamber'in tüm yönleriyle, bilimsel veriler ışığında ve yeni bir dille dünyaya anlatılması amacıyla hazırlanan web sitesi, Dr. Sare Davutoğlu gibi örnek şahsiyetlerin de yönetiminde bulunduğu, sosyal bilimler alanında toplumsal çalışmalara imza atan Meridyen Derneği tarafından kuruldu. İlk tasarımını, hazırladığı Hollywood afişleriyle adını duyuran Emrah Yücel'in yaptığı, 6 aylık bir çalışmanın sonucunda açılışını 2007 yılında dönemin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan'ın gerçekleştirdiği sitenin pek çok özelliği bulunuyor. Açıldığı ilk 2 gün içerisinde 3 milyon 500 bin ziyaretçi sayısına ulaşan sayfa, Türkçe ile birlikte İngilizce, Almanca ve Rusça olarak 4 dilde yayın yapıyor. Bugünlerde yapım aşamasında olan Fransızca sitenin de birkaç ay içerisinde yayına başlaması bekleniyor. Sonpeygamber.info yalnızca ziyaret edilen bir site değil; İslam, Siyer, Hadis gibi temel konularda kapsamlı bilgiler veriyor, tarih, kültür sanat gibi başlıklar altında İslami bir yelpazede bu konularla bağlantılı güncel haberler paylaşıyor ve hazırladığı projelerle öne çıkıyor.

SİYER ATÖLYESİ ÇALIŞMALARI

2008 yılında çalışmalarına başlanan Siyer Atölyesi projesiyle, Türkiye ve dünyadaki siyer çalışmalarına katkıda bulunmak amacıyla düzenli programlar gerçekleştirildi. Her yıl farklı bir tema üzerine kurgulanan çalıştaylarda, akademisyenler, yazarlar, yayıncılar ve konuyla ilgili isimler tebliğler sundu, müzakereler gerçekleştirildi. Çalıştaylarda sunulan tebliğler daha sonra Meridyen Kitaplığına kitap haline getirilerek siyer alanında kaynak eserler olarak yayınlandı. 9-12 Nisan 2015 tarihlerinde Bağlarbaşı Kültür Merkezi'nde geniş katılımlı bir organizasyon ile gerçekleştirilen, alanında uzman onlarca yerli ve yabancı akademisyenin katılımıyla gerçekleştirilen "Uluslararası Tüm Yönleri ile Siyer Çalışmaları Sempozyumu", 2008 yılından bu yana devam eden "Siyer Atölyesi" çalışmalarını nihai bir sonuca ulaştırdı.

Sonpeygamber.info yalnızca ziyaret edilen bir site değil; İslam, Siyer, Hadis gibi temel konularda kapsamlı bilgiler veriyor, tarih, kültür sanat gibi başlıklar altında İslami bir yelpazede bu konularla bağlantılı güncel haberler paylaşıyor ve hazırladığı projelerle öne çıkıyor.

HADİS VE SİRET ARAŞTIRMALARI YARIŞMASI ALANINDA BİR İLK

Sitenin dünyada ve Türkiye'de hadis ve siret konularında yapılan ilmi ve akademik çalışmaları teşvik etmek üzere organize ettiği diğer bir çalışması da "Hadis ve Siret Araştırmaları Yarışması". Her yıl hadis ve siret alanlarında yapılmış yüksek lisans ve doktora tezleri, alanında uzman akademisyenlerin bulunduğu bir jüri tarafından değerlendiriliyor ve seçilen çalışmalar ödüllendiriliyor.

HADİS VE SİRETE HİZMET ONUR ÖDÜLÜ

Diğer yandan site okuyucularının oyları sonucunda her yıl hayatını hadis ve siret konusuna adanmış isimler belirlenerek

"Hadis ve Sirete Hizmet Onur Ödülü" veriliyor. 2008 yılından beri yürütülen proje kapsamında okurların oyları sonucu ödülleri; Prof. Dr. Yaşar Kandemir, Prof. Dr. İsmail Lütfi Çakan, merhum Prof. Dr. İbrahim Canan, Emin Saraç ve Prof. Dr. Mustafa Fayda gibi isimlere takdim edildi.

ONLINE HADİS HİZMETİ (OHP)

Online Hadis platformu, Sonpeygamber.info'nun önemli hizmetlerinden biri olarak ön plana çıkıyor. Katılımcıların ilahiyat seviyesinde hadis bilgisine erişmelerini amaçlayan platformun oturumları internet üzerinden düzenleniyor. Etkin bir ilahiyatçı akademisyen rehberliğinde düzenlenen oturumlara

dünyanın her tarafından katılım mümkün. 6 hafta süresince haftalık 10 saat olarak gerçekleştirilen interaktif oturumlara katılım için site üzerinden kayıt yaptırılarak, haftanın gündemi ile ilgili metinler (haftada yaklaşık 30 sayfa) okunduktan sonra yapılması istenilen araştırma, yorum ve projeler diğer katılımcılar ve oturum başkanı ile paylaşılıyor. Oturumların ana konularında; Hadis Tarihi, Hadis Usulü, Hadis Metin Okumaları gibi başlıklar yer alıyor. Oturumlara katılım, katılımcının tercih ettiği zaman diliminde gerçekleştirilebiliyor, ayrıca katılımcılar kendi aralarında oluşturdukları forumlarda önemli gördükleri konuları tartışabiliyorlar. OHP klasik bir vaaz veya sohbet programının ötesinde, düzenli ve disiplinli yürütülen bir bilgilendirme programı olarak öne çıkıyor. OHP kapsamında site kullanıcıları Prof. Dr. Abdullah Aydın'ın hazırladığı online hadis terimleri sözlüğünden de faydalanabiliyorlar.

ÇOCUKLAR VE PEYGAMBERİMİZ

Sitenin çocuklar için hazırlanmış bir versiyonu olarak da adlandırabileceğimiz sonpeygambercocuk.info sayfası, Peygamber Efendimizi çocuklara tanıtmak ve sevdirmek amacıyla pedagojik bir bakışla hazırlanmış. Site, Peygamber Efendimizin hayatı, Sahabe Efendilerimiz, Hac, Namaz gibi pek çok konularda çalışılan albümlerden, çeşitli eğlendirici oyunlara kadar çocukların ilgisini çekecek pek çok içeriği, sesli anlatım imkanı ve cezbedici görselliği ile çocuklara sunuyor.

DÜNYA ÇAPINDA ÖDÜLE LAYIK GÖRÜLEN ÇALIŞMALAR

Alanında ilk olarak kabul edilebilecek pek çok çalışmaya imza atan Sonpeygamber.info web portalı bugüne dek dünyanın farklı ülkeleri dahil olmak üzere birçok ödüle layık görüldü. Kuruluşunun ilk yılında site, BAE'de El Mahabba ödülleri kapsamında 28 ülkeden 200 çalışmanın arasından

"Dünyaya Hz. Muhammedi (SAV) en iyi anlatan kitle aracı" ödülüne layık görüldü. 2008 yılında ise Kuala Lumpur'da düzenlenen 1. Müslüman Uzmanlar Kongresinde "Global Müslüman PR Üstün Başarı Ödülü"nü aldı. Sonpeygamber.info yaptığı başarılı çalışmalara her gün bir yenisini ekleyerek, etkisini küresel boyutta hissettiğimiz savaşlar ve yıkımlarla insanların gittikçe birbirinden uzaklaştığı, Islamofobinin bilinçli bir şekilde yaygınlaştırıldığı ve İslam üzerine oynanan algı oyunlarının belki de tarihte eş görülmemiş seviyelere ulaştığı günümüzde, insanlığın önderi ve örneği Hz. Muhammed (sav)'in doğru şekilde anlaşılması ve anlatılması üzere başladığı faaliyetlerine devam ediyor. Hiç bir reklamın kabul edilmediği ve tamamen gönüllü çalışmalarla yürütülen web sitesinin çalışmaları, Hz. Muhammed (sav) ile ilgili farklı dillerde alınmış ve ana siteye yönlendirilmiş 20 ayrı alan ismi ve devam eden daha fazla yabancı dilde yayın yapma hazırlıkları ile tüm dünya insanlarına ulaşma yolunda ilerliyor.

'GÜVENİLİR MUHAMMED' NEREYE YÜRÜR?

"Emin" unvanını o dağa yürümeden önce almıştı o. "Güvenilir"di. Hiç şüphe götürmez bir kesinlikle. Sonradan kendisine düşman kesilenlerin bile husumetlerine rağmen inkâr etmekten utanacağı netlikte. "Güvenilir Muhammed!"

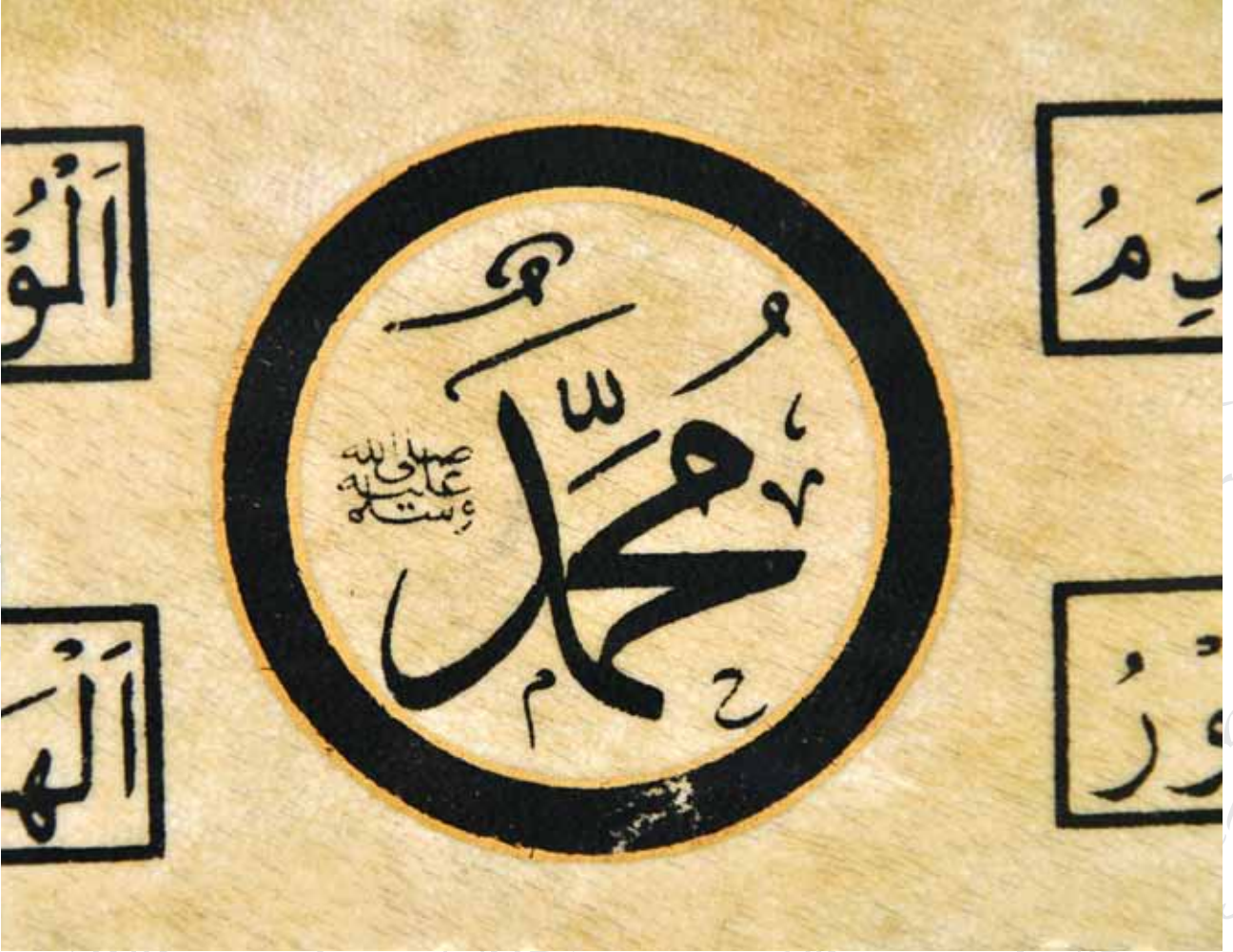
Senai DEMİRCİ

Ömrümün her gününü o yürüyüşü anlamaya ayırsam çok mu? Tekrar ve tekrar... Olmadı yeni baştan. Bir daha. Her defasında bir öncekinden farklı bir şeye odaklanarak. Kan ter içinde, nefeslerin boğazımı yırtmasına aldırmadan. Dizlerimin dermansızlığını umursamadan. Taşları, yokuşu, varsa patika yolu, onun gözlerinin içinden bir daha seyrederek. Hiç dillendirilmemiş bir sancıyı başlığa çekmek için. Adı konulmamış tereddütlerin, cümlesi kurulmamış hasretlerin, sayfalara düşmemiş sorgulamaların, kelimelerini arayan itirazların gölgesinde... Ateşli hastalıktan geçer gibi ebedî bir serinliği sayıklayarak. Birkaç adım daha... Kesik nefeslerimi saya saya. Dağın eteğinden başlayarak her defasında. Bir kuşluk vaktinin serin esintisinde. İkindinin uzayan gölgelerinde belki. Bir gecenin yaldızlı şahitliğinde. Beklenmedik bir rüzgârın ılık dokunuşunda. Birkaç taş yuvarlansa bu arada. O'nun ayaklarının değdiği yerden. Bana... Ardı sıra gizlice yürüyen çağ kaçkınına... Dağ yolcusunun yüreğinde demlediği şiiiri duyarcasına. "Emin" unvanını o dağa yürümeden önce almıştı o. "Güvenilir"di. Hiç şüphe götürmez bir kesinlikle. Sonradan

kendisine düşman kesilenlerin bile husumetlerine rağmen inkâr etmekten utanacağı netlikte. "Güvenilir Muhammed!" O ne kadar güvenilirse aşağıda ve geride bıraktığı şehirliğin gözünde, biz o kadar biganeyiz O'nun oraya çıkışına. Bir insan niye yorar ki kendini? Şehirde işler tıkır tıkır akarken, niye dağa vurur ki kendini? Yok mudur bir derdi? Arayıp da bulamadığı ne ki? Neden daracak bir mağaranın kovuğuna atar ki kendini? Sabahı akşam etmek için, akşamdan sabahı beklemek için daha rahat bir yer yok mu ki?

Sadece Hira'yı öğrettiler bize. Hira'nın öncesi yok hafızamızda. Hira'ya çıkışın nedeni yok gündemimizde. Sadece 'nasıl'ı var. Sadece hangi sıklıkta çıktığı. Biz Hira'ya çıkarız her defasında. Dizlerimizi zorlaya zorlaya... Sürüye sürüye eteklerimizi. "Oraya Peygamberimiz çıktı..." diye. "Orada Peygamberimize vahiy indi!" diye diye... İyi ama... İyi ama... O da oraya "Peygamberimiz çıktı..." diye mi çıktı? "Belki vahiy gelir Hira'da" diye diye mi attı o adımları? Adımlarımıza yokuştur Hira; doğru. Asıl, aklımıza yokuştur Hira... Kendi kendisine dağdır insan. Kendini aşmaya niyetlenirse 'Emin' olur. Hırslarını ayağının altına alınca başlar dağ yürüyüşü... Heveslerini aşağıda bırakınca adımlar gerçek yokuşu... Vurdumduymazlığa sırtını dönünce, cimriliği ve bencilliği terk edince Hira yamacına kadem basar insan. Düşmanları tarafından bile 'emin' sayılınca, göklü Söz'e omuz olmayı hak ediyor insan. Merhamet gözenekleri tıkanmış şehirden yüz çevirince, Cebrail'in sözünü taşıyacak yüzü bulur insan. Şefkati unutmuş, iyilikten soğumuş bir yaşayıya itiraz edince, "böyle gelmiş böyle gitmez!" itirazını kalbine yük etmedikçe, Hira'sına yönelemez insan. Elinden emin olunmadıkça, dili güvenilir olmadıkça, 'Oku!' hitabına can kulağı olamaz insan. Emin olmanın neresindeyiz sahi? Kendi yokuşunu tırmanan 'güvenilir Muhammed'in arkada bıraktığı miyız yoksa önünde Hira diye ümit beslediği mi? Şehrimize bakalım şimdi. Mahallemize... Sokağımıza... Evimize... 'Emin Muhammed'in izini takip ederken, soralım kendimize. Şimdi burada "Emin Muhammed!" Aramızda.. Nereye doğru yürür acaba? Hira'sı bilip bize doğru mu yürür? Yoksa bakıp bize o günün Mekke'sinde gördüğünü görür de, kendine Hira mı arar? Aklımıza yokuş olmalı Nûr Dağı; ayağımıza değil sadece. Âh!

"Andolsun size kendi içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, müminlere karşı çok şefkatli ve çok merhametlidir." (Tevbe, 128)

RAHMET PEYGAMBERİ

"Sen... Sevgili Efendimiz, Allah'ın selat ve selamı üzerine olsun..."

Sen, çölü kuraklığından kurtaran, çölleşmiş kalpleri çiçeklerle bezeyen, gülümsemesi güneş, sınımsız avuçları vuslat ve rahmet olan merhamet cevheri...

Biz asrın çöllerinde yollarını yitirmişleri de çağırılmaz mısın?"

Sibel ERASLAN

Sevgili Efendimiz, Allah'ın selamı onun ve ailesinin üzerine olsun, çok nazik bir insandı. Biz, onun hayatını çoğu kez yaşadığı meşakkatli hatıralar eşliğinde, mücadeleden yılmayan iradesi ve savaşları, yaşadığı tecrit, yoklukla dolu zorlu günleriyle okuyoruz. Ama onun hayatı, insana has

pek çok detayı, hem de hiç atlanmamış yanlarıyla beşeri pek çok ayrıntıyı da birlikte barındırır...

O, güzel olanı severdi.
Sevdiği her şey güzel olurdu.

Zahirden batına, dıştan içe yürüyen bir yol ise sevmek, bu işler hep onun güzellik adetlerindedir. Suretin güzelliğine her daim şükreden ama surette takılıp kalmayarak, hemen her sureti de içteki güzelliğine bağlayan, dışı içe çevirip, uzağı yakın kılan bir sevgi büyüteciydi onun güzel gözleri...
O... Bakan değil, görendi...

Onun (sav), tüm insanlara karşı merhametli olduğunu pek çok kaynakta okumuşuzdur. Fakat özel gruplara, mesela çocuklara, hastalara, yetimlere ve

engellilere çok daha hususi inceliklerle yaklaştığını pek de kaleme alan çıkmamıştır.

Sahabeler yıldızlar misalidir. Onlar Kur'anın ve Resulullahın (s) tanıkları şahitleri ve hayata istikamet olarak yansıtıcılarıdır.... Yıldızların, pırıltı ve yol göstericilik konusunda engel tanımazlığı ile sahabelerin engelsizlikleri arasında çok güzel ve değerli bir anlam bağı kuruludur...

Zahir isimli sahabe mesela...

"Zahir bizim çölümüzdür, biz onun şehriyiz" dediği kişisi Efendimiz'in (s.a.v).

"Birinin kişisi" olmak kadar yakınlık arz eden bir ifade olamaz, hele ki söz konusu Kâinatın Efendisi ise, onun şehri olabilmek mesela, nasıl bir yakınlıktır?

Hz. Zahir, bedenî kusurları yüzünden insanları kaçıdırmamak adına, çöle sığınmış, insanlardan kaçan, zahir olan isminin tersine hep saklayan, şehirleri değil, kuytuları tercih eden bir münzevidir aslında...

Kim bilir neler yaşamış, hangi kırıcı tecritlere maruz kalmış da insanlardan sürekli kaçınmayı ve dağların-tepelerin, kum yığınlarının, çöl harabelerinin ardında kalmayı seçmiştir?

Bir insanın, çevresini tedirgin etmemek adına çöle kaçması, onun uzleti olduğu kadar, bizim de gerçek yüzümüz değil midir?

Sahabe Zahir gibi, gözlerimizin acımasız elemesi yüzünden görünmez kıldıklarımızı düşünüyorum... Bugün Zahir olmak, heyhat dünkünden daha zordur ve çağımız Zahir'lerinin kaçacak bir çölü de yoktur ne yazık ki...

Dün, görünmemeye mahkûm edilenler, çoğu kez bedenî engelliler iken, bugün görünmemesi gerekenler, çok daha keskin ve acımasız elekler çarkına tabidir. Zira günümüz güzellik algısı çok daha acımasız kriterlerle işlemekte, dayatılan "imaj" kavramı, sizi siz kılacak tüm detayları yok sayarak pürüzsüz bir tek tipliliğe davetiye çıkarmaktadır... Ne yazık ki; artık hiçbirimizin kaçacak bir çölümüz de kalmamıştır. Hepimiz, "büyük göz"ün o ağır denetim ve kontrolü altındayız.

Hz. Zahir'e yaşadığı çölden toplayacağı çiçek ve bitki köklerini Medine Pazarı'nda satabileceğini söyleyen kişi, Sevgili Efendimiz'dir. Zahir başta buna pek cesaret edemese de, Efendimiz'in teşvik bâbindan "birlikte satmak" önerisi

HZ. ZAHİR'E
YAŞADIĞI ÇÖLDEN
TOPLAYACAĞI ÇİÇEK
VE BİTKİ KÖKLERİNİ
MEDİNE PAZARI'NDA
SATABİLECE-
ĞİNİ SÖYLEYEN
KİŞİ, SEVGİLİ
EFENDİMİZ'DİR.
ZAHİR BAŞTA
BUNA PEK CE-
SARET EDEMESE
DE, EFENDİMİZİN
TEŞVİK BÂBINDAN
"BİRLİKTE SATMAK"
ÖNERİSİ ÜZERİNE
GAYRETE GELECEK
VE ÇÖLÜN EN GÜZEL
ÇİÇEKLERİNİ DERLE-
YEREK GELECEKTİR
BUNDAN SONRA-
SINDA.

üzerine gayrete gelecek ve çölün en güzel çiçeklerini derleyerek gelecektir bundan sonrasında.

Onun, Sevgili Efendimiz'i ziyaret anlamını da taşıyan çiçek toplama heyecanını, sanki tüm ruhumda hissedebiliyorum. Nasıl gezdi kırlarda bayırlarda kim bilir? O kuru ve yakıcı çöl, onun için nasıl bir cennet bahçesine dönüşmüştü kim bilir? Otlarla, çalılarla, çiçeklerle neler konuştu mesela?

Zahir'i şehre ve insanlara yeniden çağırın davet, onun incinmiş ve örselenmiş, reddedilmiş ve uzaklaştırılmış kalbinde hangi izlere, hangi dalgalanmalara, hangi hayata yeniden dönüşlere vesile olmuştu?

Sevgili Efendimiz'in (s.a.v), onun pazara gelip gelmediğini her seferinde bizzat kontrol ederdi. Bazen yavaş yavaş arkasından sokularak iki eliyle gözlerini kapatıp, sonra da "Ey insanlar bir kölem var, satın alacak yok mudur?" diye şakalaşması mesela... Sahabe Zahir'in de onu sesinden tanıyarak, kendini o mübarek kucağa bırakması: "Yok! Ya Rasûlullah, bu beş para etmez Zahir'i sizden başka alacak yok, satılan kişi pek değerlidir ama onu alan kişiden daha değerlisi gelmemiştir yeryüzüne" diye mukabele etmesi... Ne büyük bir ikram, ne tatlı bir hatıra, ne şahane bir hediyedir...

Aslında aemlere rahmet olarak ikram edilmiş aziz Efendi'nin (s.a.v) bizzat kendisi hediye değil midir? Uzakları yakın eden, çölleri şehirlere bağlayan, çiçek satıcılarının sergisine oturup onlarla hasbihal eden Sevgili İnsan! Hazreti İnsan...

Sen asırlar öncesinden verilmiş bir hediyesin hepimize... Sen, çölü kuraklığından kurtaran, çölleşmiş kalpleri çiçeklerle bezeyen, gülümsemesi güneş, sınımsızlık avuçları vuslat ve rahmet olan merhamet cevheri... Biz asrın çöllerinde yollarını yitirmişleri de çağırır mısın?

"Andolsun, Allah'ın Rasulünde sizin için, Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çok zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır." (Ahzab, 21)

EMİN MİYİZ ?

Nuriye ÇAKMAK

İslam peygamberinin azılı düşmanlarının dahi tasdik ettiği sıfatlarından biriydi eminlik. Getirdiği din doğruluk üzerine bina edilmiş; emanet şuuru emniyetle, selamete yoğrulmuş ve ümmete bu yolu takip etmek bırakılmıştı. Günümüz toplumunun sıkça muhatap olduğu güven bunalımı kavramı, kendine aşırı güven sorunsalı ya da kendine dahi güvenemeyen karakter uzantılarının altında ne yatıyor? El Emin'in ümmeti emanetin ne kadar farkında, güven kavramının içini nasıl dolduruyoruz? Biz sorduk, farklı alanlarda üstlendikleri sorumlulukları hakıyla ifa ettiğine inandığımız konuklarımız yanıtladı.

Emin miyiz?

İslam peygamberinin azılı düşmanlarının dahi tasdik ettiği sıfatlarından biriydi eminlik.

Emin olmak, belki kişiliğin bütün boyutlarının ahengi içinden çıkan bir özelliktir.

Güven duygusu insanların bir arada yaşamasının en temel değeridir. İnsanlar arasında bu duygunun yokluğu halinde bir arada yaşamanın da imkânı ortadan kalkar.

O (SAS), değil İslamiyetin zuhuru, öncesinde, yani küfür döneminde bile hal ve tavırları, söz ve ifadeleri ile en güvenilir olandı.

"El Emin'in ümmeti olan bizler olmamız gerektiği kadar güvenilir miyiz?" sorusuna kendimizle ilgili olarak cevabı kendimiz veremeyiz.

El-Emin'in ümmeti olan bizler olmamız gerektiği kadar güvenilir değiliz maalesef. "Emanet bilinci" için ise yok demeye dilim varmıyor ama yok mesabesinde neredeyse.

El-emin, Hz. Peygamber'e müşrikler tarafından, henüz Peygamberliği dahi tescil edilmeden verilen bir sıfat olması bakımından dikkat çekici.

Ahmet TAŞGETİREN

Rasulullah Efendimiz (s.a.v.) ile hemen her alanda aynileşme sorununuz olduğu gibi "Emin olma - Emanet bilincine sahip olma" noktasında da problem yaşıyoruz. Emin olmak, belki kişiliğin bütün boyutlarının ahengi içinden çıkan bir özelliktir. Oysa o ahengi kişiliklerimizde oluşturabilmiş değiliz. Yaralı kişiliklerden söz ediyoruz genellikle Müslümanlar olarak. Ancak, El Emin ile aramızdaki farkları fark edip bunları tamamlanması gerekli eksiklikler olarak görebiliyorsak pozitif bir noktadayız ve bizde ümit var demektir. İman, mü'min, emniyet, emanet kelimeleri aynı kökten ve hiç şüphesiz birbiri ile ilişkili. Mü'min, iman eden anlamına geldiği gibi güven veren, emniyet telkin eden anlamlarına da geliyor. İman ile emniyet neden böylesine iç içedir diye baktığımızda, İslam'da, insanın Yaratan'la ilişkisinin, O'na imanının, "Her an O'nunla birliktelik" boyutuna, ya da "Allah'ı görüyormuş gibi yaşama - İhsan kıvamı" boyutuna gelmesi ile alakalı olduğunu görürüz. O zaman o iman ve bilinç kalitesine sahip olup olmadığına bakmamız, bu noktada kişiliklerimizde zaaf görüyorsak, onu gidermek için bir "terbiye sistemi"ne girmemiz gerekir.

Rasim ÖZDENÖREN

Güven duygusu insanların bir arada yaşamasının en temel değeridir. İnsanlar arasında bu duygunun yokluğu halinde bir arada yaşamanın da imkânı ortadan kalkar. Evimizde otururken, sokağa çıktığımızda canımızın, malımızın, ırzımızın güven altında olduğu var sayımıyla hareket ederiz. Aksi durumda hareket imkanımız berhava olur. Bu açıdan bakıldığında insan olarak her birimiz güvenilir olmak zorundayız. Ve ilkin kendi nefsimizin bize bir emanet olarak verildiğini bilmemiz gerekiyor. Canımız, malımız, ırzımız, aklımız bize emanettir. İkinci olarak uzak veya yakın temas halinde bulunduğumuz tüm insanlar, tüm varlıklarıyla bize emanettir. Üçüncü olarak vaatlerimiz bize emanettir. Vaatlerimizi Allah'a olan ve kula olan vaatler halinde mütalaa edebiliriz. Her iki vaadimize de sahip çıkma durumundayız. Bilincimizin kıratını ölçmek istiyorsak değindiğimiz hususları kıstas olarak kullanarak kendimizi mihenk taşında sınavabiliriz. Allah'a karşı üstlendiğimiz emanetin hakkını verme bilincini taşıyabiliyorsak, taşıyorsak problem yok. Ancak bu emanetlere karşı hıyanet halindeyse ve bu hıyanet kasıtlı olarak ika ediliyorsa; bu durumda işimiz zor. Hem kendimize karşı zor, hem de çevremizi bu hıyanetten sıyanet etme bakımından... Allah'ın Resulü bu mücadelenin adını "cihat" olarak tesmiye ediyor. Cihat kavramını illa kılıç kalkan mücadelesi olarak algılamamız gerekmez. Elimizle, dilimizle, gönlümüzle olan mücadele de cihattan maduttur.

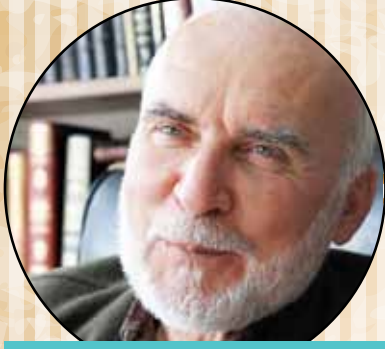
Talha UĞURLUEL

O (SAS), değil İslamiyetin zuhuru, öncesinde, yani küfür döneminde bile hal ve tavırları, söz ve ifadeleri ile en güvenilir olandı. Kervanlarla ticarete gidenler eşlerini bile kendisine emanet ederlerdi. İslamiyet gelmiş, sahabe Medine'ye hicrete başlamıştı. En sona kendisini bıraktı. Gideceği gecenin akşamı Hz. Ali'ye 'şunları şunları bu kişilere teslim edersin' diyordu. Yani o gün müşriklerden bile O'na (SAS) gelip hala eşya ve parasını emanet edenler vardı. El Emin olma, başkasının elinden dilinden emin bulunduğu kişi olabilme durumu elbette çok önemlidir. Fakat ne yazık ki emanet bilinci günümüzde çok zayıfladı. Verilen sözü tutabilme, söylendiği saatte orada olabilme, vaat edilen şeyi harfiyen yerine getirebilme.. Aslında toplumda, ticaret hayatında, insanların güvenini kazanmada hayati öneme sahip detaylardır bunlar. Kişinin önce kendisine sonra çevresine güveni tam olmalı. Kendine, anne babasına, yakın ve uzak akrabalarına karşı güven telkin edebilen bir zat olmak hayati önem arz ediyor. Sonra da bu halka daha da genişleyerek bir güven tablosu oluşturacaktır.

Mevlana İDRİS

"El Emin'in ümmeti olan bizler olmamız gerektiği kadar güvenilir miyiz?" sorusuna kendimizle ilgili olarak cevabı kendimiz veremeyiz. Bizim için bu sorunun cevabını ancak bir başkası verebilir. Başkası bizim hakkımızda itimat sahibi mi, değil mi? Önemli olan bu. Bizim kendimizi nasıl gördüğümüz değil, bizimle sahibi bir ilişki içinde olan birinin bizi nasıl gördüğü önemli. Başta kendimize emanet edilen kendimiz olmak üzere, sorumluluğunu taşıdığımız emanetler hakkında gereken hassasiyeti göstermediğimizi düşünüyorum. Buna sağlıktan sanata, mimariden nezakete birçok şey dâhil edilebilir. Değişik alanlarda değişik parçalanmışlıklar var. Sistemik, bütüncül büyük bakış açısını kaybetmiş gibiyiz. Bu major denge kaybolduğu zaman küçük alanlardaki küçük bakış açıları meseleyi çözümüyor. Ama böyledir diye küçük, sipesifik ya da kişisel değer mevzilerini terk etmek doğru değil. Mâlum artık bir gösteri çağındayız. Bu gösteri toplumunun bir parçası olmayı bilinçle reddeden biri, güven eksikliğinden çok başka ve değerli bir sebeple gözükmüyordur. Her alanda böyle olması gerekmiyor tabii ki. Özellikle düşünce ve kültür/sanat alanlarında bunun tam tersi bir tutum, yani bir meydan okuma ve alan açma tutumu öne çıkabilir, çıkmıştır ve çıkmalıdır. Uluslararası diplomasi de kanaatimce böyle bir alandır. Ama bu tutumların arkası boşa, sonuç sadece zarar olur. Dolayısıyla bir insan teki ya da toplum, seçtiği ya da belirlenen alanda bir tutum ve dil sahibi olmak istiyorsa, öncelikle ilgili disiplin alanında üst düzey bir donanımın sahibi olmak durumundadır.

HasanAYCIN

El-Emîn'in ümmeti olan bizler olmamız gerektiği kadar güvenilir değiliz maalesef. "Emanet bilinci" için ise yok demeye dilim varmıyor ama yok mesabesinde neredeyse. On yıldan fazla zaman oluyor, iki Müslümanın buluşmasına şahit olmuştum. Taşradan gelen diğerine, "Şu dünyada başıma bir iş gelse Allah için çocuk-çocuğumu güvenebileceğim kimler var diye düşündüm aklıma senden başkası gelmedi, ben de çıkıp ziyaretine geldim" demişti kucaklaşırken.. Bu bağlamda emanet bilincini ümmet bilinciyle kaim görüyorum. Onu yitirışimizin bölük-pörçük oluşumuz ve ümmet bilincinden uzaklaşmamızla doğrudan ilgisi var. Düştüğümüz yerden kalkacaksa bu durumu önemsemeliyiz. Sormamız gereken soru şu, ümmet bilincimizi niçin ve nasıl yitirdik... Onunla neleri yitirdik... Bunları cesaretle sorgulamamız gerekiyor. Nasıl sorgulamayalım, yitirdiklerimizden biri de güven duygusu. Geniş bir göğüsle, elhamdülillah Müslümanım diyemeyecek kadar güvenimizi yitirdik hem de. Hem kendimize, hem birbirimize, hem de diğer insanların hatıta insanlığın bize güvenlerini yitirdik. Oysa kimliğimizin olmazsa olmazıdır güvenilir olmak. En önemli şiarımızdır. Peygamber efendimiz (as) bu konuda noktayı koymuştur. O'nun ümmetiyiz. Yok ötesi. O ise El-Emîndir. Allah'ın mesajını değiştirmeden, dönüştürmeden, bir şey katmadan, bir şey eksiltmeden insanlara iletmiştir. Doğru anlaşılması için gereken açıklamaları yapmış, kolayca uygulanabilmesi için de örnekleri ortaya koymuştur. Ayrıca O, can düşmanlarının bile güvenebildiği tek insandır; güvenmeseler en değerli şeylerini emanet ederler miydi? Biz ne yapabiliriz dersek, çözüm aslında basit. Biz kimiz, Müslümanız. Hangi zamandayız, bu zamandayız, yani bugünün Müslümanıyız. Bugünün gerçekleri neler, bu gerçeklerle kim yüzleşecek, hesaplaşılması gerekenlerle kim hesaplaşacak; bu günkü Müslümanlar. Geçmişten Müslümanlar getirsek, onlar yüzleşseler, muhal. Gelecekte Müslümanlar getirsek, onlar yüzleşseler, muhal. Bugünün bir gerçeği de bu işte, yani bizden başkası yok; biz yüzleşeceğiz. İhtiyacımız olan ne, Müslüman olmak. Mırın-kırın etmeden, kayıtsız şartsız Müslüman olmak. Unuttuklarımızı hatırlamak, henüz bilmediğimizi öğrenmek ve yapmadıklarımızı Allah'ın izniyle yapmak. Ne kendimize ne de çağa ve insanlığa, bakmayın benim güvenilir olmadığımı, aslında benim peygamberim çok güvenilirdir, ben işte onun ümmetiyim diyecek durumumuz olmalı.

H. Hümeýra ŞAHİN

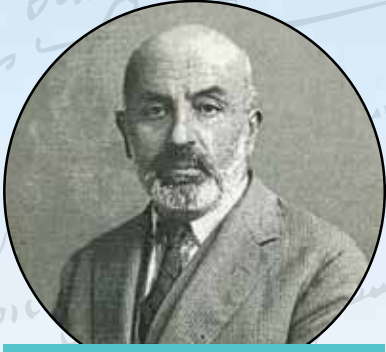
El-emin, Hz. Peygamber'e müşrikler tarafından, henüz Peygamberliği dahi tescil edilmeden verilen bir sıfat olması bakımından dikkat çekici. O'nun gündelik hayatındaki dürüstlüğü, adaleti, merhameti ve şefkati müşriklerin dahi üzerinde ittifak ettiği bir konudur. O (sav), yaşadığı toplumda ne zengin, ne aristokrat bir ailenin mensubuydu. Anne ve babasını küçük yaşta kaybetmiş sıradan bir çocuktur. Ama toplum onu el-emin sıfatıyla tanıyordu. İnsan, nefsiyle mücadele içinde olduğu hayat serüveni boyunca güvenilirliği ile her an imtihanında. Bu sıfatı hakkıyla kazanmak kolay bir şey değil. Bugün bizler el-emin miyiz? İnşallah bireysel olarak o yoldayızdır. Ama toplumsal karnemize baktığımızda çok da emin olmadığımız görülüyor. Zira Müslümanlar olarak iyi bir sınav veremediğimizi düşünüyorum. 1.5 milyar Müslüman el-emin olsaydı, İslam dünyası bu durumda olur muydu? Fakat Müslüman ümitvar olmalı, o nedenle inşallah güvenilir insan olma yolunda olduğumuzu umalım ve bu yolda kalabilmek için gayret ve dua edelim. Emanet ise çok yönlü bir olgu. Bedenimiz bir emanet, çevre bir emanet, çocuklar emanet, yaşlılar emanet... Hulusa hayatta hiçbir şeyin gerçek sahibi olmadığımız için bize her şey emanet. Obezitenin yaygın, beden sağlığı problemlerinin çok olduğu, çevreye hükmetme eğiliminde olduğumuz, çocukların istismar edildiği, yaşlıların huzurevlerinde olumsuz şartlarda yaşamak zorunda kaldığı bir dünyada emanet bilincimizin seyri konusunda da olumlu düşünmek zor. Bu nedenle Müslümanlar olarak önce kendimizden, sonra sosyal ve doğal çevremizden başlamak üzere çok yönlü bir irade testinden geçmemiz gerekli kanaatindeyim.

99
KİTAP

İMAM-HATİP
OKULLARI
İÇİN OKUMA
ALIŞKANLIĞI
KAZANDIRMA
PROGRAMI

Mehmet AKİF ERSOY

Bir Gece

On dört asır evvel yine bir böyle geceydi
 Kumdan ayın on dördü bir öksüz çıkıverdi
 Lakin o ne hüsrandı ki hissetmedi gözler
 Halbuki kaç bin senedir bekleşmedelerdi
 Nerden görecekler göremezlerdi tabi
 Bir kere zuhur ettiği çöl en sapa yerdi
 Bir kere de ma'mure-i dünya ozamanlar
 Buhranlar içindeydi bugünden de betardi
 Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta
 Dişsiz mi bir insan onu kardeşleri yerdi
 Fevza bütün afakını sarmıştı zeminin
 Salgındı bugün Şark'ı yıkan tefrika derdi

*Derken büyüyüp kırkına gelmişti ki öksüz
Başlarda gezen kanlı ayaklar suya erdi
Bir nefhada kurtardı insanlığı o masum
Bir hamlede kayserleri kisraları serdi
Aczin ki, ezilmekte bütün hakkı, dirildi
Zulmün ki, zeval akılına gelmezdi, geberdi
Alemlere rahmetti evet şer-i mübini
Şehbalini adl isteyenin yurduna gerdi
Dünya neye sahipse onun vergisidir hep
Medyun O'na cemiyeti medyun O'na ferdi
Medyundur o masuma bütün bir beşeriyet
Ya Rab! Bizi mahşerde bu ikrar ile haşret*

FOTOĞRAF: Orhan DURGUT

“EL EMİN” ÇIKIP GELSE BİZDEN RAZI OLUR MU?

Tebliğ ettiği dine inanmadığı halde müşriklerin bile kendisine “Muhammedü'l-Emin” dedikleri Hz. Peygamber'e layık bir ümmet miyiz? Arkadaşlarımız, dostlarımız, komşu ya da akrabalarımız bizi ne kadar güvenilir buluyorlar? Bize bir suç isnat edilse, çevremizden kaç kişi gıyabımızda, “O böyle şeyler yapmaz. Bu işte bir yanlışlık var!” diyebilecek..

Recep KOÇAK

Hz. Peygamber'i güzel takip edip doğru anlayabilmemiz için O'nun nasıl bir hayat yaşadığını, ashabının O'na nasıl titizlikle uyduğunu birbirimize sıklıkla hatırlatmamız gerekiyor. Şimdi O'nun İslam'ı tebliğe başladığı yıllardan bazı

altın kesitlerin altını bir kez daha çizelim.. Safâ tepesinde yüksekçe bir taş üstüne çıkan Allah Resûlü, Mekkelilere yüksek ve gür bir sadâ ile Ey Kureys topluluğu! Buraya geliniz, toplanınız; size mühim bir haberim var!” diye seslendi.

Mekkeliler birden şaşkına döndüler. Kimdi bu haykıran? Bir tehlikeyle karşı karşıya mı bulunuyorlardı? Düşmanın baskınına mı uğramışlardı? Yoksa kendilerine iletilecek çok mühim bir haber mi vardı? Bu sesleniş cevap vermede gecikmediler ve bir anda Safâ tepesinin önüne toplandılar. Fakat o da ne? Seslenen, “Muhammedü'l-Emin” dedikleri zâttı. Acaba ne istiyordu? Nelerden haber verecekti? Neler söyleyecekti? Hayretle bakmaya, merakla beklemeye başladılar. “Ey Muhammedü'l-Emîn! Bizi buraya niçin topladın, neyi haber vereceksin?” diye sordular. Resûl-i Ekrem s.a.s, haberini vermekte gecikmedi. Bütün kulakların

pür dikkat kesildiği ve herkesin merakla beklediği bir anda, mantık delillerle dolu şu belîğ hitabeyi irad etti:

"Ey Kureyş topluluğu! Benimle sizin benzeriniz, düşmanı görünce ailesine haber vermek için koşan ve düşmanın kendisinden önce varıp ailesine zarar vermesinden korkarak 'Yâ Sabâhâh!' diye haykıran bir adamın benzeri gibidir.

"Ey Kureyş topluluğu! Size, 'Bu dağın ardında veya şu vadide düşman atlıları var; sabaha veya akşama üzerinize hücum edecekler!' desem, bana inanır mısınız?" O âna kadar "Muhammedü'l-Emin" dedikleri, kendisinden yalan nâmına bir tek şey işitmedikleri, hakikatin dışında hiçbir şey duymadıkları Resûl-i Ekrem'e hep bir ağızdan, "Evet" dediler. "Biz senin doğruluğunu tasdik ederiz. Çünkü şimdiki kadar sende doğruluktan başka bir şey görmedik. Sen yanımızda yalanla itham edilmiş bir insan değilsin."

Bu umumî hitabından sonra Resûl-i Ekrem, Kureyş kabilelerinin her birini kendi adlarıyla çağırdı ve konuşmasını şöyle sürdürdü: "Öyle ise, ben size önünüzde gelecek büyük bir azabın bildircisiyim! Yüce Allah bana, 'En yakın akrabalarını ahiret azabıyla korkut' emrini verdi. Sizi 'Allah bir, O'ndan başka ilâh yok' demeye davet ediyorum. Ben de O'nun kulu ve resulüyüm. Eğer dediklerimi kabul ederseniz, cennete gideceğinizi taahhüt ve tekeffül edebilirim. Şunu da bilin ki siz, 'Allah bir, O'ndan başka ilâh yok' demedikçe size ben ne dünyada, ne de ahirette bir faide temin edemem."

Resûl-i Kibriya Efendimizin bu hitabı karşısında Ebû Leheb şaşkına döndü. Eline bir taş aldı ve Kâinatın Efendisine doğru fırlatarak, "Helâk olasıca! Bizi bunun için mi çağırdın?" diye bağırdı.

Bundan başka, o anda dinleyenlerden hiçbir muhalefet gelmedi. Sadece fısltı halindeki konuşmalarıyla dağıldılar.

Kureyş müşrikleri, Resûl-i Ekrem Efendimizin vücudunu ortadan kaldırmak için kat'î karar almışlardı ve bunun için faaliyetlerini sürdürüyorlardı. Bu sırada Cenab-ı Hak, Sevgili Resûl'üne hicret emrini verdi. Peygamber Efendimiz, Hz. Ebûbekir'in evine her gün sabah veya akşam vakitlerinde uğradı. Fakat hicret emrini aldığı gün, öğle vakti sıcağında, âdeti olmadığı bir saatte başını sararak Hz. Ebûbekir'in evine vardı. Efendimizin geldiği haber verilince, Hz. Ebûbekir şaşırıp ve "Vallahi, Resûlullah bu saatte hiç gelmezdi. Bu gelişinde mutlaka bir iş var!" diye konuştu. Sonra Efendimizi

SİZİ 'ALLAH BİR,
O'NDAN BAŞKA
İLÂH YOK' DEMEYE
DAVET EDİYORUM.
BEN DE O'NUN KULU
VE RESULÜYÜM.
EĞER DEDİKLERİMİ
KABUL EDERSENİZ,
CENNETE GİDECE-
ĞİNİZİ TAAHHÜT VE
TEKEFFÜL EDE-
BİLİRİM. ŞUNU DA
BİLİN Kİ SİZ, 'ALLAH
BİR, O'NDAN BAŞKA
İLÂH YOK' DEME-
DİKÇE SİZ BEN NE
DÜNYADA, NE DE
AHIRETTE BİR FAİDE
TEMİN EDEMEM."

içeri alıp minderinin üzerine oturttu ve "Anam babam sana feda olsun yâ Resûlallah! Ne haber var?" diye sordu. Peygamber Efendimiz, "Yüce Allah, bana Mekke'den çıkmaya ve Medine'ye hicret etmeye izin verdi" buyurdu. Hz. Ebûbekir merakla, "Senin refakatle şerefleenecek miyim yâ Resûlallah?" diye sordu. Peygamber Efendimiz "Evet..." deyince, gönlüne sürur, gözlerine sevinç gözyaşları doldu. Hz. Âişe, "O güne kadar, bir insanın sevincinden böylesine ağladığını görmemiştim!" diyerek, muhterem babasının o andaki sevincini dile getirirdi.

Bundan sonra Peygamber Efendimiz s.a.s, Hz. Ebûbekir'in yanından ayrılarak Hâne-i Sâadetine döndü. Bu sırada vahiy meleği Cebrail (a.s.) gelip, Peygamber Efendimize müşriklerin kararını bildirdi ve başvuracağı tedbiri de şöyle açıkladı: "Şimdiki kadar yattığın yatağında, bu gece yatma!"

Bunun üzerine Resûl-i Kibriya Efendimiz, Hz. Ali'yi çağırdı ve "Yatağında bu gece yat, uyu! Şu yeşil, geniş aba hırkamı da üzerine ört! Korkma, sana hiçbir zarar erişmeyecektir!" dedi.

Ayrıca Hz. Ali'ye, kendisine teslim edilen emanetleri sahiplerine verinceye kadar da Mekke'de kalmasını emretti. Mekkeliler, "Muhammedü'l-Emin" lakabını verdikleri Resûl-i Kibriya Efendimize, son derece güvenilir ve en kıymetli eşyalarını, saklayamamaktan korktukları için ona teslim ederlerdi. Kureyş ileri gelenlerinin, hakkında ölüm kararı aldıkları sırada da kendilerinde emanet olarak birçok kıymetli eşya vardı. Ama o, bu karara rağmen, emanetlerin sahiplerine verilmesini Hz. Ali'ye emretmekle, bir kere daha büyüklüğünü ve emanete sadâkatini ortaya koyuyordu.

Bir diğer altın kesit.. Habeşistan'a hicret eden ilk kafilenin hükümdar Necâşî tarafından iyi karşılanması üzerine, Peygamberimiz müşriklerin baskı ve işkencelerine maruz kalan Müslümanlardan ikinci bir kafileyi de bi'setin yedinci yılında Habeşistan'a gönderdi. 80'i erkek, 10'u kadından meydana gelen bu kafile de Habeşistan'a hicret etti.

Fakat müşrikler peşlerini bırakmadılar. Gerek Habeş

hükümdarı Necâşî için, gerekse ileri gelen devlet adamları için çok kıymetli hediyeler hazırladılar. Amr bin Âs ile Abdullah bin Ebî Rebîa'yı Habeşistan'a gönderdiler. Habeşistan'a gittiklerinde önce devlet adamlarına birçok hediye vererek onları kendi saflarına aldılar. Sonra da Necâşî'nin huzuruna çıkarak onu da ikram ve ihšana boğdular. Hükümdarı da tesir altında bırakmak için şöyle konuştular:

"Ey hükümdar! Aramızdan çıkıp işlerimizi bozan, şimdi de senin dinini, ülkeni ve halkını bozmak için çalışan bu adamlar hakkın da seni ikaz ediyor, uyarıyoruz. Bunlar bizim bazı akli ermez gençlerimizdir. Milletimizin dininden ayrıldılar, senin dinine de girmediler. Bizim ve senin bilmediğin yepyeni bir dinle ortaya çıktılar. Onlar Meryem'in oğlu İsa'yı da ilah tanımazlar. Huzuruna girince sana secde etmezler. Sen onları bize iade et, biz onların haklarından geliriz!"

Daha önceden hediyelerle satın alınmış olunan Habeş halkının ileri gelenleri de onları tasdik ettiler. "Bunlar doğru söylüyorlar. Onlar kendilerinden olanları elbette başkalarından daha iyi bilirler." dediler. Müşriklerin elçileri Necâşî'nin sorularına cevap verirken yalan söylediler. Habeş hükümdarı Necâşî basiretli birisiydi. Onların sözlerine kanmadı. Hadiseyi tahkik etmek, doğruluk derecesini öğrenmek istedi. Ve Muhacirleri huzuruna davet etti. Müslümanlar Hz. Câfer'i aralarında temsilci seçtiler. Necâşî'nin suallerine onun cevap vermesini istediler ve vakit geçirmeden huzura çıktılar. Hükümdarı selâmladılar, fakat ona secde etmediler.

Hükümdar onlara ülkesine niçin geldiklerini sordu ve Peygamberimiz hakkında bilgi istedi. Ayrıca niçin secde etmediklerini sordu. Hz. Câfer zeki birisiydi. Hitabeti kuvvetliydi. Hükümdardan, müşriklerin elçilerinden sadece birisinin konuşması ricasında bulundu. Daha sonra da müşriklere şu sualleri sordu:

"Biz efendisinden kaçan köle miyiz? Biz haksız yere birinin kanını mı döktük ki bizi istiyorlar? Üzerimizde alıp da ödeyemediğimiz malları mı var, borçlu muyuz?" Cevap verme işini üzerine alan Amr bin Âs, onların köle olmayıp hür olduklarını, kimsenin kanını dökmediklerini ve kimseye borçları bulunmadığını söyledi. Ve "Biz onları, bizim dinimizi bırakıp Muhammed'in dinine girdikleri için istiyoruz" dedi. Bunun üzerine söz alan Hz. Câfer, Necâşî'yi ikna ve tatmin eden, onun İslamiyet'i kabul etmesine vesile olan şu belîğ konuşmayı yaptı:

"MUHTEREM HÜKÜMDAR! BİZ CAHİL BİR MİLLETTİK, PUTLARA TAPARDIK. LAŞELERİ YER, HER KÖTÜLÜĞÜ İŞLERDİK. AKRABAMIZLA MÜNASEBETLERİMİZİ KESER, KOMŞULARIMIZA KÖTÜLÜK YAPARDIK. KUVVETLİ OLANLARIMIZ ZAYIF OLANLARIMIZI EZERDİ. BİZ BÖYLE BİR DURUMDA İDİK. ALLAHÜ TEÂLÂ BİZE, ARAMIZDAN EN ÜSTÜN, EN EMİN VE EN ŞEREFLİ OLAN MUHAMMED ALEYHİSSELÂMI PEYGAMBER OLARAK GÖNDERDİ.

"Muhterem hükümdar! Biz cahil bir millettik, putlara tapardık. Laşeleri yer, her kötülüğü işlerdik. Akrabamızla münasebetlerimizi keser, komşularımıza kötülük yapardık. Kuvvetli olanlarımızı zayıf olanlarımızı ezerdi. Biz böyle bir durumda idik. Allahü teâlâ bize, aramızdan en üstün, en emin ve en şerefli olan Muhammed aleyhisselâmi peygamber olarak gönderdi.

O bizi, Allah'a ve Allah'ın birliğine inanmaya, O'na ibadet etmeye, atalarımızdan bu yana taptığımız putları bırakmaya davet etti. Doğru sözlü olmayı, emanetleri yerine getirmeyi, komşularla güzel geçinmeyi, günahlardan ve kan dökmekten sakınmayı emretti. Her türlü ahlaksızlıktan, yalan söylemekten, yetimlerin malını yemekten, namuslu kadınlara iftira etmekten bizi menetti."

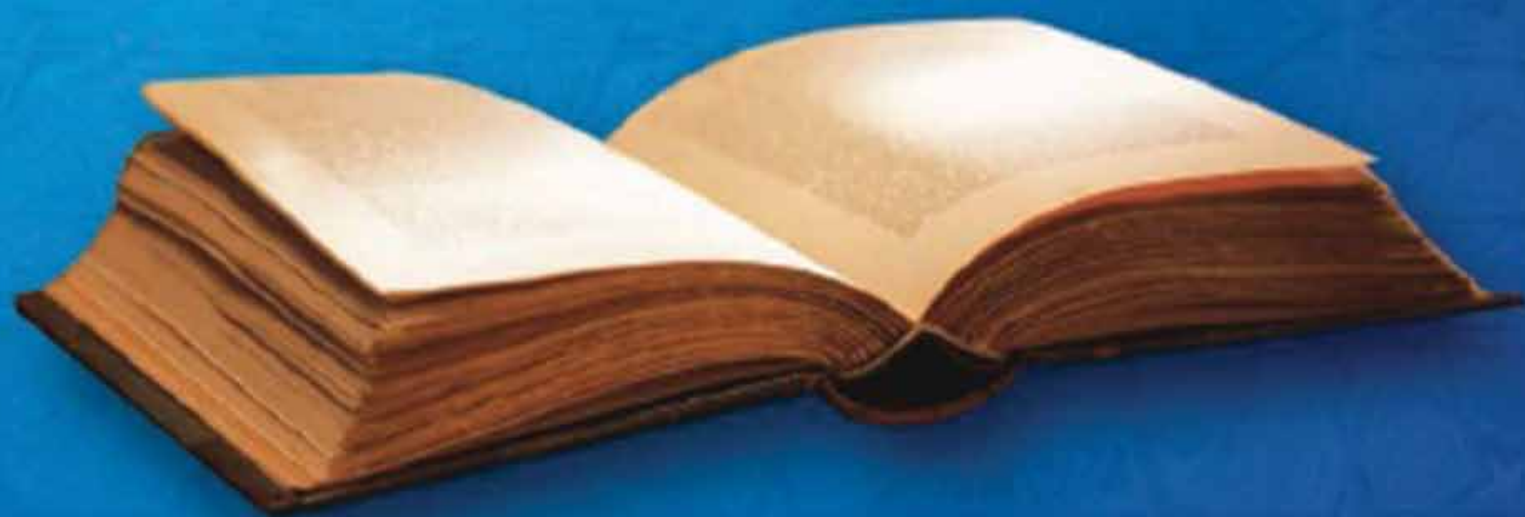
Üç örnekte de, Efendimizin "el emin" olma vasfını müşriklerin de kabul ettiklerini, "güvenilir" olmanın Müslümanların fiziki şartlar bakımından zayıf ve zor durumda gördükleri kritik zamanlarda bile, yol açıcı ve umut kaynağı haline geldiğini görüyoruz.

"El Emin'in ümmeti olan bizler olmamız gerektiği kadar güvenilir miyiz?" sorusuna keşke kolayca "evet" diyebilseydik. Bu sorunun cevabı olumlu olsaydı, şüphesiz İslam âleminin bugünkü durumu daha güzel olurdu. Yoksulluk, eğitim eksikliği, az gelişmişlik gibi olumsuzlukların meydana gelmesinde sömürgeci batının payını elbette yok sayamayız. Ama bu gerçeklik de sorumluluklarımızı büsbütün ortadan kaldırmaz..

Emanet bilincimizin bugünkü seyri iç açıcı olmadığı aşîkâr. Emanet bilincimizin eksikliğine dair her birimizin hafızasında saatlerce konuşabilecek kadar olumsuz hatıra, bizzat yaşadığımız ya da dinlediğimiz kötü örnek mevcut belki. Unutmamak gerekir ki, kendi içimizden başlayıp dış dünyayı saran güven eksikliğinin temelinde öğrendiklerimizi, bildiklerimizi yeteri kadar özümsememiş, içimize sindirip amele dönüştürmemiş olmamız yatıyor.

Zkütüphane

Zevkli ve Zengin

ZENGİN KÜTÜPHANEDE
ZEVKLE OKUMA GÜNLERİ BAŞLIYOR!

ÖNDER
Öğretmene Dayanarak
Okuma ve Yazma Kursları

MECİDİ: O'NUN HİKÂYESİ GERÇEKTEN ŞİİR GİBİ

Dünya sinemasını yönlendiren Hollywood, sadece Amerikalıların değil, filmlerin ulaştığı bütün halkların farklı ırk, din ve kültürlere bakışını etkiliyor ve manipüle ediyor. Ortaya çıkardığı kahraman, antikahraman ve karakterlerle seyircinin kafasında hedef aldığı inanç ya da toplumsal kesim ve sınıf hakkında bir yargı oluşmasına yol açıyor. Uzun yıllar siyahiler, Kızılderililer, Güney Amerikalılar ve Uzakdoğulular için yaptıkları gibi Müslümanlar hakkında da olumsuz bir imaj ve kabul ortaya çıkmasına yol açtılar. Müslümanları gerici, barbar, tehdit ve tehlike olarak sunan filmlerin ardı arkası kesilmedi. Bu yaklaşımı eleştiren ve tersini savunan kimi filmler de ortaya çıktı ancak uzun yıllara dayanan 'Müslüman eşittir terörist' algısını yıkmak hiç de kolay değildi.

.....
Gülcan TEZCAN
.....

AKKAD'IN YOLUNDAN GİDEN ÇIKMAMIŞTI

Sinema gibi dünyanın en etkili sanat mecrasında İslam'ı ve Müslümanları gerçekçi bir bakış açısıyla anlatabilecek filmler yapılmamasına dair kaygılar çok uzun yıllardır İslam dünyasında dillendirildi. Bu meseleyi dert edinip harekete geçen tek isim ise Mustafa Akkad olmuştu. Çağrı filmi ile Hz. Peygamber'in hayatını beyazperdeye taşıyan Akkad, hem cahiliye dönemini hem Hz. Muhammed'e peygamberlik verilmesiyle birlikte yaşanan

süreci hikaye etti. Müslümanların hassasiyetlerini gözeterek filmde Hz. Peygamber'i hiçbir biçimde göstermeyen ve kamera hareketiyle O'nun varlığını filme yansıtan Akkad'ın Çağrı'sı bütün dünyaya İslam'ın doğuşu, nasıl bir inanç sistemi olduğu ve son Peygamber'in tebliğ ettiği dinin inceliklerini ve neye karşı olduğunu etkileyici bir dille anlatmayı başardı. Mustafa Akkad, Çağrı'nın ardından Ömer Muhtar filmi çekti ancak bu kıymetli yönetmenin açtığı yoldan gidebilen başka

yönetmen çıkmadı. Mısır'da ve İran'da Peygamberlerin hayatını anlatan çeşitli filmlere imza atılsa da Hz. Peygamber için yeni bir sinema filmi çekilebilmesi için 2015'leri beklemek gerekti..

HASSASİYETLER DİKKATE ALINDI

İranlı usta yönetmen Mecid Mecidi'nin Hz. Peygamber'in hayatını anlatan bir film çekeceği duyulduğunda bu haber herkesi çok heyecanlandırdı. Çünkü Mecid Mecidi, imzasını attığı Cennetin Çocukları, Baran, Cennetin Rengi, Serçelerin Şarkısı gibi

"BEN BU FİLMİ SADECE İSLAM DÜNYASINA YAPMADIM. VE O'NUN NASIL BİRİ OLDUĞUNU TANIMAK İÇİN PEYGAMBERİN HAYATINA TEMELDEN BAŞLADIM. O ZAMAN İNSANLAR NEDEN ONUN YOLUNDAN GİTMEME İHTİYAÇ DUYDULAR? NEDEN YENİ BİR PEYGAMBER GELDİ? BUNU FİLMİME YANSITMAK İSTEDİM.. HERKESİN TANIMASI GEREKEN PEYGAMBERİ YENİ BİR ÜSLUPLA ANLATMAK İSTEDİM"

İLK İZLENİMLER HEYECAN VERİCİ

Allah Rasulü Hz. Muhammed filminden ilk görüntüler geçtiğimiz günlerde internet üzerinde yayımlandığında tartışmalar bir kez daha alevlendi. Peygamberimizin çocukluk

dönemini anlatan filmde

Peygamberimizi canlandıran oyuncunun cepheden görüntüsü kullanılmasa da uzun saçlı bir erkek çocuğu arkadan ve yandan gösteriliyordu.

Filmin kamera arkası

görüntülerine de yer verilen,

tanıtım ve fragmanlarda film için gösterilen özen, titiz çalışma ve teknik donanım ise dikkat çekiyor. Peygamberimizin doğumuyla başlayan filmde, Hz. Peygamberin büyüdüğü ortam, etrafındakilerin O'na gösterdiği ilgi ve muhabbet, duygu dolu sahnelerle perdeye yansıyor. Bu haliyle bile son derece etkileyici görselliğe sahip olan film tam da Mecidi'nin murad ettiği gibi İslam dünyasından çok Hz. Peygamberi tanımayan ve İslam hakkında önyargılara sahip olan farklı inançlardan insanlara son Peygamber'i anlatmak için önemli bir misyon üstlenecek gibi görünüyor.

FİLM İÇİN BÜYÜK BİR ARŞİV OLUŞTURULDU

Hayal Perdesi dergisinden Aybala Hilal Yüksel'e verdiği röportajda filme

ilişkin hazırlık süreciyle ilgili şunları söylüyor yönetmen Mecidi: "Aslında Hz Peygamberin peygamberlik döneminin öncesine dair kaynaklar çok az. Çocukluğuna dair kaynak neredeyse hiç yok. Çok çalıştık ve yaklaşık üç sene sadece araştırma yaptık. Başka ülkelerden önemli İslam tarihçilerini davet ettik, konuştuk. Böylece büyük bir kaynağa ulaştık, önemli bir kaynak oluşturduk. Bu arşiv çok zengin bir arşiv. İleride başka yönetmenler de çalışmak istediklerinde bu arşivden faydalanabilirler. Sadece tarih değil her konuda; iktisadi, coğrafi, edebi, siyasi konularda çok önemli bir arşiv oluşturduk. Arabistan'a çok gittim bunun için. Peygamber nerede, nasıl yaşadı o yerlerin hepsini ziyaret ettim. Sadi kabilesini bulduk. Yaşadığı her şeyi arşive dâhil ettik. Fotoğrafladık, elimizde gerçek bir kaynak oldu."

Nasıl bir Peygamber portresi çizdiğini ise şöyle özetliyor usta yönetmen, "Peygamberimiz olağanüstü bir insan olduğu için, en üst insan olduğu için her şeyde farklı. O, bütün güzelliklerin tecelligâhıdır. Her şeye önem veriyor. Eşyalara önem veriyor, onlara ad koyuyor. Mesela tarağına ad veriyor. Eşyayla ve insanla çok ilgi çekici bir ilişkisi var. Onlara davranışları has bir davranış. Bizim yaşadığımız gibi değil. O'nun hikâyesi gerçekten şiir gibi. Tabiata çok önem veriyor mesela. Güneşle başka türlü konuşuyor, insanlara davranışları da farklı elbet. Aya, güneşe, gökyüzüne hepsine olağanüstü yaklaşıyor. Bu olağanüstü ilişkiyi filmde göstermek istiyorum inşallah."

filmlerle kalbî bir sinemanın örneklerini vermiş bir yönetmendi ve onun çekeceği Hz. Peygamberin hayatını konu alan bir filmde de bu incelikler ve duyarlılık bakış kendini gösterecekti. Sinemaseverlerin pek çoğunun kalbi bu anlamda mutmain olsa da proje olarak dillendirilmeye başladığı andan itibaren filmin nasıl bir fikri çizgi izleyeceği de tartışıldı. Ve içeriğinden ziyade Hz. Peygamber'in suretinin gösterilip gösterilmeyeceği tartışma konusu oldu.

Mecidi, filmde Hz. Peygamberin gösterilmeyeceğini, İslam dünyasının hassasiyetlerine saygı duyulduğunu açıkladı. Kesin bir haram emri bulunmamasına rağmen bir nevi yazılmamış kural bulunduğunu söyleyen Mecidi, genel kabullere ters düşmeyecek bir film çaktı.

PEYGAMBER KISSALARINI TUVALİYLE ANLATIYOR

Hülya Yazıcı, sanat için olduğu kadar sanatçı sorumluluğu için de özen gösteren sıra dışı bir ressam. Mimar Sinan Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezun olan Yazıcı, 15 yıldan bu yana resim çalışmalarını Küçükkyalı'daki mütevazı atölyesinde sürdürüyor. Resimlerinde daha çok soyut simgeci üslup kullanan ressam, aynı zamanda Bağımsız Sanat Derneği'nin de başkanlığını yürütüyor. Hülya Yazıcı'nın en dikkat çeken özelliği ise 'Miraç' ve 'Hicret' gibi iki hadiseyi tuvaline taşıyarak resmetmiş olması.

Cumhuriyet dönemiyle birlikte modernleşme adı altında dayatılan sanat anlayışının, geçmişin köklü mirasını reddettiğini söylüyor Ressam Hülya Yazıcı. Buna karşın kendisi kökleriyle doğru bir bağlantı kurmaya çalışıyor ve aynı zamanda

eserlerinde evrensel bir dil kullanmaya özen gösteriyor. "Benim yola çıktığım nokta, aldığım eğitim ile kaybettiğimiz değerleri resmin imgesel anlatımı içerisinde bir araya getirmektir" diyen sanatçı, geleneksel sanatla modern sanat arasında yaşanan kopukluktan dolayı sanatçıların özellikle İslami olayları,

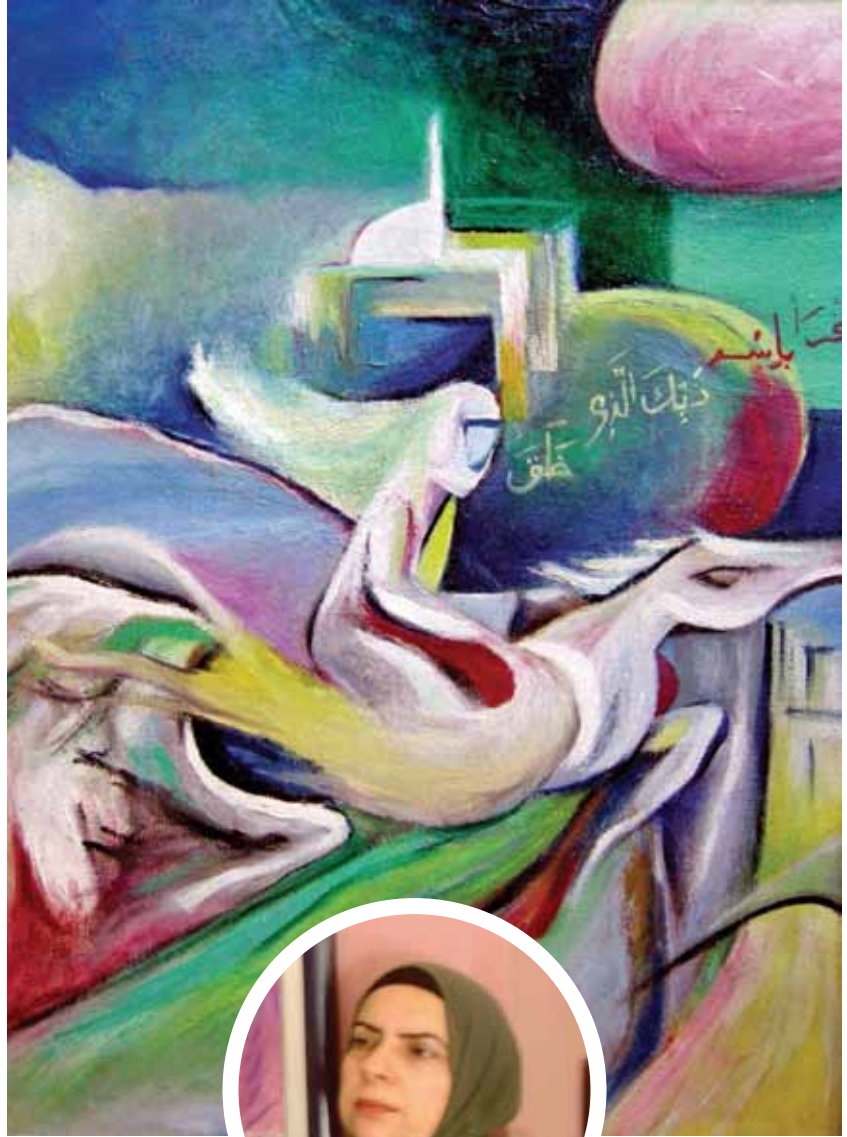
temaları resim diline dökemediğine dikkat çekiyor. Onun amacı ise görsel bir dil ve kavramsal sanat anlayışıyla önemli İslami hadiseleri anlatabilmek. Bu doğrultuda önce Efendimizin Miraç hadisesini ve Hira mağarasındaki iç yolculuğunu çalışan sanatçı, sonrasında Hz. İsa'yı, Hz. Yusuf'u, Hz. Ebubekir ile Hz.

Peygamber'in hicret esnasında Sevr mağarasında beklemesini sembolik olarak resmetti. Bunun devamı olarak şimdiki amacı Tur dağında Hz. Musa'yı çalışmak.

KURAN OKUMALARI, PEYGAMBER KISSALARI VE İMGELER..

Sanatçı, bu alanla ilgili ilk tablosu olan 'Miraç', Kuran okumalarını çok arttırdığı bir dönemde ve en küçük kızına hamile olduğu sırada sanki yeni bir doğuş, yeni bir başlangıç olarak hissettiği bu hadiseyi üzerinde aylarca hazırlanarak, tamamen iç dünyasının yansıması olarak resmetmiş. "Düşünce soyut bir şeydir ama tuval üzerinde somut bir hal alır.

"SANAT KABİLİYETİ ONTOLOJİK BİR ŞEY. NASIL ARI BAL YAPACAK HİKMETLE DONATILMIŞ O KABİLİYETİ BU İŞ İÇİN KULLANIYORSA SİZDE DE BİR SANAT KABİLİYETİ VARSA, ALLAH BUNU İHSAN ETMİŞSE BU KABİLİYETİ NASIL ONUN YOLUNDA, ONU ANLATMAK İÇİN KULLANILIRIM DİYE DÜŞÜNMEZ GEREKİYOR.. KURANDA GEÇEN PEYGAMBER KISSALARI BENİ ÇOK ETKİLİYOR. SİYER OKUMAYI DA ÇOK SEVİYORUM. ESERLERİMDE ÇIKIŞ NOKTAM KURANI KERİM OLUYOR. BU ÇİZİMLERE BENİ OKUMALARIM SEVK EDİYOR. VE 'AMELLER NİYETLERE GÖREDİR' DÜSTURUYLA DİNİN MAKUL SINIRLARI AŞILMADIĞI, GEREKLİ HASSASİYET GÖSTERİLDİĞİ SÜRECE BU ÇALIŞMALARIN İSLAM'LA BAĞDAŞTIĞINI DÜŞÜNÜYORUM."

İmgesel olarak bir şeyler anlatırsınız. Oradaki anlatım süreci tamamen sizin hislerinle şekillenir" diyor Yazıcı, Efendimizin hayatından, diğer peygamberlerin hayatından kesitleri imgelerle yani resim diliyle anlatmaya çalıştığını ifade ediyor. Resim çalışmalarına ilk başladığı sıralarda bazı kesimlerden eleştiriler alan ressam Hülya Yazıcı, imgesel ve kavramsal çalışmalar yaptığını, peygamberlerin fiziksel özelliklerini vurgulayarak resim çizmediğini vurguluyor ve önyargılardan yakınıyor.

BU ÇAĞIN SANATI DA İSLAMI ANLATABİLMELİ

İslam sanatlarının her zaman tevhid inancını anlatmak için kullanıldığını dikkat çeken ressam, günümüz sana-

tıyla bu sürekliliği devam ettiriyor. Ona göre, yaşadığımız çağın sanatı da her sanat dalı gibi İslam'ı anlatabilmeli ve aktarabilmeli. Kavramsal sanatı daha etkin bir dil olduğu ve daha geniş kitlelerin izlediğini düşündüğü için tercih eden Hülya Yazıcı, İslam'ı bu alanda ifade etmeyi kendisine hedef olarak seçmiş. Bir yandan çağdaş sanatın elemanlarını kullanıp kendi derdini, meselesini ortaya koyabilen isimlere ihtiyaç olduğunu vurgularken, bir yandan da sanatsal kaygılarla düşüncelerin, amaçların geri plana atılmamasına özen gösteriyor. Yazıcı, "Bilinmesi gereken tek şey, bu çalışmaların İslam'ın emir ve yasaklarıyla, hassasiyetleriyle ters düşecek hiçbir yanı olmadığıdır" vurgusuna önem veriyor.

SULTAN ABDÜLHAMİT'İN İZİNDE BİR FOTOĞRAF SANATÇISI

1976 yılında endüstri fotoğrafçılığıyla mesleğe başlayan Orhan Durgut, Türkiye'de sivil helikopter kiralama hizmetlerinin başlamasıyla 1987 yılında kendisi gibi fotoğrafçı eşi Fatma Durgut ile beraber hava fotoğrafçılığına yöneldi. Türkiye'nin ilk hava fotoğrafçısı olma özelliğine sahip olan Durgut, o tarihten bu yana başta İstanbul olmak üzere Türkiye'nin tüm şehirlerini ve dünya genelinde yüzün üzerinde ülkeyi aynı şekilde fotoğrafladı. Ancak onun en büyük özelliği Mekke ve Medine'yi bu güne dek 100 bin kez fotoğraflamış olması.

.....
Nuriye ÇAKMAK
.....

I 35 yıl önce Mekke'de çekilen ilk fotoğrafın teşvik edicisi olan Sultan Abdülhamit'in izinden giden Orhan Durgut, Yıldız Albümü arşivlerinde yer alan fotoğraflar nasıl uzun yıllar boyunca büyük bir kaynak vazifesi gördüyse kendi albümlerinin de buna benzer bir hizmete vesile olmasını umarak

çalışmalar yürütüyor. "Yüz küsur yıl aradan sonra Abdülhamit'in yarım kalan arşivlerini sürdürüyorum ama benim Abdülhamit'im yok" diyor Orhan Durgut, tüm bu çalışmalarını kendi kaynaklarıyla finanse ediyor. Ayın üç haftasını Mekke'de geçiren fotoğrafçı, oradaki masraflarını eşinin ve kendinin emek maaşıyla karşıladıklarını söylüyor.

HAREMEYN SEMALARINDA GEÇEN 70 SAAT

Suud yönetiminin uzun bir süre fotoğraf çekimi konusunda kısıtlayıcı davranması bölgeye ilişkin kayıtların kısıtlı kalmasına neden oldu. Kutsal topraklarda bir yerin iki sene üst üste çekilen fotoğrafı olmadığına dikkat çeken Durgut'un Arabistan semalarında gerçekleşmiş 70 saatlik bir

uçuş tecrübesi var. Mekke'ye ilk defa gittiği 1977 yılından itibaren Kâbe'nin etrafında vinçlerin hiçbir zaman eksik olmadığını fark eden sanatçı, birçok şeyin tarihi görüntüsünden uzaklaştığı durumundan ve bu seyrin kaydını tutmak gerektiğinden yola çıkmış. Orhan Durgut'un yaklaşık otuz yıldan bu yana sürdürdüğü hava fotoğrafçılığına başlamasının da ilginç bir hikayesi var. Ortaokul yıllarında pilot olmayı hayal ettiği halde bir takım sağlık problemleri nedeniyle bu hayalini gerçekleştiremeyen sanatçı, lise eğitiminden sonra kendisini bir fotoğraf ustasının yanında bulmuş. 1976 yılında başladığı meslek hayatı 1986 yılında Türkiye'de helikopter kiralama uygulamasının başlamasıyla yeni bir boyut kazanmış. Hem uçuş hayalini hem fotoğrafı buluşturan bu yöntem onun vazgeçilmezi haline gelmiş.

81 İL 122 ÜLKE

Alanı gereği daha çok inşaat firmalarının fotoğraflarını çeken Durgut, endüstriyel çekimlere gittikçe aldığı şehir görüntülerinden sonra şehir fotoğrafçılığı kendisi için ağır bastığından başta İstanbul olmak üzere 81 il için albüm hazırlamış. Sanatçı bu güne dek dünya üzerinde fotoğrafladığı ülke sayısı ise 122.

Kutsal topraklarla ilk tanışması Suudi Arabistan'daki bir Türk firmasının şantiye fotoğraflarının çekimi sebebiyle gerçekleşen Durgut, o zaman fotoğraf çekimi konusunda yönetim tarafından ciddi bir baskı uygulandığı için bu hayalini 2005 yılında hac ibadeti için o topraklara gidene kadar gerçekleştirememiş. O günlerde Ömer dağındaki evlerin yıkılmaya başladığını gördükten sonra Mekke'nin büyük bir değişikliğe gebe olduğunu düşünen sanatçı içten bir dua etmiş. "Mekke'nin değişimine beni şahit eyle.."

Mekke'ye ilk defa gittiği 1977 yılından itibaren Kâbe'nin etrafında vinçlerin hiçbir zaman eksik olmadığını fark eden sanatçı, birçok şeyin tarihi görüntüsünden uzaklaştığı durumundan ve bu seyrin kaydını tutmak gerektiğinden yola çıkmış.

KUTSAL TOPRAKLARDA ÇALIŞMAK HAYATIMI DEĞİŞTİRDİ

Bir sonraki sene umre ziyareti için gittiğinde Mekke belediye başkanıyla tanışması ise duasının kabul olduğunu göstermiş. Mekke belediye başkanına bir Mekke arşivi yapmak istediğini söyleyen Durgut, "Gelip gidecek vizen, kalacak evin ve fotoğraf izinlerin benden gerisine karışmam" cevabını almış. Aynı şekilde kendisine Medine'de de bir ev tahsis edilmiş. Bu durum için "İstanbul belediyesi Hidiv Kasrı'nı tahsis etse bu kadar mutlu olmazdım" diyor. Bu güne dek kutsal topraklarda 100 bin kare fotoğraf çeken Orhan Durgut'un bu vesileyle hayatı da tamamen değişmiş. Bu değişimini şöyle anlatıyor; "Mekke'yle, Medine'yle tanışmak, bu fotoğrafları çekmek için orada zaman geçirmek hayatımda çok şey değiştirdi. 87 ile 2000 yılları arasında turizm fotoğrafları çektim çoklukla, plaj fotoğrafları yani bir anlamda. Değil vakit namazları Cuma namazına gitmeye bile fırsat bulamıyorduk. En son 2000 yılında İzmir'de bir çekimden dönerken 'Allahım bu ekmeği benim elimden al, beni başka yerden rızıklandır' diye dua ettim. O da beni kendi kapısına, evinin kapısına götürdü. Çocukluğumdan beri ibadet yapılan bir evde büyüdüm ama bazı işler sizi köklerinizden uzaklaştırabiliyor ama işimiz önce bizi uzaklaştırdı sonra yakınlaştırdı çok şükür."

MEKKE DÜNYANIN EN GÜZEL ŞEHİRİ

Türkiye'de 81 ili, dünyada 122 ülkeyi en güzel köşeleriyle fotoğraflayan sanatçı için dünyanın en güzel şehri ise Mekke. "Mekke'yi objektif dünya gözüyle görürseniz beğenilecek bir şehir değil, hatta bazen bu şehri ilk kez görenler ağaç bile yok derler. Ağaç yok evet ama ağaç her yerde var, Kâbe başka yerde yok" açıklamasını yapan Durgut, manevi boyutuyla bakarsanız Mekke'den daha güzel bir şehir bulmak imkansız diyor.

"Mekke'yi çok seviyorum, Allah oradaki nasibimi kesmesin, dönmeyi hiç istemiyorum. Mekke ve Medine'yi ayırt etmem ama şöyle bir farkları var benim için. Elbette Allah her yerde ama evi sadece Mekke'de. Bu nedenle Mekke'ye Allahın şehri deniliyor. Onu tasavvur etmek mümkün değil elbette. Ama Medine peygamber şehri ve herkesin aklında bir peygamber tasavvuru, hayali var. Bu nedenle ben Medine'ye gittiğim zaman her an sanki efendimizle karşılaşacakmışım gibi geliyor. Çünkü o ölmedi, yaşıyor. Olur da beşeri zaafı ona karşı bir hata yaparım korkusuyla Medine'de fazla zaman geçiremiyorum. Ziyaretimi yapıp Mekke'ye dönüyorum. Medine'yi ise kısa ve sık aralıklarla ziyaret ediyorum." 40 bine yakın fotoğraftan 250 tanesini seçerek 'Semadan Mekke-i Mükerrerme' albümünü yayınlayan sanatçının yeni projeleri ise tarihe mal olmuş 40 İslam şehri ve Efendimizin Hicaz'daki tüm izlerini arşivleyerek yeni albüm çalışmalarına imza atmak.

SULTANLARDAN 'GÖNÜLLER SULTANI'NA ŞİİRLER

Kübra TOKUŞ

*Kimim var hazretinden gayri hâlim eyleyim i'lâm
Cenâbındandır ihsân ü mürüvvet yâ Resûlallah*

II. Mahmut

Şiir insanlık tarihinden itibaren insan kalbine ulaşan en estetik iletişim araçlarından biri olmuştur. İnsanlar gönülden gönle şiir aracılığıyla akmışlar; sevgilerini, isteklerini, üzüntülerini, şikâyetlerini şiirle ifade etmişlerdir. Osmanlı padişahları da sanatkâr ruhlu insanlar olarak kalplerini şiirle doldururlardı. Ecdadımız, yüzünü uhrevi âleme çevirerek eserlerinde Peygamber sevgisini sıklıkla işlemişlerdi. İyi bir

eğitimden geçen Osmanlı şehzadeleri ve sultanları, daha ziyade mûsikîye ve şiire ilgi göstermişler ve Ona olan aşkları münasebetiyle hayatlarının her dakikasını Efendimizin yaşadığı gibi yaşamaya çalışmışlardı. Hz. Peygamber'e duydukları sevgi ve muhabbeti ifade edilebilmek için yarışan Osmanlı Sultanları, şiirlerinde Allah Resulünün özelliklerinden ve mucizelerinden bahsetmiş ayrıca

iktibaslar da yapmışlardı. Çok özel şiir ve methiyeler yazan büyüklerimiz yine de kelimelerin O'nu anlatmakta aciz kaldığını ifade etmekten geri durmamıştı. Neredeyse tümünün şiirlerinde belirttikleri ortak dil ise Peygamber (a.s)'den şefaât dilemeleri olmuştu. Şimdi sözü kelam sahiplerine bırakalım ve Efendimizin vasıflarının şiirlerde nasıl işlendiğine bakalım.

Cem Sultan

*"Devlet anınla yâr-ı kadîm ola tâ ebed
Her kim ki ola cân ile yârı Muhammed'in"*

Cem Sultan şiirinde "Kim Hz. Muhammed'i yürekten severse baht, talih, mutluluk sonsuza kadar onunla olsun" temennisinde bulunuyor.

Fatih Sultan Mehmet

Peygamber hadisine mazhar olmak için İstanbul'u fetheden Sultan Fatih de şiirlerinde Avnî mahlasıyla Peygamber efendimizden sıkça bahsetmiştir.

NAT

1. Yüzün meh-i îd ü ser-i zülfün şeb-i Esrâ
Gamzen yed-i Mûsâ leb-i la'lün dem-i Îsâ.

2. Bu hüsn-ü hüdâyı ki Hüdâ sana verüpdür
Mâni-i cihân yazmadı tasvîrine hem-tâ.

Fatih'in-nâm-ı diger Avnî'in- bu şiiri bir hilye örneği sayılabilir. Bilindiği gibi Pey-

3. Alnın kamerine yüzün ayına müşâbih
Bunca göz ile görmedi bu çarh-ı muallâ.

4. Avnî seni medheyledi çün tarz-ı gazelde
Matla' dedi yüzüne vü ağızına muammâ.

gamber efendimizin fiziksel özelliklerinin anlatıldığı metin türlerinin genel adına

hilye denir. Fatih de bu gazelinde Hz. Muhammed'in evsafından bahsetmiştir.

Senin teninde değmeden gelen
Yağmuru istemem, meltemi istemem
Sana yanmayan yıldızı semalarda istemem
Bülbüller söyleyecekse seni söylesin
Senden okumayan bülbül olsa dinlemem
Özlemim sen olacaksan yansın yüreğim
Sılası sen olmayan gurbeti istemem, vatani istemem
Senden gayrı bir aşkla kül olursa kalbim
Bu kalbi istemem!

Sonu sen çıkmayan yönü istemem, yolu istemem
Kalbini fethedecekse geçerim bin Sina'yı birden
Yoksa neyime bu fethi istemem
Mısır'ı istemem Cihan'ı istemem
Ben Sultan Fatihim önüdeyim İstanbul'un
Yakarım bu şehri yüzünde bir tebessüm için
Ben senin ümmetininim, sensin benim Efendim
Senden Gayrı, Senden Başka
Efendi İstemem, Sevgili istemem!!

I. Ahmet

I. Ahmet şiirlerinde tasavvufî birikimi yoğun olarak görülen bir şair padişah'tır. Şiirlerinde Bahtî mahlasını kullanmış olan I. Ahmet, Mevlevî olmakla beraber, I. Ahmet Han Resulullah (a.s)'in mermer üzerindeki mübarek ayak izlerinin maketini yaptırmış, kavuğunun üzerine asarak tedaisinden feyz almağa çalışmıştır. Gönlünden dökülen şu mısralar onun bu aşk halini aksettirir.

Nola tâcım gibi başımda götürsem dâim
Kadem-i pâkini ol Hazret-i Şâh-ı Rüsûl 'ün
Gül-i Gülzâr-ı nübüvvet o kadem sâhibidir
Bahtiyâ durma yüzün sür kademine o gülün.

*Her zaman başımda taç gibi taşısam
Peygamber (a.s)'in ayak izini
Gül yanaklı Peygamberimiz (a.s)'in ayak izidir o
Ahmed o gülün ayağına durma hemen sür yüzünü

III. Selim

103 civarında besteye sahip olan musikîşinas Osmanlı sultanı III. Selim, İlhami mahlası ile yazdığı naat'ında Hz. Peygamber'in kulu, kölesi olmakla iftihar eder.

N'ola fahr etse yazarken hâme na't ü midhatın
Ol Resul-i Kibriya'nın vasf-ı zât-ı devletin.

Bî-nazîr mahbûb-ı Hakdır görmemiş mislin felek
Nûrdan bir serve benzetmiş görenler kâmetin

*Kalem o yüce Allah'ın elçisinin na'tını ve övgüsünü,
zâtının övgüsünü yazarken fahretse şaşılır mı?)

*Felek, o Allah sevgilisinin bir eşini görmemiştir.
Boyunu görenler nurdan bir serviye benzetmiş

Yine başka bir beytinde;

Hilkat-i dünyaya ba'is zât-ı pâkindir senin
'Arşdan a'la yâ Resulallah kadr-i rif'atin

*Ey Allah'ın elçisi, dünyanın yaratılış sebebi senin temiz
zâtındır; yüceliğinin değeri, kıymeti arştan yücedir.

II. Mahmut

Sultan II. Mahmut, hem devlet adamı, hem hattat, hem de edebiyatçıdır. 1235 senesinde Ravza-i Mutahhara-i aydınlatması amacı ile şamdan hediye etmesinin ardından şunları yazmıştır;

Şamdan eyledim ihdâya cür'et yâ Resûlallah
Murâdım dergeh-i a'lâyâ hıdmet yâ Resûlallah

II. Mahmut'un Peygamber (a.s) için Adli mahlası ile yazdığı naat ise;

Kimim var hazretinden gayri hâlim eyleyim i'lâm

Ya Resûlallah, senden başka halimi açacağı kimse yok, ihsan ve insanlık, güzellik senin yüceliğindedir

*Ya Resûlallah, cesaret edip şamdan hediye ettim,
maksadım o yüce dergâhına hizmet etmektir.

Cenâbındandır ihsân ü mürüvvet yâ Resûlallah

*Dahîlek sad el-emân dergâhına düşdüm
Terahhum kıl bana eyle şefâat yâ Resûlallah*

*Ya Resûlallah, yüzlerce eyvah ile dergâhına geldim,
sana yalvarıyorum, merhamet et bana, şefaât eyle.*

*Dü âlemde kıl istishâb Hân Mahmûd-ı Adlî'yi
Senindir evvel ü âhirde devlet yâ Resûlallah*

*Ya Resûlallah, iki âlemde de adalet Mahmud Han'ı
yanında bulundur. Başlangıç ve sonda da zenginlik,
hüküm senindir*

Kanuni Sultan Süleyman

Muhibbi mahlası ile şiirler yazan Kanuni,

*Şamdan eyledim ihdâya cür'et yâ Resûlallah
Murâdım dergeh-i a'lâyâya hıdmet yâ Resûlallah*

**Ya Resûlallah, cesaret edip şamdan hediye ettim,
maksadım o yüce dergâhına hizmet etmektir.*

II. Mahmut'un Peygamber (a.s) için Adli mahlası ile yazdığı naat ise;

Kimim var hazretinden gayri hâlim eyleyim i'lâm

Cenâbındandır ihsân ü mürüvvet yâ Resûlallah

Ya Resûlallah, senden başka halimi açacağı kimse yok, ihsan ve insanlık, güzellik senin yüceliğindedir

"Hamdülillah Muhammed Ümmetiyiz, Can ile Mustafa'yı kim sevmez" diyor.

Örneklerde de gördüğümüz gibi Osmanlı Padişahları şiirlerinde Peygamber efendimizi anlatırken genel olarak

*Şakk-ı kamer (Hz. Peygamber'in parmağıyla aya işaret etmesi ve ayın yarılması) mucizesi,

*Hz. Peygamber dışındaki hiçbir peygambere nasip olmayan "Miraç" mucizesi,

*"Lev lâke" (Sen olmasaydın felekleri yaratmazdım) hadis-i kudsî'sine telmih,

*Hz. Peygamber'in başında çocukluğundan itibaren bir bulutun gölge yapması,

* Parmaklarından suyun akması,

*"Sultân-ı kevneyn" (iki âlemin sultanı olması),

*"Hüsni Muhammed" (güzelliği),

*Cömertlik konusunda eşsiz olması,

*Yüce ahlakı ve erdemlerinin düşmanları tarafından da kabul edilmiş olması,

*"Kur'an'ın benzersiz özelliğiyle Hz. Muhammed'in en büyük mucizesi olup, onun kemalini en güzel bir biçimde dile getirmesi"

konuları üzerinde durmuşlardır.

Tarihe kaydettikleri ince mısralarıyla yürekleri Peygamber sevgisiyle yanıp tutuşan ecdadımız O'na layık bir ümmet olmayı şiar edinmiş ve bunu yüzyıllar sonrasına taşımayı başarmışlardır. Ne mutlu bize ki böyle bir ecdadın torunuyuz.

“EMANET”TE EMİN MİYİZ?

Emanet, maddeten ve manen muhafaza etmemiz için, belli bir süre bize verilen-bırakılan şey demek kısaca. Bu anlamda hepimiz birer emanetçiyiz bize verilenlerle.

Emanetçiyiz de, acaba emin miyiz? Yoksa emanetleri bir bir zayı ettik de habersiz miyiz?

Ayşe REŞAD

Emanette emin olmak, Elest Bezminde Rabbine verdiği söze sadık kalmak, Ahdine vefalı olmak demektir. Emanette emin olmak, ahlaki, dini muhafaza etmek demektir, hem de tüm yaradılmışlara karşı ve müslüman-gayrı müslim ayırmadan.

Ali İmran suresinde, “Kim emanete hıyanet ederse, kıyamet günü, hainlik ettiği şeyin günahı boynuna asılı olarak gelir. Sonra herkese -asla haksızlığa uğratılmaksızın- kazandığı tastamam verilir.” buyuruyor Allah. “Ahdini bozan (sözünden çayan) herkes için kıyamet günü bir bayrak dikilip ‘bu falanın vefâsızlık âlâmetidir’ diye ilân olunacaktır.” diye haber veriyor Efendimiz. Emindi O Efendimiz (şallallahu aleyhi ve sellem), başta Rabbine, sonra kendin-dekilere, sonra en yakınlarına, eşlerine arkadaşlarına, çocuklarına.. Hatta kendisini yalanlayan, aşağılayan, en olmadık işkence-leri yapan kafirlere karşı bile Emindi. Hicrette dahi kendisini öldürmek istedik-lerini bildiği halde, kapıda bekleyenlerin emanetlerini, Hz. Ali’ye teslim edip de gitmişti.. Hayatını okuyanlar bilir, en azılı kafirlerin bile “O Emindir” demelerine tarih şahittir.

Ve çağlara şöyle seslenir El Emin:
“Emaneti olmayanın dini de yoktur”

Ey En Emin’in ümmeti ne haldesiniz? Ne haldeyiz?

“Öyle bir zaman gelecek ki doğru söyleyenler yalanlanacak, yalancılar ise doğru- lanacak. Güvenilir kimseler hain sayılacak, hâinlere güvenilecek. İnsanlardan şahidlik etmeleri istenmediği halde şahidlik edecekler, yemin etmeleri istenmediği halde yemin edecekler.” Taberâni
“Münafiğin alameti üçtür; konuşunca yalan söyler, söz verince sözünde durmaz, emanete hıyanet eder.” Buhârî
Maalesef böyle bir ahirzamandayız.

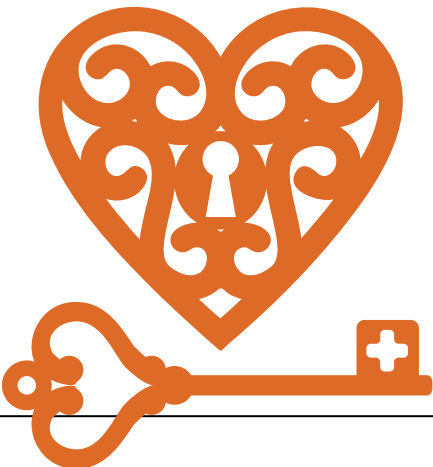
EFENDİMİZ ALEYHİSSELAM'A;
“KIYAMET NE ZAMAN?” DİYE
SORULDU. O DA; “EMANET KAY-
BEDİLDİĞİNDE KIYAMETİ BEKLE”
BUYURDU. SORDULAR: “EMANET
NASIL KAYBEDİLİR?” “İŞ EHLİ
OLMAYANA BIRAKILDIĞINDA KIYA-
METİ BEKLE”DEDİLER. (BUHÂRÎ)

“Emanet”leri yitirışimizin sebebi, Allah yokmuş gibi yaşamak değil mi? Yani vefasızlık.. İnandım (!) deyip de Allah yokmuş gibi yaşamak ne büyük çelişki oysa.. Bu durumda acilen inancımızı sorgulamamız gerekiyor.. Her “biliyorum” sandığımızı yeniden iman etmeli, ahdimizi yenilemeliyiz.. Hem Rabbimizle, hem de hep “seviyorum” dediğimiz ama yolundan yeterice gidemediğimiz, kendisine benzeyemediğimiz Resulullah ile yeniden buluşmalı, yeniden ahitleşmeliyiz. Bizler; ebeveyn, eğitimci, yönetici, medya mensubu, din görevlileri olarak böyle yaparsak, bizim yetiştirdiklerimiz, bizde; O’nu, El Emin sallallahu aleyhi ve sellem’i bulacaklar. Ve inşallah daha güvenli bir toplum inşa edecek, tüm dünyaya kucak açacak, tıpkı bir zaman sahabelerin yaptığı gibi Yâr’ı, yüreklere taşıyacaklar. Umutsuz değiliz, azınlıkta da olsa toplumda, Yar’e ahdine vefalı, emanette emin güzel insanların varolduğuna ve dünyanın onların yüzü suyu hürmetine döndüğüne inanıyoruz. İyi ki varlar, yoksa başımıza taşlar yağacaktı da taş kesilmiş yüreklerimiz insanca atmayacaktı. “Allahım! Açlıktan sana sığınırım, çünkü o pek fena yatak arkadaşıdır. Hıyanetten de sana sığınırım, çünkü o ne kötü huyludur.” böyle dua ederdi Efendimiz, böyle sığınırdaydı daim Rabbine..

Neden böyle? Çünkü açlık dünyayı, hıyanet de ahireti kaybettirir.

Allah bizi kaybedenlerden eylemesin! “Ya Rab emanetini kabzetmek zamanına kadar bizleri emanette emin eyle”
Amin..

Hiç şüphesiz Allah size, emanetleri ehline teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder. Allah size ne güzel öğüt veriyor. Şüphesiz Allah işitir ve görür. Nisâ-58
İman edenler! Allâh’a ve Er Rasûl’e (Rasûlullah’a) ihanet etmeyin. Bildiğiniz hâlde emanetlerinize hıyanet etmeyin! Enfal-27

Ali Emre

EKSİKLERİMİZ ÇOK, SIKINTILARIMIZ FAZLA, YOLUMUZ UZUN..

Hem sanat, hem mesuliyet duygusu olan önemli bir şair Ali Emre. 'Müslüman bir çılgılık' olarak nitelenen duruşuyla, "Şiir bize neyi kaybettiğimizi hatırlatabilir, yitiklerimizi gösterebilir" diyerek şiirler yazıyor. Bu güne dek 5 kitaba imza atan şairin onlarca dergide şiirleri yayınlandı. İnançları, düşünceleri, hayata bakışı itibarıyla insanlığın yaşadıklarına bigâne kalmamaya çalıştığını belirten, hayatı kararlı ve inançlı insanlar kurup değiştirebilir inancını benimseyen Ali Emre ile El Emin'i ve onun izinden giden ümmetin emanet bilincini konuştuk.

Ayşegül ÇERKESOĞLU

El Emin'in ümmeti olan bizler olmamız gerektiği kadar güvenilir miyiz?

Bugün fikrî ve fiilî bir organizasyondan çok, sosyolojik anlamda bir "ümmet"ten söz edebiliriz. Kur'an ayetlerinde ifadesini bulan ve Hz. Peygamber'in örnekliği eşliğinde hayatı ve insanı kuşatan; tevhidin, hakkın ve adaletin şahitliğini yapan dört başı mamur bir ümmet yahut Müslümanlıktan bahsetmek zor. Buna ulaşmaya çalışan, parça doğruları ve güzellikleri olan yapılar, öbekler, topluluklar var. Bin yıldır üşüyen bir evin çocuklarıyız sonuçta. Ulustan ümmete yönelen bir inşa çabasının içinde olduğumuzu

söyleyebiliriz ancak. Zülmün, zorbalığın, sömürünün, yozlaşmanın, yabancılaşmanın, taklitçiliğin hâlâ bütün enstrümanlarıyla kol gezdiği geniş ve sancılı bir coğrafyada yaşıyoruz. Kırk elli yıldır ciddi bir silkinme, arayış ve bütünleşme gayreti içindeyiz. Devasa bir problemler yumağıyla boğuşuyoruz. Bu esnada şahsiyetimizi oluşturmaya, evimizi onarmaya ve kardeşlik bağlarını güçlendirmeye gayret ediyoruz. Hem düşünsel anlamda hem de inanç ve sosyalleşme anlamında zaaflarımızdan arınmaya ve dünyaya bir cevap vermeye çabalıyoruz.

Umutsuz muyuz?

Eksiklerimiz çok, sıkıntılarımız fazla, yolumuz uzun. Fakat bütün bunlara rağmen yeryüzünün en güvenilir, en değerli, en ahlaklı ve şahsiyetli insanları da Müslümanların arasından, Müslümanların içinden çıkıyor. Sarp yokuşları göğüsleyerek yol aldığımızda, etrafımızı kuşatan dikenlerden, ısırgan otlarından arındığımızda, boynumuzdan hiç eksik olmayan zincirlerden kurtulduğumuzda güvenilirliğimiz de merhametimiz de güzelliklerimiz de artacak, insanlığı daha fazla kuşatacaktır. Ahlakı ve adaleti bütün üniteleriyle ayaklandırabilecek güç ve özgüven, bu umudun içinde yeşerecektir.

"Bazı insanların hatası, ayıbı, kusuru Müslümanların geneline teşmil edilebiliyor ne yazık ki. Güzelliklerimizin, onca emekle büyümeye çalıştığımız değerler bağının üstü örtülebiliyor."

Emanet bilincimizin bugünkü seyri hakkındaki fikriniz nedir?

Bugün, nerdeyse her konuda, her alanda uyku ile uyanıklık arası bir hâli yaşıyoruz. Nicelik bakımından çok geniş bir Müslümanlık okyanusu içinde "emanet bilinci" ile hareket eden insanların yanı sıra bizi üzen, canımızı sıkan ve Müslümanların genelini de töhmet altında bırakan kişilerle de karşılaşıyoruz. Bazı insanların hatası, ayıbı, kusuru Müslümanların geneline teşmil edilebiliyor ne yazık ki. Güzelliklerimizin, onca emekle büyötmeye çalıştığımız değerler bağının üstü örtülebilir. Bir de şunu söylemek lazım ki iyilik, emnlik, ilkelilik gibi hayatı bir damar ve sinir ağı gibi örmesi gereken unsurların sürekli biriktirilmesi, pekiştirilmesi gerekiyor.

"İyiliğe emek vermek gerekir.."

Kötülük, erdemsizlik, düşkünlük yayılmacıdır, taifesi kalabalıktır. Kolayca ve kendiliğinden yaygınlaşır. İyiliğe ise emek vermek gerekir. Evde, okulda, işte, gündelik yaşam pratiklerinde eğitime, şahsiyet inşasına, örneklige önem vermeli; olumsuz uygulamaları eleştirmeli ve daima ahret bilinci ile hareket etmeliyiz. Bu konuda sağlıklı ve kalıcı modeller üretebildiğimizde kulağımızın dibine tüneyen şeytanın fısıltıları azalacak ve aynı zamanda Müslümanlara yönelik güven duygusu da güçlenecek, tanıklığını yaptığımız ilke ve değerler insanlığın avlularına kalıcı ışıklar düşürebilecektir.

Kendi içimizden başlayıp dış dünyayı saran güven eksikliğini temelinde ne yatıyor olabilir ve ne yapılmalı?

Bu konuda da temel eksen, kuşatıcı ve dönüştürücü bir ahret bilincine sahip olmaktır. Diğer hususlar bu bilincin üzerine inşa edilebilir. Hırstan, tamahtan, dünyevi düşkünlük ve zaflardan Allah'a vereceğimiz hesabı daima düşünerek, bilincimizde sınıksız tutarak kurtulabiliriz. Bu bilinçten daha iyi bir öğretmen yoktur. Temel ibadetlerde hep bu bağlamı görürüz. Namazla birlikte ahretin zikredildiği ayetler bu açıdan düşünölmelidir. Müslümanlık, her şeyden önce kötülükten, maddi ve manevi her türlü pislikten ve dünyaya tapınmaktan hicret etmektir. İlk Müslüman toplum da bu şekilde yetişmiş ve onların arasından ufuk insanlar çıkmıştır.

BİN YILDIR ÜŞÜYEN
BİR EVİN ÇOCUK-
LARIYIZ SONUÇTA.
ULUSTAN ÜMMETE
YÖNELEN BİR İNŞA
ÇABASININ İÇİNDE
OLDUĞUMUZU SÖY-
LEYEBİLİRİZ ANCAK.
ZULMÜN, ZORBALI-
ĞIN, SÖMÜRÜNÜN,
YOZLAŞMANIN,
YABANCILAŞMANIN,
TAKLİTÇİLİĞİN HÂLÂ
BÜTÜN ENSTRÜ-
MANLARIYLA KOL
GEZDİĞİ GENİŞ
VE SANCILI BİR
COĞRAFYADA
YAŞIYORUZ.

Burada İslam'ın önerdiği reçete nedir?

İyiliği emredip kötülükten sakındırmak; aslında kişinin kendisinden başlayarak insanı, insanlığı arındırma, onarma ve imtihan bilinci içinde teyakkuza tutma ameliyesidir. Kişisel ve kolektif salih amellerle bu zeminin süslediği görülür. Kur'an'da da bu vurguların büyük bir yekûn tutuyor. Bu bilinç, Müslümanlara hiçbir öğreti ve düzenle kıyaslanamayacak sorumluluklar yüklemesinin yanı sıra çok farklı bir hayat ve sanat algısı da sunar. Yeryüzü farkındalığı sunar Kur'an insanlara. Hayatın tüm ünitelerini kuşatan bütüncül bir bilinç ve kimlik aşılır. Hakkın ve adaletin tanıklığını yapmayı öğütler. Zulme karşı durmayı, teraziye eğri tutanlarla, kız çocuklarını diri diri gömenlerle, atalar dinini allayıp pullayarak insanları sömürenlerle mücadeleyi öğütler. İnsanların boyunlarını çözün, der. İnsanların üzerindeki boyundurukları kaldırın der; özgürlük eylemine çağırır yani. Ekini ve nesli bozanları ifşa eder, bunu yaptıkları halde kendilerini islah ediciler gibi sunanlara karşı bilinçli ve uyanık olmaya çağırır. Yetimi, öksüzü, yoksulu, garibanı itip kakan, ahirete gerçekten inanmadığı halde dindarmış gibi görünenlere karşı bir bilinç ve direnç algısı ortaya koyar. Çoklukla övünen, sürekli mal yığan, infak etmeyen, kazancını arındırmayan kişilere karşı bir dalgakıran oluşturur. Baldırıncıplak olarak nitelenen, ayak takımı olmakla suçlanıp küçümsenen mazlum ve müstezafalara karşı gözünüzü yummayın, onlardan utanıp uzaklaşmayın, der. İşleri istişare ile yapmanın önemini vurgular. Bilmediğiniz şeyin peşine düşmeyin diyerek hakkıyla öğrenmenin, sorgulamanın kadın erkek herkes için önemini gündeme getirir. Arınmaya geniş bir yer ayırır.

"Yeryüzü farkındalığı sunar Kur'an insanlara. Hayatın tüm ünitelerini kuşatan bütüncül bir bilinç ve kimlik aşılır"

Kur'an'ın yarısından fazlası peygamberlerin ve diğer öncülerin kıssalarından oluşur aynı zamanda. Bu yönüyle bir inkılâp tarihi kitabıdır aynı zamanda Kur'an. Müminlerin birbirlerine şefkatli ve merhametli, zalimlere karşı izzetli ve mukavemetli olmalarını öğütler. Teknik olarak bütün bunlar, zaman zaman özgün bir diyalektik yapı içerisinde ve çok sesliliği gözetecek şekilde aktarılır. Aynı zamanda onlarca mesel de yer alır Kur'an'da. Tarih, daima güncel bağlamı dikkate alınarak zikredilir. Bu evren ve varoluş bilgisinin, yol haritasının ve şahsiyet inşasının "eminlik" konusunda da çok fazla ipucu ve somut örnekler barındırdığını söylemek mümkündür.

BATILILARIN DİLİNDEN EFENDİMİZ

Son Peygamber, insanları İslam'a davet ettiğinde kimse O'nu "yalancılıkla" suçlamamış, davet ettiği dine hep farklı sebeplerle muhalif olmayı denemişlerdi. Çünkü Muhammed bin Abdullah peygamber olmadan önce de Muhammed-ül Emin'di.

Hz. Muhammed (s.a.v) şimdiye kadar hakkında en çok konuşulan, kitap yazılan, söz söylenen kişidir. Bu değerli sözlerin önemli bir bölümü de birçoğu Müslüman olmayan batılı aydınların kelimeleridir...

Pınar HİLAL BALTA

"Hz. Muhammed bir dinsel deha, büyük bir siyasi düşünür ve sizin, benim gibi bir insandı. Bunlar üç ayrı düzeydeki şeyler değildi, bunlar bütünsel bir kişiliğin üç yönüydü ve ancak dikkatli bir çözümlemeyle ayrı olarak görülebilirdi. Yaptığı ya da söylediği her şey onun bu yönlerine ilişkin bir şeyler barındırıyordu."

Fransız tarihçi, Sosyolog ve Doğu Bilimci Maxime Rodinson

"Büyük İslâm Peygamberi yüce yaratıcının katına çıkıp onunla buluşmuştur. Ben Miraç'a bütün kalbimle inanıyorum."

Rus Roman Yazarı Dostoyevski

"Muhammed, hürmet ve saygıya fazlasıyla lâyıktır."

Rus Yazar Tolstoy

"Senin asrında yaşayamadığımdan dolayı çok üzgünüm. Ey Muhammed! Kuran Allah'ın kitabıdır. İnsanlık senin gibi bir yüceyi bir defa görmüş bir daha göremeyecektir. Senin önünde tam bir saygı ve hürmetle eğiliyorum."

Almanya Şansölyesi Prens Bismarck

"Eğer tarihte her bakımdan ilahi kaynağa dayalı olarak hükmetmiş biri varsa, o Muhammed'dir"

İngiliz Yazar Reverend Bosworth Smith

Çok kısa bir süre önce İslâm Peygamberi'nin hayatını büyük bir ilgi ile okuyup tahsil ettikten sonra gördüm ki; o asla bir sahte peygamber değildir."

Alman Yazar Diplomat ve Filozof Goethe

"Milyonlarca insanın kalbi üzerinde bugün tartışmasız bir etkisi olan hayata sahip birisini öğrenmek istedim. İslam'ın bir yeri fethinin kılıç ile olmayıp, hayat tarzıyla olduğunu her zamankinden daha fazla anladım. Peygamber'in tam manasıyla sadeliği ve ahde sadakatı, onun arkadaş ve takipçilerine kendini adanması, tevazuu, yiğitliği, korkusuzluğu Tanrı'ya ve dinine olan mutlak bağlılığıydı asıl ona her engeli aştıran ve muzaffer kılan; yoksa kılıç bir hiçti."

Mahatma Gandhi, Genç Hindistan'daki beyanından 1924

"Dünyanın en etkili insanlar listesinin başına Hz. Muhammed'i koymam bazı okurları şaşırtabilir, bazılarını da kuşkuya düşürebilir, ancak Hz. Muhammed tarihte, hem dini hem de laik düzeyde üstün başarılı olan tek insandı."

Dünya Tarihine Yön Veren En Etkin "100" kitabında Michael H. Hart

"O'nun bütün davranışları, günlük hayatı, bugün milyonların şuurlu bir hâfızayla gözettiği bir kanun ortaya koymuştur. İnsanlığın herhangi bir bölümünün mükemmel insan kabul ettiği başka hiç kimse, bu kadar yakından ve bu ölçüde ayrıntıyla taklit edilmemiştir. Hıristiyanlığın kurucusunun davranışları, takipçilerinin günlük hayatını yönlendirmemiştir. Ayrıca, başka herhangi bir dinin kurucusu, geride Müslüman Resûl ölçüsünde bir güven ve itimat bırakmamıştır."

İngiliz Arkeolog David George Hogarth

"Bilindiği gibi otorite boşluğunda ve savaş anlarında en kolay iş, istemediğiniz insanları kurşuna dizmektir. Böyle haksız şekilde kurşuna hedef gösterildim. Cezayirli bir asker, aldığı emre rağmen silahı kullanmadı. Sebebini sorduğumda, 'İslâm dini savaş halinde de olsa, elinde silah olmayan insanı öldürmeye izin vermez' dedi. Bu cevap beni çok düşündürdü. İslâm dinini, medeniyetini ve kültürünü inceledim. Hz. Muhammed ilk peygamberlerden uzanıp gelen yolun ışığını tamamlamış ve olgunluğa erdirmiştir."

1982'de Müslüman olan Fransız Komünist Partisi'nin eski lideri Roger Garaudy

"Tahminime göre Muhammed'in inancı bugün Avrupa'da kabul edilmeye başlandığı gibi, gelecekte de kabul görecektir. Ortaçağ kilisesi, ya cahilliklerinden ya bağnazlıklarından Muhammediliği kara renklere boyayarak anlattılar. Onlar Muhammed'den ve dininden nefret edecek şekilde eğitildiler. Onlara göre İsa karşıtıydı. Ben, o harikulade insanı inceledim. Değil İsa düşmanı olmak, ona insanlığın kurtarıcısı demek gerekir."

İrlandalı Oyun Yazarı George Bernard Shaw

"O'na peygamber dediler diyorsunuz değil mi? Niçin? Çünkü Muhammed onlarla yüzyüze gelmiş, hiçbir esrarın arkasında kutsanmamış, kendi hırkasına yama yapmış, ayakkabılarını tamir etmiş, savaşmış ve onların arasında istişaret etmiş ve emretmiştir. Siz ona ne dersiniz deyin, onun nasıl bir insan olduğunu mutlaka görmüşlerdi. Kutsal taciyla hiçbir imparator, oturup kendi hırkasına yama yapan bu insan kadar itaat görmemiştir. Yirmi üç yıllık zahmet ve gerçek mücadelenin içinde sahip olması gereken herşeye sahip gerçek bir kahramanı görüyorum."

İskoç Asıllı Deneme ve Hiciv yazarı Thomas Carlyle

"14 asır geçmesine rağmen Hz. Muhammed bu zamanın tek rehberi, tek hidayet resulüdür."
Fransız Düşünür Raymons Leronge

GÜVENSİZLİĞİN ANATOMİSİ

Bizim önümüzde, ahlakı Kur'an olan bir yüce Peygamber var. Ve ahlakı Hz. Peygamberin ellerinde yoğrulmuş güzide sahabeler var. Çağlar boyu inançla ve imanla ayakta kalmış bir İslam medeniyeti var önümüzde. Tüm bunlar bizim şaşmaz örneklerimizdir. İmanın ve takvanın zirve noktalarına ulaşmış; güvenle, samimiyetle, adaletle, imanla imar edilmiş, kardeşçe yaşamının tarifini yaşayarak yeniden yapmış kocaman bir medeniyetten söz ediyoruz..

Mustafa CİHAT

Daha İslamiyet gelmeden önceki zamanlarda bile diğerlerinin arasında ahlaki yüksekliği sebebi ile "Emin insan" ismiyle anılan Efendimizin hayatı şüphesiz bize ışık tutan sayısız örnekle dolu. Bilindiği gibi Mekkeliler, "Muhammedü'l Emîn" lakabını verdikleri Efendimize son derece güvenir, hatta en kıymetli eşyalarını saklayamamaktan ve birbirlerine emanet etmekten korktukları için sadece Hz. Peygambere teslim ederlerdi. Bu durum Efendimize düşman kesildikleri zamanlarda bile değişmedi. Kureyş ileri gelenlerinin, hakkında ölüm kararı aldıkları sırada bile onun evinde kendisine emanet olarak bıraktıkları birçok kıymetli eşyaları

vardı. Ve bu karara rağmen Hz. Peygamber, Mekke'den hicret etmeden evvel yerine bıraktığı Hz. Ali'yi, emanetlerin sahiplerine verilmesi için görevlendirmişti. Hatta emanetleri sahiplerine teslim edene kadar da onun Mekke'den ayrılmamasını isteyerek.. Bu hadise Efendimizin emanete olan sadakatinin çok çarpıcı bir örneği olmakla birlikte takip etmemiz gereken yolu göstermesi bakımından da çarpıcı. Bu bilince ve zihniyete ulaşmak her insanın yapabileceği bir şey olmayabilir. Diğer yandan değerlerimizde, yaşantılarımızda, inançlarımızda büyük yozlaşmaların olduğu da su götürmez bir gerçek. Ama karınca misali, emanete riayet etme ve emanet bilinciyle yaşama gayreti içinde bulunmak hepimizin asli vazifesi durumunda. Bizim önümüzde, Allah'ın bütün insanlık için indirdiği, gerçek bir müminin nasıl olması gerektiğini, vasıflarını tek tek gösteren bir kitap var. Bizim önümüzde, ahlakı Kur'an olan bir yüce Peygamber var. Ve ahlakı Hz. Peygamberin ellerinde yoğrulmuş güzide sahabeler var. Çağlar boyu inançla ve imanla ayakta kalmış bir İslam medeniyeti var önümüzde. Tüm bunlar bizim şaşmaz örneklerimizdir. İmanın ve takvanın zirve noktalarına ulaşmış; güvenle, samimiyetle, adaletle, imanla

imar edilmiş, kardeşçe yaşamanın tarifini yaşayarak yeniden yapmış kocaman bir medeniyetten söz ediyoruz..

Şu an içinde bulunduğumuz hal ve ahlaki değerlerimize bağlılığımız ile o zamanları ve insanları kıyas etmek bile gülünç olabilir. Sabah çıktığımız eve imanı sağlam olarak dönebilmenin bugün gerçekten büyük bir mesele haline geldiği söylenebilir. Bireyselleşmenin ve insanlardan, etrafımızda olup bitenlerden bihaber yaşamanın 'modernite' adı altında sunulduğu bir çağın içerisindeyiz çünkü. Sadece kendimize ait dünyalarımız var ve bunun haricyle ilgilenmiyor, ilgilenemiyoruz.

Ve bu durumda en başta insanlarla, din kardeşlerimizle hatta dinimizle aramızdaki bağlar gittikçe zayıflıyor. Kaçınılmaz olarak bireysel düşünmeye başlıyor, kendi çıkarlarımızı her şeyin üstünde tutmaya, egomuz için her geçen gün diğerlerini daha fazla yok saymaya meylediyoruz. Bireyselliğin, egonun ve çıkarıcılığın olduğu yerde güvenden söz edilebilir mi?

Ancak çağa ve çağın getirdiği bütün bu kötü şartlara rağmen tamamen olumsuz bir bakış açısı sergilemek hata olur. İnsanlığımızdan kaynaklanan kaçınılmaz yanlışlar yapıyor ve çoğu zaman mümin olma şuurundan uzak davranışlar sergiliyoruz bu doğru. Fakat Müslüman bir 'ümit insanı'dır. Allah ile irtibatımızı da ümit ve korku arasında kurarız. Unutmamak gerekir ki, bu muhteşem medeniyeti inşa edenler de sadece bizim gibi insanlardı. Onlar Kuran'ı hayatlarına nakış nakış işlediler. Bizim yaşadığımızı söylediğimiz zorlukların çok daha fazlasına maruz kaldıkları halde... Bu durum şunu gösteriyor, bütün suçu çağın üzerine atarak kurtulabilmemiz mümkün değil.

Yaşanan problemlerle ilgili çözümler, çağı değiştirmeye değil de özü ve nefsi kontrol altında tutmaya yönelik olduğunda umut var demektir. Hayatımız "Bizi aldatan bizden değildir" sözüne riayet ederek yaşamaya yönelik olduğunda, El Emin ümmetine yakışan bir hale bürüneceğiz demektir. Ve Allah'ın her an bizi izlediği bilinciyle yaşayabildiğimizde, çoğu ahlaki olmayan davranışlar da kendiliğinden düzelecektir.

Zira Müminin hayatına iman yön verir ve İman ile ahlak arasında kopmaz bir bağ vardır. İmanınız ölçüsünde ahlaklısınızdır. İmanınız ölçüsünde samimisinizdir. İmanınız ölçüsünde müminsinizdir... Bütün ahlaki davranışlarda görülen aksamalar

YAŞANAN PROBLEMLERLE İLGİLİ ÇÖZÜMLER, ÇAĞI DEĞİŞTİRMEME DEĞİL DE ÖZÜ VE NEFSİ KONTROL ALTINDA TUTMAYA YÖNELİK OLDUĞUNDA UMUT VAR DEMEKTİR. HAYATIMIZ "BİZİ ALDATAN BİZDEN DEĞİLDİR" SÖZÜNE RİAYET EDEREK YAŞAMAYA YÖNELİK OLDUĞUNDA, EL EMİN ÜMMETİNE YAKIŞAN BİR HALE BÜRÜNECEĞİZ DEMEKTİR.

gibi güvensizlik duygusunun altında yatan sebepler de iman eksikliğinden kaynaklanıyor. Bu durum gösteriyor ki, bizim en başta Allah'a olan imanımızda ve güvenimizde bir sakatlık söz konusu ve bu durum kendi içimizden başlayarak bütün dış dünyayı saran bir güvensizlik problemi haline dönüşüyor.

Şöyle bir hadis rivayet edilir, "Eğer siz gereği gibi Allah'a tevekkül etmiş olsaydınız, tıpkı sabahleyin kursakları boş olarak çıkıp akşam doymuş bir şekilde dönen kuşların rızıklandırıldığı gibi sizler de rızıklandırıldınız." Oysa hepimizin aklında yarının rızıkına dair bir güvensizlik var ve biz müminin taşıması gereken hassasiyetlerden uzak bir tavırla, Allah'tan ümidimizi kesmiş gibi yarın için abartılacak derecede rızık biriktirme derdindeyiz. Bu durum Allah'ın her an üzerimizde devam eden rızıklandırmasına olan güvensizliğimizden başka nedir?

Allah'ın sonsuz adaletine güvenmediğimiz için bu dünyada adalet aramaya kalkmamız ve bulamadığımızda isyana giden bir ruh hali içerisinde olmamız da yine aynı durumdan kaynaklanıyor. Allah'ın ahbine tam anlamıyla güvenip iman edemediğimiz için de musibetler karşısında ve uğradığımız her sarsıntıda sabırdan uzak bir şekilde yıkılmaya doğru gitmemiz kaçınılmaz oluyor. Belki de imanımızda yeterince samimi olamadığımız için herkesin samimiyetinden şüphe duyuyor ve her an kandırılacakmışız gibi bir ruh hali içerisine giriyoruz.. Sonuç olarak güven, bir iman problemidir bana göre. Rabbimize hakkıyla iman edip güvenmeyi öğrendiğimizde kendimize ve diğerlerine olan güvensizlik problemini de aşmış olacağız. Allah'ın adaletine tam anlamıyla iman ettiğimizde, birlikte yaşayabilmenin ve insanlara güvenmenin bu kadar zor olmadığını öğreneceğiz. Çünkü bizim medeniyetimizde bunun canlı örnekleri var. Yaşanmamış şeylerden, ütopyalardan bahsetmiyoruz bu cümleleri kurarken. Sadece herkesin işe önce kendi imanını sorgulayarak başlaması gerekiyor. Hiçbir günah sürekli olarak mümin ile imanı arasına ancak bu şekilde davranıldığında giremeyecektir.

EL EMİN'İN HAYATINDAN KESİTLER

PEYGAMBERİMİZİN

ÇOCUKLARA SEVGİ VE ŞEFKATİ

Mehmet PAKSU

O el-Emindi. O'nun emniğini belki de en çok çocuklar hissederdi.. Bir çocuk gördüğü zaman Peygamberimizin mübarek yüzünü neşe ve sevinç kaplardı. Onu tutar, kollarının arasına alır, kucaklar, okşar, sever ve öperdi. Çocuklarla o kadar içiçe olmuştu ki, bir defasında yarış yapan çocukları görmüşü de, onların neşesine katılmak için birlikte koşmuştu. Peygamberimiz özellikle kendi çocuk ve torunlarına çok düşküdü. Onlar için şefkatli bir baba, merhametli bir dedeydi.

Hz. Enes diyor ki:
"Çoluk çocuğuna Peygamberimizden daha şefkatli bir kimseyi görmedim. Oğlu İbrahim'in-Medine'nin-Avali semtinde oturan bir süt annesi vardı. Beraberinde ben de bulunduğum halde Resulullah sık sık oğlunu görmeye giderdi. Varınca, demircinin duman dolu evine girer, oğlunu kucaklar, koklar, öper ve bir süre sonra da dönerdi." Peygamberimiz torunlarını çok severdi. Onları kucağına alır, omuzuna çıkarır, okşar, sırtında taşır, oyun oynar, isteklerini yerine getirirdi.

Peygamberimiz dünyasını değiştirdiğinde Hz. Hasan 7, Hz. Hüseyin 6 yaşındaydı. Yani Peygamberimiz hayatta iken Hasan ve Hüseyin çok küçük yaşlarda idiler.

Bir gün Peygamberimiz minberde hutbe okurken Hasan ve Hüseyin'in düşe kalka mescide girdiklerini görür. Konuşmasını yarıda keserek aşağı iner, onları tutar, başına basar.

"Cenab-ı Hak, 'Mallarınız ve çocuklarınız sizin için birer imtihan vesilesidir' buyururken ne kadar doğru söylemiştir. Onları görünce dayanamadım" dedikten sonra konuşmasına devam etti.

Hz. Enes de kendi gördüklerini şöyle dile getiriyor:

"Peygamberimizi hutbe okurken gördüm, Hasan dizinin üstündeydi. Ne söyleyecekse halka söylüyor, sonra eğilip çocuğu öpüyor ve 'Ben bunu seviyorum' diyordu."

Ebû Said anlatıyor:

"Peygamber Efendimiz secde de iken torunu Hasan geldi, sırtına çıktı. Peygamber Efendimiz de onun elinden tuttu ve ayağa kalktı. Tekrar rükûa varıncaya kadar onu sırtında tuttu. Rükûdan kalktıktan sonra bıraktı ve

çocuk gitti."

Hz. Zübeyir anlatıyor:

"Bir gün gözümle gördüm. Peygamber Efendimiz secde de iken Hasan geldi, sırtına bindi. Çocuk kendiliğinden ininceye kadar Peygamber Efendimiz de onu indirmede. Peygamber Efendimiz namazda iken bacaklarını açar, Hasan da bir taraftan girer, öbür taraftan çıkardı."

Abdullah bin Mes'ud anlatıyor:

"Peygamber Efendimiz namaz kılarken secdeye varınca Hasan ve Hüseyin geldiler, sırtına bindiler. Oradakiler karışmak isteyince, Peygamber Efendimiz onlara karışmamaları için işaret etti. Namaz bittikten sonra da kucağına aldı ve şöyle buyurdu:

"Kim beni seviyorsa, bunların ikisini de sevsin."

Enes bin Mâlik anlatıyor:

"Bir defasında Peygamber Efendimiz secde de iken Hasan ve Hüseyin geldiler, sırtına çıktılar. İninceye kadar Peygamberimiz secdeyi uzattı.

"Oradakiler sordu:

"Yâ Resulallah, secdeyi uzatmış olmadınız mı?"

"Peygamber Efendimiz buyurdular ki: "Oğlum sırtıma çıkınca acele etmekten

çekindim.”

Katâde anlatıyor:

“Bir defasında Peygamberimiz, kızı Zeynep’ten olan torunu Amame kucağında olduğu halde yanımıza geldi. O şekilde namaza durdu. Rükûa varırken çocuğu yere bırakıyor, kalktığı zaman da kaldırıyordu.”

Bu hususta bir başka Sahabî de şöyle anlatıyor:

“Hz. Hasan ve Hüseyin sırtında olduğu halde Peygamber Efendimiz camiye geldi. Öne geçti, çocuğu sağ yanına bıraktı. Namaza durdu. Peygamberimiz secdeye vardı. Secdeyi o kadar uzattı ki, cemaat arasından başımı kaldırdım, baktım. Bir de ne göreyim? Peygamberimiz secdede, çocuk sırtına çıkmış duruyor. Tekrar döndüm, başımı secdeye koydum. Namaz bitince halk sordu: “Yâ Resulallah, bu namazda öyle uzun bir secde yaptınız ki, şimdiye kadar sizden böyle bir şey görmedik. Bu şekilde hareket etmeniz mi emredildi, yoksa bir vahiy mi aldınız?”

“Hayır, bunların hiçbiri olmadı. Ancak oğlum sırtıma çıkmıştı, kendiliğinden ininceye kadar acele ettirmeyi uygun görmedim.”

Ebû Hüreyre anlatıyor:

“Peygamber Efendimiz bir gün bir omuzunda Hasan, diğer omuzunda Hüseyin olduğu halde geldi. Yanımıza varıncaya kadar bir onu öpüyor, bir de diğerini öpüyordu.”

“Yâ Resulallah, anlaşılan onları çok seviyorsunuz” dedik.

“Evet, severim. Kim onları severse beni sevmiş, kim onlara kin tutmuşsa, bana kin tutmuş olur” buyurdular.

Peygamberimiz bir yere davet edilmişti. Yolda Hz. Hüseyin’i gördü. Hüseyin kollarını açıp koşarak dedesine geleceği anda birdenbire yön değiştirip bir tarafa kaçtı. Bu hareketi birkaç defa tekrarladı. Peygamberimiz de peşinden koşuyordu. Sonunda yakaladı, başına bastı:

“Hüseyin bendendir, ben de Hüseyin’denim” buyurdu.

Bazen Hz. Hasan’ı da omuzuna alır ve “Allah’ım bu çocuğu seviyorum, Sen de onu sevenleri sev” buyu—rurdu.

Peygamberimiz çocukları memnun etmek için dediklerini yapar, onların kalbini kazanırdı.

Bir seferinde Hz. Hasan’ı omuzuna almış, gidiyordu. Bir adam kendisini

bu halde görünce, Hasan’a;

“Ey çocuk, bindiğin binek ne güzeldir” dedi.

Peygamberimiz de cevap verdi:

“O da ne güzel binicidir.”

O bir peygamber olduğu halde omuzunda çocuk taşımaktan utanç duymuyor, bununla iftihar ediyordu.

Peygamberimiz çocuklara o kadar şefkatli ve hoşgörülü idi ki, bebekler ve küçük yaştaki çocuklar kucağını ıslatsalar dahi onları anlayışla karşılar, işlerini bitirinceye kadar kendi hallerine bırakırdı.

Peygamberimizin torunu Hüseyin, sütanesi Ümmüfadl’ın yanındaydı. Bir defasında Peygamberimiz Hüseyin’i görmeye gitti. Ümmüfadl der ki:

“Hüseyin’i emziriyordum. Resulullah yanıma geldi. Çocuğu istedi, verdim. Çocuk hemen üzerine akıttı. Almak için elimi uzattım. ‘Çocuğun işemesini kesme’ dedi. Sonra bir bardak su istedi ve çocuğun ıslattığı yere döktü.”

Peygamber Efendimiz çocukların ağlamalarına dayanamaz, onların susturulmasını, yorulmamasını isterdi. Sevgisi ve şefkati çocukların ağlamasına dahi müsaade etmezdi.

Hanımlarını sıkı sıkıya tembih eder, Hüseyin’den söz ederek, “Bu çocuğu ağlatmayın” der, ağlayan çocuğun susturulması konusunda da şöyle buyururdu:

“Kim ağlayan çocuğunu susturuncaya kadar gönüllerse, Cenab-ı Hak ona Cennette memnun olacağı kadar nimet verir.”

Öyle ki, bazen ağlayan bir çocuk sesi duysa namazını bile kısaltır, annenin çocukla meşgul olmasına imkân verirdi.

Peygamberimiz Mescitte namaz kıldırırken cemaatte çocuklu anneler de bulunurdu.

Sahabîlerin bu husustaki anlatımı şöyle:

“Resulullah bize sabah namazını kıldırmaştı. Namazda iki kısa sûre okudu. Namaz bitince Ebû Said el-Hudrî sordu:

“Yâ Resulallah bugün daha önce yapmadığınız bir şekilde namazı kısa kıldırınız...”

“Peygamberimiz şöyle açıkladı:

“Geride kadınlar safındaki çocuk sesini duymadın mı? Annesinin onunla ilgilenmesini temin edeyim dedim.”

PEYGAMBER EFENDİMİZ ÇOCUKLARIN AĞLAMALARINA DAYANAMAZ, ONLARIN SUSTURULMASINI, YORULMAMASINI İSTERDİ. SEVGİSİ VE ŞEFKATİ ÇOCUKLARIN AĞLAMASINA DAHİ MÜSAADE ETMEZDİ. HANIMLARINI SIKI SIKIYA TEMBİH EDER, HÜSEYİN’DEN SÖZ EDEREK, “BU ÇOCUĞU AĞLATMAYIN” DER, AĞLAYAN ÇOCUĞUN SUSTURULMASI KONUSUNDA DA ŞÖYLE BUYURURDU: “KİM AĞLAYAN ÇOCUĞUNU SUSTURUNCAYA KADAR GÖNÜLLERSE, CENAB-I HAK ONA CENNETTE MEMNUN OLACAĞI KADAR NİMET VERİR.”

*Ve her şeyi su'dan yarattık.
-Enbiya, 30-*

*Sen olmasaydın âlemleri yaratmazdım.
-Hadis-i Kudsi-*

EY YETİM KALMIŞ SEVGİLİ! ÖYLE ÇOK ÖZLEDİM Kİ SENİ

Şiir ne hoş şey... Lakin bir sızı peyda sinemde bu bahis açılınca... Zira şimdilerde şiir yazmanın usulü değişti. Evvelden tevhid, naat, münacat diye başlanırdı ya divanlara. Allah'a yakarılır da Peygamber'i methedilirdi hani. Zaman şiirimizi de çaldı kâri, tevhidimizi, naatimizi, münacatımızı da çaldı.

Fatih DUMAN

Şiir yazanlara, yazabilenlere hep hayran olmuşumdur kâri. Gönülde olanı ne hoş terennüm eder onlar. Velevis olsaydı bana, vereceğim cevabın gerçekleşmeyeceğini bile bile şair olmak isterdim. Ama şimdiki zamanda değil. Çok eski vakitlerde yaşamış ve hatta unutulmuş bir şair olmak dilerdim.

Şiir ne hoş şey... Lakin bir sızı peyda oluyor sinemde bu bahis açılınca... Zira şimdilerde şiir yazmanın usulü değişti. Evvelden tevhid, naat, münacat diye başlanırdı ya divanlara. Allah'a yakarılır da Peygamber'i methedilirdi hani. Zaman şiirimizi de çaldı kâri, tevhidimizi, naatimizi, münacatımızı da çaldı. Geçmiş zamanlarda yaşamış olmak ister

miydin sen de bilemem kâri. Ya da ben gibi geçmiş vakitlerde yazılan şiirlere meftunluğun, hayranlığın, hatta hastalık kertesine varmış bir meczupluğun var mıdır ki senin de? Yoksa şayet üzüldürüm, üzme beni! Mazi denince senin de gözlerinin karası dahi nura boyanır mı mesela? Gözlerine nur, sinene bir parça sürür düşer mi? Bilemem elbette bunları ama diyeceğim şu ki ben adam deyince, zaman deyince, şair deyince, şiir deyince, an deyince ve hatta iman deyince zihnim bu anı terk ediyor da mazide bir şairin rahlesinde yakılmış bir şem'in etrafında dönen pervane oluveriyorum. Diler misin ey kâri seninle beraber hercai bir pervane olalım ve bir divan şairinin nurlu yüzüne vuran şem'in etrafında kanat çırpalım, uçalım şiirin şiir olduğu vakitlere, naatlere uçalım. Diler misin şahit olalım bir divan şairinin gül kokulu mürekkeple yazdığı bir kasidenin gönülden satıra gözyaşıyla dökülüşüne?

Kapat gözlerini! Mazi bizi çağırıyor kâri. Bağdat'tayız ve bir gece vakti. Sene, gün, ay, mevsim mühim değil. İşte karşımızda kerpiçten, tek katlı bir hane... Bağdat'ta gecenin en kara vaktinde penceresine yanan mumun ışığı vuran kara taşlı bu evin gül kokan odasına giriyoruz seninle aşkta yanacak kanatlarımızı çırparak. Unutma! Pervaneyiz biz, maksadımız aşkla yanmak. Bak kenarından açık pencerenin dalgalanan perdesinin kenarından geçiyoruz şimdi. Kanatlarımız sanki yokmuş gibi uçuyoruz. Uçmuyoruz da sanki bir hayale düşüyoruz.

Bak! Adı Mehmed bin Süleyman diye anılan lakin acziyetinin farkında ve tevazuun en üst sınırında gezip de ismine Fuzûlî diyen bir şair rahlesinin başına oturmuş gözünde yaşlarla inliyor bu gecenin semayı örttüğü ve ayın yıldızları hasretle öptüğü vakitte... "Su" gibi akıyor yaşlar kirpiklerinden. Kaç gecedir ki uyumuyor Mehmed Fuzuli. Kaç gecedir ki düşünde o gönlünün sahibini görmek aşkıyla gözüne uyku girmiyor. Bak kıpkırmızı olmuş gözbebekleri. Kâri, duyuyor musun; hıçkırma hıçkırma ağlıyor şair ve galiba yağmur yağıyor. Uzat kanatlarını, ıslansın uçmaktan bihaber kanatların. Su ki rahmettir, bu şairin dilinde Rabb'in sevgilisi Hz. Muhammed'dir su. Bak kâri, iki büküm olmuş ellerini göğe kaldırarak hıçkırıyor bir köşede şimdi şair. Mumunu en تنها köşesine yakmış odasının. Kerpiç duvarlara sarı ışığı vurdukça

daha da sararıyor sanki şairin benzi. İsmine Mehmed demekten ar ediyor o, yüzünde bir mahzunluk, bir masumluk ve bir mahcupluk var. Peygamber ile aynı ismi taşımış olmağının ağırlığı omuzlarında. Şiir yazmıyor, dizleri üzerine çökmüş dua ediyor sanki bir köşede Mehmed Fuzuli.

Bir aralık sessiz esen rüzgâr hırçınlaşıyor mu ne! Seyret bak biz de sendeliyoruz sanki havada. Ve rüzgâr şairin yanaklarından akan yaşlarını öpüyor da geçiyor. Başını hiç eğilemeyecek kadar aşağı eğiyor ve dua edercesine konuşuyor kendiyle. "Su" diyor kara rengini yitirmeye başlamış sakallarını sıvazlayarak. "Nasıl ki âdemoğlunun hayat denen hikâyesini devam ettirmesi için su lazımsa, bana öyle lazımsın ey sevgili" diyor. "Ey sevgili" diyor, "Ey sevgili, ismin Mahmud, ismin Mustafa, ismin Ahmed, ismin Muhammed... Ben ki kuru bir toprağın suya hasreti kadar hasretim sana, sen varsan var bütün âlem... Ben ki bir kuru yaprak, bir kör kuyu, sen varsan safran sarı rengim yeşile çalar, sen varsan..." Titiriyor Mehmed Fuzuli, hasretten, aşktan, deritten ve en ziyade Hz. Peygamber'e özleminden titiriyor. Ve bir ilham düşürüyor ilhamı da yaratan onun gönlüne. Titiriyor, titiriyor. Muhammed diyemiyor da "su" diyor. "Su sevgilimsin

benim, en sevgilimsin" Ve Bağdat'ın her bir bahçesindeki güllere yağmur yağıyor. Rüzgâr şimdi sırtına yağmur sularını yüklemiş de geliyor.

Rahlesini utanarak çekiyor dizleri dibine. Bedeni de değil de ruhu titiriyor. Özlemek biraz da mahcubiyettir esasında. O ki özlediğine meclup ve özlediğine mahcup... Titreyen parmaklarını kamışına uzatıyor şair, sonra gül kokulu mürekkebine batırıyor. Yazmak istiyor gönlünde olanı, yazamıyor. Dua edercesine sayıklıyor işte. Başını rahlesine dayıyor ve sevgilisine sözlerden bir mektup yazıyor. Gözlerindeki yaşları görüyor musun? Ağladıkça biraz daha yaşlanıyor. Ansızın bir ateş sarıyor bütün bedenini, parmakları yanıyor da kamışı dahi tutuşacak diye korkuyor. Gözyaşları sanki ateşini söndürmek istercesine düşüyor. Ve şair rahleden dahi kaldırıp başını secdeye eğiyor, sanki bir ağıt yakar gibi, kendinden ve biz iki pervaneden habersiz konuşuyor;

"Ey yetim kalmış sevgili! Öyle çok özledim ki seni"

Saçma ey göz eşkten gönlümdeki odlare su

Kim bu denli tutuşan odlare kılmaz çare su

"Ey iki gözüm ne gayrettir bu, bu ne boş

bir gayrettir ki sularınla gönlümdeki hasret ateşini söndürmeye kast ediyorsun. Beyhude uğraşıyorsun sen. Gönlümdeki ateşe sen yaşlar serpsen ne var! Senin damla suyun umman olsa benim ateşimi söndüremez. Bir avuç toprak deryayı kurutur mu hiç? Bir yeşil yaprakla bahar olur mu? Dokundurma suyunu ateşime. Zira benim yangınımı söndürmeye gücü yetmez suyun. Hasretim o denli fazla ki kar etmiyor bir anlık saadet bana. Bana sevgiliden gayrısının yüzü ağyar geliyor.

Âb-gündür günbed-i devvâr rengi bilmezem

Yâ muhîit olmuş gözümden günbed-i devvâre su

Ya şu devamlı dönüp duran sema, o da mı su rengindedir yoksa? Bu gökyüzü de mi suyun rengine boyanmıştır böyle? Ah! Bilemiyorum. Yoksa benim bu gözümde akan yaşlar mı kapladı fezaı da? Gökyüzü de benim gözyaşlarım ile doldu da taşıyor? Hasretin bir beni değil bütün bir âlemi mi ağlatıyor sevgili? Bir tek kere gel düşüme, gel de ateşime su ol.

Zevk-i tîğından acep yoh olsa gönlüm çâk çâk

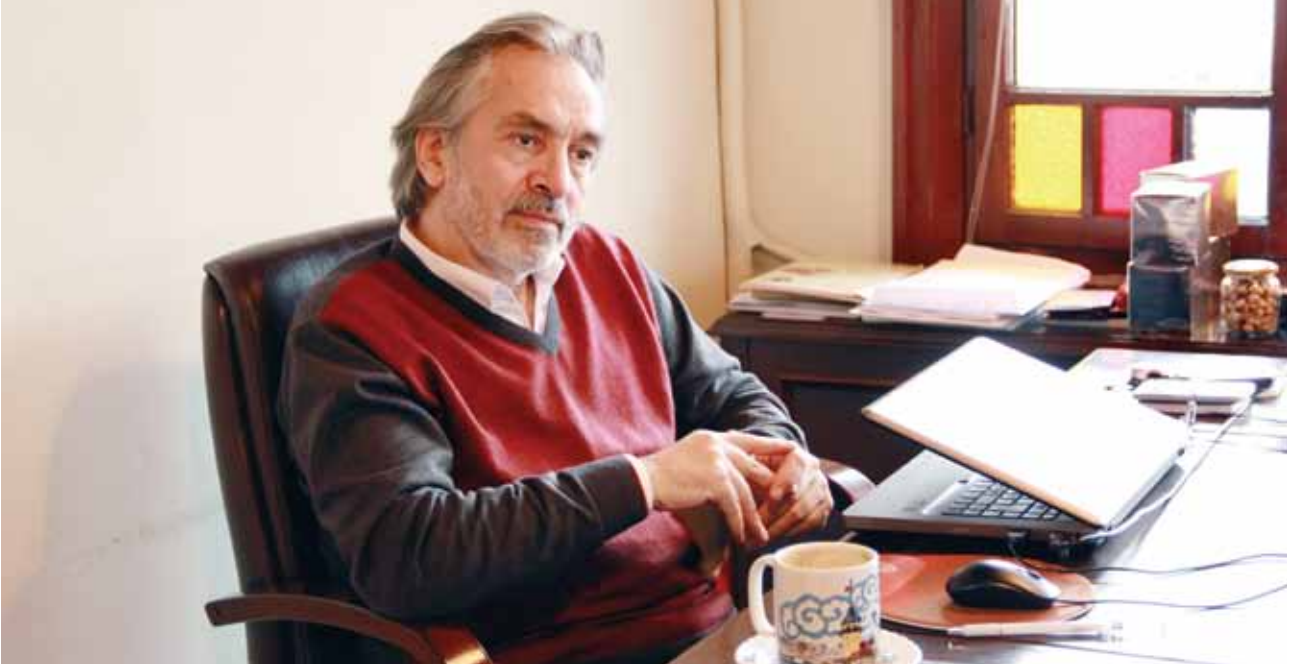
Kim mürûr ile bırağır rahneler dîvâre su

Ey sevgili! Ben ki senin derdinin zevkindeyim. Özledim seni. Seni öyle çok özledim ki! Özlenen sen olunca özlemek ne hoş... Elem veren senin hasretin olunca ah elem ne hoş... Gönlümü parça parça eden senin elinin dokunduğu kılıç olunca ne hoş o yaraların sızısı. Bağrım parça parça olsa ne keder! Değil mi ki beni yaralayan senin kılıcıdır? Hem su ki rahmet değil midir? O dahi toprakta yarıklar açarak gitmez mi? Üzerinden aktıkça toprağı parça parça etmez mi su? Bırak parçalansın gönlüm hasretinden. Zira ben senin kılıcının verdiği derdin zevkindeyim.

Görüyor musun kâri; ağlamaktan konuşamıyor şimdi Fuzûli. Rüzgâr hala mecnun gibi esiyor. Nefesini kesiyor aşk ile nefes alanların. Kapat gözlerini kâri, Bağdat'ta sabah oluyor ve başı secdede bir uykuya dalıyor şair.

Ömrünü, gönlünü, şiiirini ve aşkını en emin olana "el-emin" olana emanet ediyor. İnsan sevdiğinden çok kime güvenir ki?

Zamân o gül gibi gül görmedi zamân olalı
Gülün güzelliği dillerde dâsitân olalı

İSKENDER PALA İLE BÜLBÜLÜN KIRK ŞARKISI

2014 yılında Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat, Edebiyat Ödülü'nü alan Prof. İskender Pala, 35 yıldır divan edebiyatıyla ilgileniyor. Eserine "Bir Siyer Denemesi" diyen yazar, her bir bölümü Allah Resulü için yazılmış şiirlerden birer taç beyitle açıyor. "Kâinatta açan en güzel gül anlatılacaksa O'nu bir bülbül anlatmalıydı" düşüncesiyle yazılan eser çok farklı hassasiyetler de gözetilerek ortaya konmuş. Hem bu hassasiyetleri hem Bülbülün Kırk Şarkısı'nın hikayesini yazarından dinledik.

Aslıhan ŞİMŞEK

Kitabı yazmaya karar verme süreciniz hakkında bilgi alabilir miyiz?

Rasulullahın hayatını bilmeye en fazla ihtiyaç duyduğumuz bir çağda yaşıyoruz. Elbette onun hakkında bugüne kadar bilinmeyen ve yazılmayan hiçbir şey kalmadı. Lakin bunların pek çoğu siyer alimlerinin kaleme aldığı bilimsel

kitaplardı. Ben o bilimsel kitapları daha da okunur kılabilmek, okuyucu sayısını arttırmak, en azından benim kitaplarımla müptelası olan değerli okuyucularıyla onu paylaşmak üzere edebi bir üsluba büründürmek istedim, niyetim buydu. Eğer okuyucumun zihninde Asr-ı Saadet'te olup bitenleri daha iyi canlandırabilirsem, işin hakikatini daha iyi kavramış olurlar diye düşündüm. Üstelik bu çağda onu bilmeye hepimiz muhtacız.

Onu bilmeye önce nereden başlamalı?

O bir rahmet peygamberi, bir sevgi peygamberi. Onun şahsiyetindeki merhamet ve sevginin yalnızca Müslümanlara değil, insanlığa, insaniyete ve mahlukatın tümüne karşı ne derece engin olduğunu vurgulamak zorundayız. Vurgulamaktan öte göstermek zorundayız. Kendi hayatlarımızda onun güzel hayatından ne kadar çok anlayış, tavır, eda ve kural bulundurabilirsek insanlık için o derece hayırlı bir iş yapmış olacağız. Bunun içindir ki 'Bülbülün Kırk Şarkısı' adeta bir ihtiyaçtı. Şahsımı ve toplumu ilgilendiren bir ihtiyaç. İşin şahsi kısmında peygamberime bir hediye sunabilmek, böylece onun ümmetinden kabul edilmenin yolunu aralamak istediğimi farz edin. Toplumsal

ihtiyacımız ise insanlığın sancılı olduğu şu çağda herkesin kendine bakıp hatalarından kurtulabilmesi için onlara bir örnek hayat göstermekten ibarettir. Bütün insanlık, Müslümanı gayrimüslimi, onun hayatına bakarak, onu kendisine örnek edinerek güzel, iyi ve doğru bir ömür sürebilir. Yeter ki onun kim olduğu, nasıl yaşadığı, neler yaptığı, insanlara nasıl davrandığı, düşünceleri, uygulamaları vs. bilinsin. Ancak böyle böyle İslam olunur, İslam adına Allah'a yönelip teslim olunur ve kurtuluşa erilir.

"Bülbülün Kırk Şarkısı"nı diğer siyer romanlarından ayıran nedir?

Öncelikle ben kitabıma roman demiyorum. Bunun yerine edebi bir siyer anlatısı demeyi tercih ediyorum. Romanda kurgu yaparsınız; oysa Hz. Peygamber'in hayatı her bakımdan berrak, bilinir ve izlenebilir durumdadır. Orada küçük bir kurgu bile okuyucunun zihninde yanlış soru işaretleri doğurabilir. Bunun yerine ben küçük üslup sıçramaları, arada sırada özü zedelemeyecek tasvirler, hikayecikler ve edebi anlatımlar ile akıcılığı sağlamaya çalıştım.

Kitap bir roman değil, peki tür olarak nereye koyuyorsunuz?

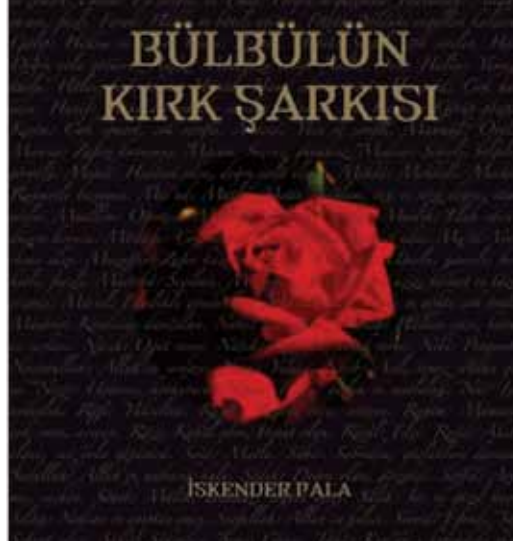
Ben kitabıma edebi değeri olan bir "siyer anlatısı" diyebilirim. Edebi üslubun ağırlıkta olduğu bir siyer kitabı yani, heyecanlı, gözyaşlarıyla, hissederek okunan bir metin diyebilirim.

Kitaba bu ismi vermeniz özel bir nedeni var mı?

Kırk rakamı hemen her medeniyette sembolik olarak kemali ve olgunluğu ifade eder. İstedim ki bu kitabım benim için kemal olsun, eserlerim arasında en mükemmeli diye anılsın. Haddim olmayarak hani bir opus magnum, bir ustalık eseri, bir şah eser kabilinden... Onun mükemmelliğini kırk ayrı pencereden görmek, kırk ayrı hikayeden okumak... Efendimizin çevresindeki kırk kişinin hayatını anlatarak bir Asr-ı Saadet tablosu ortaya koyma fikri bana cazip gelmişti. Güneşe bakmak zor olunca hani bir gözlüğe ihtiyaç duyarsınız, onun gibi bir şey. Ben Rasullullah Efendimizi onların gözüyle görerek anlatmayı tercih ettim.

Kitaptaki hiçbir kelimeyi abdestsiz yazmamış olmanız da bununla mı ilgili?

Doğru söylüyorsunuz; dünyaya iyi bir eser bırakmak istiyorsanız kendinizi de ona göre formatlamalısınız. Ta ki niyetiniz güzel olursa,

GEÇTİĞİMİZ YIL HAZRET-İ MUHAMMED'İ HİCRET'TEN SONRA EVİNDE KONUK EDEN EBÜ-EYYÜB EL-ENSÂRÎ'NİN HAYATINI KONU ALAN 'MİHMANDAR' İSİMLİ KİTABINI YAYINLAYAN İSKENDER PALA, BU KEZ HAZRET-İ MUHAMMED'İN HAYATININ BİR BÜLBÜLÜN GÖZÜNDEN ANLATILDIĞI BİR ESERLE OKUYUCUYLA BULUŞTU.

'BÜLBÜLÜN KIRK ŞARKISI' ADETA BİR İHTİYAÇTI. ŞAHSİMİ VE TOPLUMU İLGİLENDİREN BİR İHTİYAÇ. İŞİN ŞAHSİ KISMINDA PEYGAMBERİME BİR HEDİYE SUNABİLMEK, BÖYLECE ONUN ÜMMETİNDEN KABUL EDİLMENİN YOLUNU ARALAMAK İSTEDİĞİMİ FARZ EDİN. TOPLUMSAL İHTİYACIMIZ İSE İNSANLIĞIN SANCILANDIĞI ŞU ÇAĞDA HERKESİN KENDINE BAKIP HATALARINDAN KURTULABİLMESİ İÇİN ONLARA BİR ÖRNEK HAYAT GÖSTERMEKTEN İBARET.

neticesi de güzel olur. İçiniz temiz ise sözünüz de temiz olur. Abdest bu bakımdan size hiç durmadan kendinizi hatırlatma vesilesi oluyor.

Kitabınızın anlatıcısı olan bülbül neyi simgeliyor?

Gül olanı ancak bir bülbül anlatabilir diye gül ile bülbülün kadim aşkından yola çıktım. Biliyorsunuz klasik edebiyatımızda pek çok Gül ile Bülbül kitapları yazılmıştır. Bülbülün güle olan aşkını alegorik olarak anlatan kitaplar. Ben de bu milletin "Gül"e olan aşkını bir bülbül dilinden anlatarak aslında her müminin içindeki bülbülü konuşurmaya çalıştım.

Kitabınız için hangi okumalarda bulundunuz? Nerelerden faydalandınız? Peygamber Efendimizin kabrini ziyaret ettiniz mi?

Hemen hemen yayınlanmış bütün siyer kitaplarını, hadis külliyatlarını, İslam tarihlerini araştırdım. Muhammed Hamidullah'ın "İslam Peygamberi", Martin Lings'in "Hz. Muhammed" adlı eseri, Asım Köksal'ın sekiz ciltlik "Hz. Muhammed ve İslamiyet"i, bir de Necip Fazıl'ın "Çöle İnen Nur"u diğerlerinden ayırıyordu. Bülbülün Kırk Şarkısı bu dört ustanın renkleri ve desenleriyle oluşmuş bir tablo gibidir. Birinin bilgisine, birinin anlatımına, birinin teferruatına ve birinin de üslubuna gıpta ile diğer kaynakların imtiazı ve harmonisi diyelim. Tabii bununla bitmiyordu, yazdıklarımın her zaman, her kitabımda olduğu gibi uzmanlarca okunması için değerli alimlerden ricada buldum. Sayın Prof. Dr. Mehmet Görmez, Sayın Prof. Dr. Mustafa Fayda, Sayın Prof. Dr. Mustafa Öztürk, Sayın Prof. Dr. Mustafa Küçükbaşçı bunlardandır, kendilerine tekrar teşekkür ediyorum. Lütfettiler, yazdıklarımındaki hatalı olduğum veya hataya kapı aralayabilecek kısımları tek tek işaret ettiler, ben de düzelttim.

"Selamlar ki, şeker dudaklıların vuslatı gibi içtendir, elbette onadır. Hasretler ki, âşıkların avazı kadar yanıktır, elbette onadır. Övgüler ki, özlem sözlerince füzûn ve arzular ki sevgililerin saçları misali uzun, ona, hep ona, hep onadır. O ki güldür, o ki sevgilidir, bütün mecburiyetler onadır.."

*"Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta;
Dişsiz mi bir insan, onu kardeşleri yerd!"*

.....

ALLAH RASÜLÜ İNSANLARIN KAYBETTİĞİ VİCDANI TEMSİL EDİYORDU

Dokuz Eylül Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Görevlisi Bekir Emiroğlu ile 'El Emin' kavramının cahiliye çağındaki konumunu, bugünün sorunlarına nasıl çözüm olabileceğini ve genç dimağlar için rol model oluşturmada bu yoldan nasıl istifade edilebileceğini konuştuk.

.....

Mukaddes TOPRAK

.....

Hz. Muhammed'in peygamberliği öncesinde "el-emin" lakabıyla anılıyor olması risalet görevine nasıl yansımıştır?

Hz. Peygamber'in henüz vahiy almaya başlamadan önce çocukluğunun, gençliğinin ve ilk evlilik yıllarının geçtiği, kendisinin inanç ve davranışlarıyla tam bir erdem mücadelesi vererek elde ettiği el-emin (güvenilir insan) sıfatını aldığı yıllarda, insanlık birçok insani haslete hasretti. Akif'in; "Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta; Dişsiz mi bir insan, onu kardeşleri yerd!" betimlemesindeki durum üzere, Allah Resûlü'nün (a.s.m) Mekke'de birlikte yaşadığı toplum, insanlık adına karanlıklar çağını yaşamaktaydı. İnsanî erdemlerin tümüyle yok sayıldığı, insanlık dışı

uygulamaların pervasızca sergilendiği, kabalığın, cana kıymanın, malı talan etmenin hüküm sürdüğü, güçlünün egemen olduğu bir çağdı Cahiliye çağı..

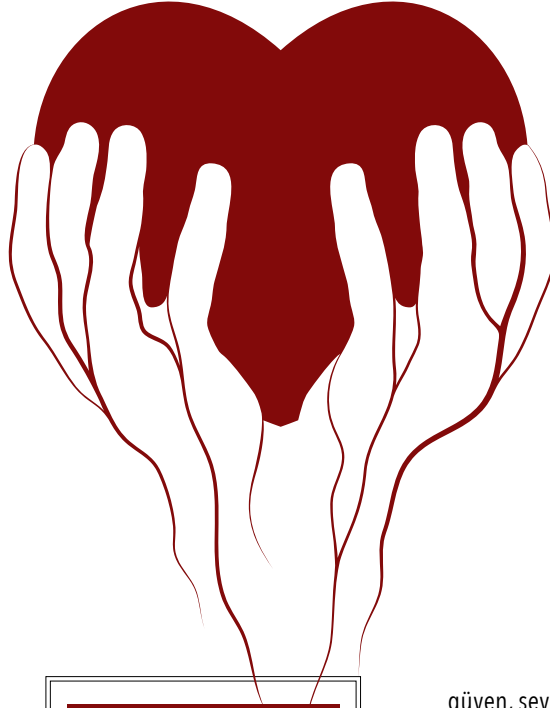
“Cahiliye çağı mutluluk asrına dönüştü..” Resulullahın yaşantısında büyük bir karalılıkla sürdürdüğü “güvenilir insan” duruşu, adeta insanlar için ‘kaybedilmiş vicdan’larını temsil ediyordu. Bu durum insanların Hz Muhammed’e sadece güvenmelerini değil aynı zamanda O’na derin bir saygı ve muhabbet beslemelerine de sağlamıştı. Zira o, hiç yalan söylemeyen, hiç kimseyi aldatmayan Muhammed-ül Emindi. Yine O’na birçok açıdan muhalefet eden ve düşmanlık besleyenler hiçbir zaman onu yalancılıkla itham edememişlerdi. Çünkü bu ne onların ne de toplumun zihninde karşılığı olmayacak bir yakıştırma olurdu. Resulullah, temsil ettiği güvenilirlik ve merhamet temeline dayalı duruş ve çağrısıyla cahiliye çağını mutluluk asrına dönüştürmüş, Cahiliye toplumuna insan olduklarını hatırlatmıştı.

Genç dimağlar için rol model oluşturmada “el-emin” kavramının içini nasıl doldurursak kilit bir kavram haline dönüştürebiliriz?

Allah Resûlünü (a.s.m) daha iyi anlamak, onu daha güzel tanımak ve gönüllerdeki müstesna yere taşımak müminler için imani bir mükellefiyettir. İmanî bir mesuliyettir; zira O’nun örnek hayatı incelendiğinde görülecektir ki, Yüce Yaraticı’yu en kâmil vasıflarıyla tanımanın, buyruklarına sadakatle bağlanmanın, birlikte aynı ortamı paylaştığı insanların dertlerine ortak olmanın, yardımlaşmayı ve dayanışmayı vicdanî bir görev bilmeyen, insanlara sırf insan oldukları için sevgi ve saygı duymayan, intikam yerine bağışlayabilmenin en mükemmel örneklerini O’nun yaşantısında görmekteyiz. Nitekim Yüce Allah da O’nu bizim için her konuda yegane model olarak göstermiştir:

“And olsun ki, sizin için, Allah’a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah’ı çokça anan kimseler için Resûlullah en güzel örnektir.” (Ahzab, 33/21)

“İman, güven ve sevgiyle halka halka büyür”
Resûlü Ekrem (a.s.m), ulvi davasında muvaffak olmanın en etkili yolunun

O, ASHABINA VE GELECEK NESİLLERE DE GÜVEN, SEVGİ VE ŞEFKAT EKSENLİ BU YOLDAN AYRILMAMALARINI TAVSİYE ETMİŞTİR. ZİRA İMANIN, GÜVEN VE SEVGİYLE HALKA HALKA BÜYÜYECEĞİNİN BİLİNCİNDEYDİ.

İMAN EDEN
KİMSENİN UNVANI
MÜMİNDİR. MÜMİN
İSE, -SÖZLERİYLE,
FİİLLERİYLE, TUTUM
VE DAVRANIŞLARIYLA-
BAŞKASINA GÜVEN
VE EMNİYET TELKİN
EDEN KİMSE
DEMEKTİR. MÜMİNİN
BU ANLAMINI
GÖZ ÖNÜNDE
BULUNDURAN HZ.
PEYGAMBER, BUNUN
AMELÎ OLARAK YERİNE
GETİRİLMESİNİN
GEREĞİNİ ŞÖYLE
İFADE ETMİŞTİR:
“MÜSLÜMAN,
ELİNDEN VE DİLİNDEN
BAŞKALARININ
ZARAR GÖRMEDİĞİ
(GÖRMEYECEĞİNDEN
EMİN OLDUĞU)
KİŞİDİR.”

güven, sevgi, şefkat ve merhamet timsali olmaktan geçtiğini biliyor ve ona göre davranıyordu. O, Ashabına ve gelecek nesillere de güven, sevgi ve şefkat eksenli bu yoldan ayrılmamalarını tavsiye etmiştir. Zira imanın, güven ve sevgiyle halka halka büyüyeceğinin bilincindeydi. Bizler de insanlar arası ilişkilerde en önemli aşamanın güven tesisi olduğunun bilincinde olmalı ve gençlerimizi bu motivasyonla yetiştirmeliyiz. Zira güven, insan ilişkilerinin “baraj sorusudur” adeta. Bu yüzden dünyanın daha yaşanabilir bir yer olması ve de İslam’ın hüküm ferma kılınması adına gençlerimize Resulullahın temsil ettiği el-emin duruşunun onu nasıl muteber bir insan haline getirdiği rol model ilişkisi çerçevesinde sunularak bir kişilik kazanımına dönüştürmeleri sağlanabilir diye düşünüyorum.

Ulusal ölçekte düşünüldüğünde farklı inanç ve görüşlere sahip insanları “el-emin” fikrinde buluşturmak sizce mümkün müdür?

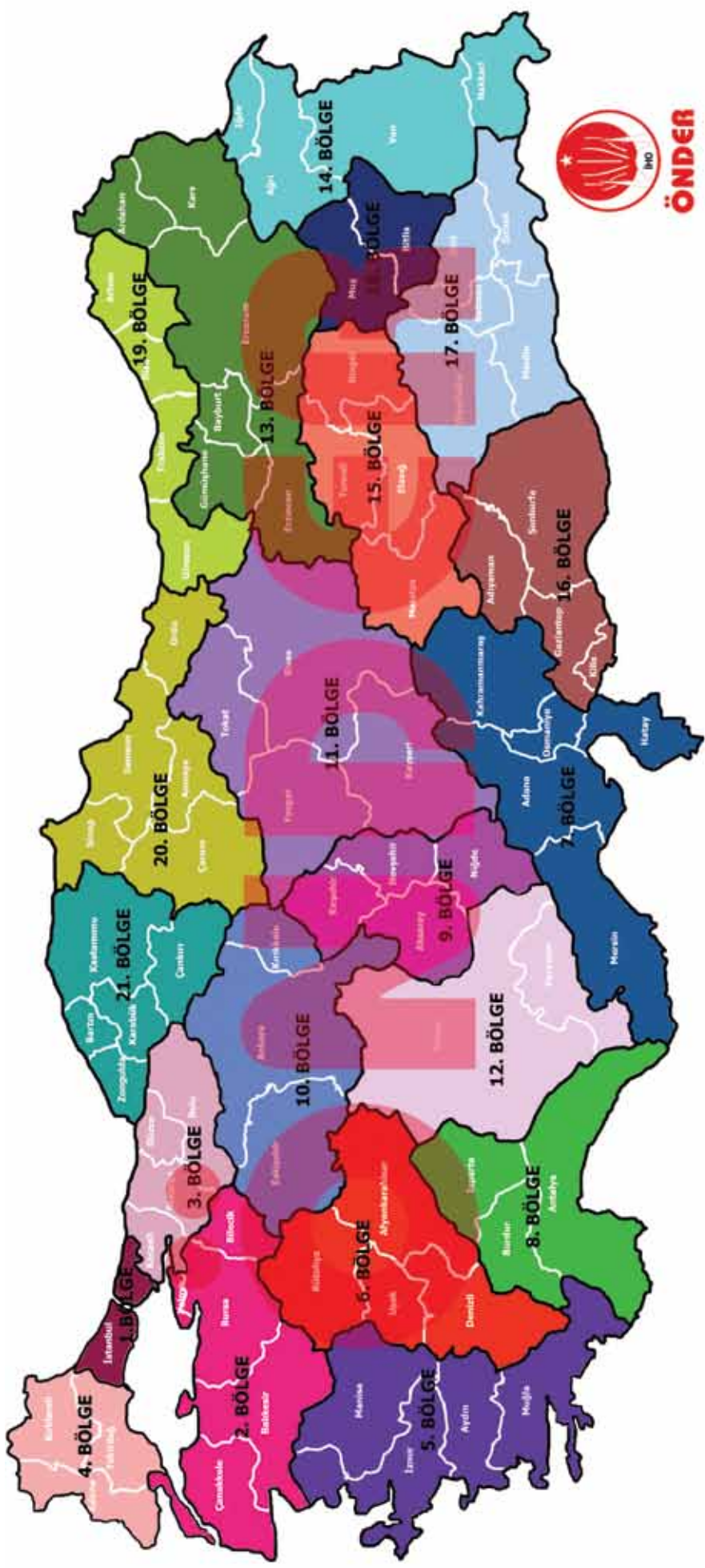
Elbette mümkündür. İnsan vicdanının doğru ve iyi olana karşı her zaman bir eğilimi olagelmıştır. Bireyler arasındaki ilişkiler için söz konusu olan bütün ilkeler gruplar arası ve topluluklar arası ilişkiler için de geçerlidir. Nasıl ki güvenilir bir insan farklı düşüncelerden insanların sempatisini kazanabiliyorsa, grupların da toplum menfaatini ön plana çıkaran, güveni hareket temasının önceliği haline getiren yaklaşımları başka grupların da ilgisini ve sempatisini kazanacak birleştirici bir unsura dönüşecektir.

Osman TURHAN / El Emin

ÖNDER BÖLGE KOORDİNATÖRLÜKLERİ

Doğal olarak bizden

BÜYÜYÖR, BÜYÜTÜYÖRÜZ!

Biz bu topraklara umutla sarıldık, toprağı sevgiyle işledik.
Bereketin formölünün, çiftçiyile toprağın kucaklaşmasından geçtiğine inandık.
Çünkü biz böyle gördük böyle bildik. Torku olarak 900.000 üretici ortağımızla
dün olduğu gibi, bugün de tek yürek olduk.
Biz bu toprakların geleceği için çalışıyor, hepimiz için üretiyor,
ürettikçe büyüyor, büyüdükçe daha çok üretiyor ve daha çok büyüyoruz.

